анонс
НОМЕРА

До 120-річчя М.Вериківського
2-3 ст.

Студентське життя
14-17 ст.

Краса і мистецтво
22-23 ст.

30 грудня 2016 року, №19-24 (235-240)

ЗАМОК

Газета Кременецької обласної гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка

З Новим роком і Різдвом Христовим!

Миру, здоров'я, достатку та любові усім родинам! Здійснення мрій і задумів, цікавих починань та плідних звершень у Новому 2017 році! Хай супутником у всіх добрих справах буде Новонароджений Син Божий!

Христос народився – славімо Його!

ГАЗЕТІ «ЗАМОК» – 10 РОКІВ!

10 років тому, 5 грудня 2006 року, була зареєстрована газета «Замок» – друкований орган Кременецької обласної гуманітарно-педагогічної академії (на той час інституту) ім.Тараса Шевченка. Це було десятиріччя напруженої творчої праці редакційного колективу з інформаційного забезпечення багатопланової та різновекторної діяльності вищого закладу освіти з віковими науково-педагогічними та культурно-освітніми традиціями, що закономірно впливало на різноманіття та характер змісту публікацій і відповідно ставило підвищені вимоги до рівня та якості текстового матеріалу, посилювало відповідальність за достовірність використаної інформації, за об'єктивність та обґрунтованість редакційних висновків. З огляду на сказане матеріали «Замку» носять конструктивний характер і мають виключно «внутрішнє походження»: відображають взаємодію науково-педагогічного, студентського й адміністративно-технічного колективів навчального закладу у підготовці фахівців для національної системи освіти.

За цей період побачили світ 240 номерів газети на 960 сторінках, що містять 2185 статей. З опублікованих матеріалів 183 стосуються офіційного життя академії та педагогічного коледжу: відображають стратегію і тактику, конкретні заходи і практичні корективи діяльності навчального закладу з підвищення якості та модернізації підготовки фахівців, посилення науково-педагогічного потенціалу, вдосконалення навчально-матеріальної бази в період переходу інституту до статусу академії.

294 статті стосувалися участі наших викладачів у наукових форумах, що проходили у стінах академії та в інших вищих закладах освіти України та зарубіжжя. В них продемонстровано вагомий внесок науковців КОГПА ім. Тараса Шевченка у вирішення актуальних науково-теоретичних і психолого-педагогічних проблем, над якими працює сучасна наукова спільнота.

В газеті опубліковано 71 науково-аналітичну статтю, де відображені результати науково-дослідницьких пошуків викладачів академії в різних галузях знання – від природничих до технологічних. Провідна ознака таких статей – використання місцевого фактологічного матеріалу, що було одним із головних критеріїв їх публікації в «Замку».

Особлива увага до історії навчального закладу, Волині та Галичини підтверджується 102 статтями, в яких автори, в основному працівники академії, розкривають специфіку організації навчально-виховного процесу в освітніх закладах – історичних попередниках нинішнього ВНЗ, висвітлюють природну і соціально-культурну самобутність краю, його героїчно-трагічну історію.

Широкі міжнародні зв'язки академії відображені у 85 матеріалах, де йдеться про співпрацю з вищими закладами освіти Польщі, Білорусі, Німеччини, Австрії, інших країн близького і далекого зарубіжжя, з інституціями української діаспори, про участь наших викладачів і студентів у міжнародних проектах, зокрема в «Діалозі двох культур», «Школі відкритого розуму», зльотах Європейської родини шкіл ім. Юліуша Словацького, художніх пленерах «Зустрічі в Кременці», наукових форумах, фестивалях, конкурсах. Окремим рядком йдеться про публікацію спільних наукових і культурно-мистецьких збірників.

Теза «Студент – центральна фігура освітнього процесу» конкретно втілена у 361 статті про студентське життя. Функціонування органів студентського самоврядування, молодіжні культурно-масові заходи, участь майбутніх педагогів у волонтерській діяльності, в заходах, що провопроводяться службами соціального захисту населення, зокрема з дітьми з особливими потребами, екологічні акції, олімпіади, конкурси та низка сучасних модерних форм молодіжної роботи – такий зміст публікацій, які редагує відділ студентської молоді.

Науковим працям викладачів присвячені 407 аналітичних матеріалів, де висвітлені зміст, наукова новизна, практична цінність, теоретико-методологічна спрямованість і навчально-виховне навантаження наукових статей, навчально-методичних посібників, монографій, що їх наші науково-педагогічні працівники оприлюднили в Україні й за рубежем, окремими виданнями чи в наукових збірниках або часописах.

Прогрес у зміцненні науково-педагогічного потенціалу академії видно із опублікованих у газеті даних про здобуття викладачами наукових ступенів (72 статті) та про присвоєння їм учених звань (49 повідомлень). Це вказує на те, що наш науковий рейтинг за десятиріччя отримав 121 додатковий бал. В аналітичних оглядах авторефератів нових кандидатів і докторів наук розкривається специфіка та значення їх дисертаційних досліджень.

Різноманітне за формами і багате за змістом культурно-мистецьке життя навчального закладу знайшло своє відображення у 244 статтях, що розповідають про події та заходи музичного й образотворчого характеру, здійснені зусиллями окремих митців і творчих колективів академії та коледжу: фестивалі, огляди, конкурси, вернісажі, виставки, тематичні та ювілейні концерти – незмінна сюжетна основа багатьох публікацій у кожному номері газети.

Значне місце відводиться спортивній тематиці: 108 публікацій інформують про спортивне життя колективу навчального закладу. Вони відображають перемоги наших спортсменів на всеукраїнських і міжнародних спортивних змаганнях, висвітлюють організацію спортивних заходів у межах академії та коледжу з найважливішою метою – збереження та зміцнення здоров'я нинішніх і майбутніх педагогів.

На «Літературній сторінці» газети постійно публікуються твори її читачів – викладачів, студентів та інших творчих людей регіону: за десятиріччя у «Замку» побачили світ 69 творів художньої прози та 424 поезії.

Опубліковані матеріали проілюстровані 4254 світлинами.

Редакція газети «Замок» нагороджена Грамотою Тернопільської обласної організації Національної спілки журналістів України (2014), а гурток «Юний журналіст», що діяв при редакції газети, – лауреат Всеукраїнського конкурсу «Врятувати від забуття» (2013 р. – ІІ місце; 2014 – І місце).

... Газета «Замок» – це спільнота людей: тих, про кого вона пише, тих, хто її творить, і тих, хто її читає. Основний творець «Замку» – колектив навчального закладу, діяльність якого дає життя газеті, як за змістом її матеріалів, так і за фактом її існування.

Ініціатор створення газети й автор її назви – ректор академії, професор Афанасій Ломакович. Реєстрація видання здійснювалась завдяки зусиллям проректора з наукової роботи, професора Валентини Бенери. З перших днів заснування в редакції «Замку» працюють Анатолій Багнюк (головний редактор), Ніна Багнюк (літературний редактор і відповідальний секретар), Сергій Юрчук (редактор-дизайнер), Петро Данилюк (фотохудожник). Згодом до них приєдналася Валентина Кащук (редактор відділу студентської молоді та художньо-технічний редактор).

В різні роки в газеті працювали Олег Василишин, Наталія Савелюк, Роман Дубровський, Олена Хилюк, Світлана Горковець, Олексій Багнюк. Серед найактивніших власних кореспондентів – наші викладачі, студенти і випускники

Інна Семеренко, Світлана Гусаківська, Сергій Колісецький, Наталія Бабій, Тетяна і Володимир Клим'юки, Тетяна Балбус, Марія Іващук, Тетяна Гонтарук та інші, котрі своєю активною діяльністю збагачували «Замок» упродовж десятиріччя і заклали основи його творчих успіхів на майбутнє.

ЙОГО ТВОРЧІСТЬ – ГОРДІСТЬ УКРАЇНИ

Підготовка до відзначення 120-річчя з дня народження класика української музичної культури, композитора-кременчанина Михайла Вериківського була ґрунтовною та повномасштабною і проводилась під патронатом Тернопільської обласної ради, управління науки і освіти Тернопільської ОДА зусиллями науково-педагогічного колективу Кременецької гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка з участю Кременецької міської ради, Кременецького краєзнавчого музею та Кременецької школи мистецтв ім.Михайла Вериківського. Організаційний комітет очолював ректор академії, професор Афанасій Ломакович, з яким працювали голова міськради

Олексій Ковальчук, директор школи мистецтв Михайло Заник. До складу Оргкомітету також входив член родини Вериківських, директор і художній керівник Київського академічного театру драми і комедії на лівому березі Дніпра, народний артист України, професор Едуард Митницький. Було сформовано Програмний комітет, який безпосередньо займався підготовкою ІІ Всеукраїнської науково-практичної конференції «Михайло Вериківський у контексті української музичної культури та освіти», приуроченої до ювілею композитора. Програму конференції формували доктори педагогічних наук, професори Валентина Бенера й Олександр Дем'янчук. Конкретні фахові питання вирішували кандидат мистецтвознавства Оксана Легкун і музикознавець Василь Райчук.

Перед початком роботи ювілейної конференції її учасників запросили на відкриття Кімнати-музею Михайла Вериківського. Про значення збереження, вивчення і пропаганди творчості композитора-кременчанина говорили ректор академії, професор Афанасій Ломакович і праправнук компо-

зитора, актор Київського академічного театру драми і комедії на лівому березі Дніпра Костянтин Олексенко. Історико-мистецький екскурс по експозиціях Кімнати-музею здійснила науковець кафедри методики викладання мистецьких дисциплін Тетяна Медецька.

Пленарне засідання науково-практичної конференції розпочалося вступним словом професора Афанасія Ломаковича, який окреслив основні віхи життя композитора-класика української музичної культури, розкрив його духовні зв'язки з рідним краєм, підкреслив значення творів Михайла Вериківського у фаховій підготовці вчителів музичного мистецтва. З вітальними словами до учасників пленарного засідання звернулися праправнук композитора Костянтин Олексенко, кременецький міський голова Олексій Ковальчук і член правління Тернопільського обласного об'єднання Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім. Тараса Шевченка Едіта Познякова.

Наукову дискусію пленарного засідання розпочав доктор мистецтвознавства, заслужений артист України, професор Прикарпатського НУ ім. Василя Стефаника Мирон Черепанин доповіддю «Ювілей корифеїв української музики: Михайло Вериківський, Віктор Косенко». Темою «Михайло Вериківський та українська національна музична культура ХХ століття» розмову про масштаби і глибину творчої спадщин композитора продовжив доктор педагогічних наук, професор Олександр Дем'янчук. Важливу методологічну проблематику «Михайло Вериківський і традиції становлення музичної культури дитини» аналізувала кандидат мистецтвознавства, викладач Київської дитячої школи мистецтв №2 Ганна Дзюба. Методист Малої академії наук (м.Київ) Антон Кармазін вирішував складну теоретичну проблему «Парадигма національно-історичної тематики як категорія розуміння творчої спадщини М.Вериківського». Тема кандидата мистецтвознавства, доцента нашої академії Оксани Легкун «Волинь у житті та творчості Михайла Вериківського» повністю присвячена розкриттю життєвих і творчих зв'язків композитора з рідним краєм, відображенню волинської тематики у його творах. З особливим зацікавленням учасники пленарного засідання слухали «Спогади з родинного альбома» Тетяни Вериківської – представниці родини Вериківських, вчителя музики Кременецької ЗОШ № 1 ім. Галини Гордасевич. Вона озвучила окремі епізоди із життя своїх рідних, які практично всі були причетними до музичного мистецтва, до української музики. Завершилося пленарне засідання предметним методичним акордом: доцент Тернопільського НПУ ім.Володимира Гнатюка Ірина Гринчук презентувала навчально-методичний посібник «Фортепіанні твори Михайла Вериківського», підготовлений у співавторстві з нашим науковцем-музикознавцем Оленою Горбач до ювілею композитора.

Секційна робота конференції була спрямована на вирішення трьох науково-практичних проблем: «Михайло Вериківський і музично-освітні традиції України», «Михайло Вериківський: історичний і мистецтвознавчий дискурси» і «Творча спадщина Михайла Вериківського у

контексті минулого і сьогодення України».

Першу проблематику вирішували директор Ірпінського краєзнавчого музею Анатолій Зборовський (ірпінський період творчості композитора), Ірина Гринчук та Олена Горбач (особливості інтерпретації фортепіанних циклів М.Вериківського), науковець Білоцерківської «Академії неперервної освіти» Ірина Дубровіна (педагогічні погляди М.Вериківського щодо формування творчої особистості студентів), наш науковець, кандидат мистецтвознавства Оксана Бойчук (учні М.Вериківського у хоровому мистецтві України), молоді музикознавці нашої академії Христина Шородок і Сергій Шегера (використання хорових творів М.Вериківського у класі хорового диригування) і магістрант Ілона Бендасюк (Михайло Вериківський про становлення творчої особистості).

Над проблемою «Михайло Вериківський: історичний і мистецтвознавчий дискурси» працювали архівісти і мистецтвознавці Юлія Бентя та Ілона Таміліна (характеристика особового фонду М.Вериківського у Центральному державному архіві-музеї літератури і мистецтва України), артисти і музикознавці Микола і Галина Швидківи (втілення Шевченківських образів у вокальній творчості М.Вериківського), вчитель Кременецької школи мистецтв ім. М.Вериківського Валентина Остапчук (стильові особливості творчості композитора) і магістрант Марія Бешлей (Шевченківська тематика в музичній спадщині М.Вериківського та деяких інших українських композиторів). Краєзнавчий акцент у висвітленні теми запропонували наші музикознавці Лариса Соляр і Валерій Яскевич у розвідці «Михайло Вериківський – музична постать Кременеччини», а науковець Луцького педагогічного коледжу Богдана Жорняк розширила аналітичний пошук до проблеми «М.Вериківський та українська національна музична культура ХХ століття».

Теми доповідей, спрямованих на вирішення актуальної проблеми «Творча спадщина Михайла Вериківського у контексті минулого та сьогодення України», носили як теоретичний, так і методичний характер: загальна характеристика музичної спадщини композитора (магістрант Павло Яловський), особливості вокально-хорової спадщини М.Вериківського (музикознавець Тетяна Медецька), хорова

творчість М.Вериківського у контексті української музичної культури (музикознавці Інна Ратинська і Василь Райчук), творчість М.Вериківського в актуалізації музичного сприймання учнів (доцент Аліса Шинкаренко) і вокально-хорова творчість М.Вериківського в етнохудожній діяльності вчителя музичного мистецтва (музикознавець Ольга Пуцик).

У програму ювілейних урочистостей увійшов перегляд документальних фільмів про життєтворчість Михайла Вериківського «Митець, свідомий свого покликання» (народна аматорська кіностудія «Кремінь» Кременецького РБК) і «120-річчю Михайла Вериківського присвячується», представлений ТОО Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім.Тараса Шевченка, а також про діяльність Київської дитячої школи мистецтв №2 ім. Михайла Вериківського, презентований її керівництвом.

Учасники конференції, викладачі та студенти академії та представники кременецької громадськості були присутні на святковому концерті «Тут у музиці чистій увічнив себе Вериківський», підготовленому творчими колективами і окремими виконавцями академії та Кременецької школи мистецтв ім. М.Вериківського.

За матеріалами ІІ науково-практичної конференції «Михайло Вериківський у контексті української музичної культури та освіти» опубліковано однойменний Збірник наукових праць.

МЕЛОДІЇ ЙОГО ДУШІ

Сергій КОЛІСЕЦЬКИЙ

У залі Гуго Коллонтая Кременецької гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка для учасників конференції, господарів форуму та кременчан відбувся ювілейний святковий концерт «Тут у музиці чистій увічнив себе Вериківський», підготовлений музичними колективами та окремими виконавцями нашого ВНЗ та Кременецької школи мистецтв ім.М.Вериківського.

Програму відкрив оркестр народних інструментів під керуванням Надії Найчук «Гуцульським танцем» М.Вериківського у перекладі для оркестру Василя Сиротюка та піснею «Коли розлучаються двоє» (музика Миколи Лисенка, слова Генріха Гейне і Максима Славінського, аранжування Василя Сиротюка) у виконанні Сергія Паланюка та Марії Прокопчук.

димира Дзюми, Володимира Іванюка. Петра Клака та Ярослава Міщени (концертмейстер Валерій Яскевич).

Інструментальна музика Михайла Вериківського звучала у виконанні народного аматорського вокально-інструментального ансамблю «Любисток» Кременецької школи мистецтв ім.М.Вериківського під керуванням Ольги Гаврилюк («Веснянки»), студенток мистецького факультету академії Ілони Бендасюк (цикл «Волинські акварелі»), Катерини Козачук (6 варіацій із балету «Весняна казка») і Валерії Сазанської (2 танці з балету «Весняна казка»). Всі дівчата займаються у класі викладача Олени Горбач. Зачарували глядачів своїм майстерним виконанням юні музиканти, учні Кременецької школи мистецтв Олександр Семенчук (клас викладача В'ячеслава Войтка, концертмейстер Ірина Ковальчук,

Та найбільшу частину концертної програми становили пісенні твори Михайла Вериківського та твори в його обробці: заслужений працівник культури України, солістка Рівненської обласної філармонії Галина Попович і концертмейстер Алла Савчук презентували романси «Ти» і «Все тобі» на слова Павла Грабовського із циклу «Образ коханої» та пісню «Соловейко» на слова Марка Кропивницького; камерний хор академії (керівник і диригент Алла Афанасенко, концертмейстер Іван Добринін) – пісню «Дніпро» на слова Євгена Фоміна, народний художній вокальний ансамбль «Калина» (керівник Олена Новик, концертмейстер Іван Добринін) – пісню на слова Тереня Масенка «Як сніги розтануть білі» та українську народну пісню в обробці М.Вериківського «На добраніч усім на ніч»; прозвучали дві пісні на слова Тимоша Одудька: «Зашуміла калинонька» (хор старших класів КШМ ім.М.Вериківського) і «Берізка» (ансамбль викладачів під керівництвом Алли Афанасенко); жіноча група камерного хору (керівник і диригент Алла Афанасенко, концертмейстер Іван Добринін) подарували два хори з опери «На русалчин Великдень» у редакції Михайла Вериківського – «Хай іде, насува чорна хмара» і «Ти єдина у нас» (музика Миколи Леонтовича, лібрето Бориса Грінченка).

Приємним дебютом концерту став виступ квартету сопілкарів у складі Мар'яни Томашівської, Назара Кутняка, Павла Левицького, Тараса Щепанського під керівництвом Мар'яни Томашівської із солісткою Марією Прокопчук (редакція Михайла Вериківського, обробка Віктора Гуцала «Колискова»).

Солістка Ольга Пуцик звернулася до поезії Юліуша Словацького на музику Михайла Вериківського «Якщо ти будеш у моїй країні...» (концертмейстер Валентина Остапчук), а симфонічний оркестр під керуванням Володимира Козачка традиційно завершив виступи. У його виконанні прозвучала «Українська симфонія. Частина I» Ернеста Ванжури та фрагмент із музичної поеми Тараса Шевченка «Чернець» для баса й симфонічного оркестру (соліст Володимир Іванюк).

Концерт підготували режисер Василь Скоропляс, проректор з виховної роботи Микола Сиротюк і технічний редактор Олександр Ковень.

Свій подарунок ювілею композитора зробили працівники нашої академії. Поезію Ліни Вересень «Михайлові Вериківському до 120-річчя» прочитали ведучі, актори студентського експериментального театру «Пілігрим» Марія Міньковська та Андрі Дубас, а прем'єру пісні Володимира Іванюка та Ніни Багнюк «А коріння навік проросло у землі кременецькій» подарував квартет викладачів у складі Володимира Козачка («Коломийки» з «Української сюїти») та Вільям Березовський (клас викладача Раїси Дячук, концертмейстер Олена Мандзюк, «Прелюд»).

Пісенні виступи запропонували хор старших класів Кременецької школи мистецтв із солістками Анною-Марією Данильченко та Іриною Євдокимовою (керівник і диригент Лариса Зелінська, концертмейстер Наталія Мощенко, музика і слова Тетяни Голуб «Пісня про вічно живе»), тріо викладачів у складі Інни Ратинської, Лариси Соляр і Мар'яни Мацюк (керівник оркестрової групи Валерій Яскевич, українська народна пісня в обробці Валерія Марченка «Ой піду я до млина»), заслужені артисти України Борис Репка (концертмейстер Іван Добринін, музика народна, слова Миколи Негоди «Діброва зелена» та українська народна пісня в обробці Натана Шульмана «Стоїть гора високая») і Микола Швидків (українська народна пісня «Дивлюсь я на небо» в обробці Владислава Заремби).

ПОДЯКА ВІД РОДИНИ ВЕРИКІВСЬКИХ

Відлунали святкові акорди урочистостей з нагоди 120-річного ювілею від дня народження українського композитора, диригента, педагога, ученого, заслуженого діяча мистецтв України, кременчанина Михайла Вериківського.

Незабутніми стали зустрічі, відкриття Кімнати-музею композитора, концерти, спогади, а ще документальний фільм про життя, творчість і родину Вериківського, підготовлений науковим працівником Кременецького краєзнавчого музею Тетяною Терновою і створений кіностудією «Кремінь» (керівник Віталій Чумакевич),

Насамперед висловлюємо подяку ректорату і персонально ректору Кременецької гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка, професору Афанасію Ломаковичу за організацію заходів з відзначення ювілею. Щиро дякуємо викладачам музики, керівникам мистецьких колективів академії та педагогічного коледжу: Надії Найчук і оркестру народних інструментів, Аллі Афанасенко і камерному хору, Олені Новик і ансамблю «Калина», Володимиру Козачку і симфонічному оркестру, тріо викладачів у складі Інни Ратинської, Лариси Соляр і Мар'яни Мацюк, солістам Ользі Пуцик і Володимиру Іванюку, заслуженим артистам України Миколі Швидківу та Борису Репці, солістці Рівненської філармонії, заслуженому працівникові культури України Галині Попович-Швидків.

Твори Вериківського прозвучали у майстерних виступах студенток-піаністок Катерини Козачук, Валерії Сазанської та Ілони Бендасюк (клас викладача Олени Горбач).

Зачарував своїм співом чудовий квартет викладачів академії з піснею на слова поетеси Ніни Багнюк «А коріння навік проросло у землі кременецькій». Приємні враження, високий професіоналізм продемонстрували піаніст-віртуоз Іван Добринін, концертмейстери Алла Савчук, Ірина Ковальчук і Валентина Остапчук.

Успішними стали виступи художніх колективів Кременецької школи мистецтв ім. М.Вериківського, які показали високий рівень підготовки завдяки керівникам Ларисі Зелінській, В'ячеславові Войтку, Ользі Гаврилюк.

Зворушливим було відкриття Музею композитора, де слова вітання виголосили ректор академії Афанасій Ломакович і праправнук Михайла Вериківського, артист Київського академічного театру драми та комедії на лівому березі Дніпра Кость Олексенко, який прибув на святкування з Києва. Цікаво і натхненно провела першу екскурсію по Музею викладач академії Тетяна Медецька.

Щиро дякуємо за підготовку урочистостей режисерові Василю Скороплясу, викладачам музики Василю Сиротюку, Василю Райчуку, Оксані Легкун, Левку Харамбурі із сином Романом, Володимиру Козачку.

Прийміть найщиріші слова подяки за Вашу велику працю та професіоналізм.

Вітаємо студентів і викладачів з наступаючим Новим Роком і Різдвяними Святами!

Успіхів Вам і творчих злетів!

З повагою, родина Вериківських з Кременця, Києва та Ірпеня.

На адресу ректорату нашої академії надійшов лист від члена родини Вериківських, художнього керівника і директора Київського академічного театру драми та комедії на лівому березі Дніпра, народного артиста України Едуарда Митницького:

«Шановний Афанасію Миколайовичу!

Прийміть мою уклінну вдячність за Вашу подвижницьку працю із вшанування пам'яті видатного українця Михайла Івановича Вериківского.

Я щиро захоплююсь Вами, Вашими колегами-однодумцями та тією великою благородною справою, яку Ви здійснили.

Дозвольте привітати усіх причетних до створення Меморіальної кімнати-музею М.І.Вериківського з її відкриттям!

На жаль, насичена програма з відзначення 120-річчя М.І.Вериківського у Києві не дозволяє мені бути особисто присутнім на урочистостях у Кременці. Але сподіваюся, що передані до Музею артефакти, пов'язані з життям і творчістю М.І.Вериківського, допоможуть розширити і збагатити його експозиції.

Не маю сумнівів, що Музей видатного українського композитора, одного з найяскравіших виразників національного художнього світобачення, започаткований сучасними представниками справжньої свідомої української інтелігенції, стане провідником духовності і живим джерелом відтворення національного мистецтва!

З повагою, Едуард Митницький
23.XI. 2016 р.»

ВЧИТЕЛЬ ТЕХНОЛОГІЙ – ПРОФЕСІЯ ТВОРЧА

Саме так, бо вона пов'язана з таким різновидом мистецької діяльності, як художнє проектування. Царина художнього проектування стала об'єктом наукового інтересу та предметним полем дисертаційного пошуку доцента кафедри теорії та методики технологічної освіти Миколи Курача. Обрану ним для здобуття наукового ступеня доктора педагогічних наук тему дослідження "Теоретичні і методичні засади навчання художнього проектування майбутніх учителів технологій" фахівці та члени Спеціалізованої вченої ради в Національному педагогічному університеті ім.М.П.Драгоманова визнали "цілком логічною, закономірною й актуальною" і підкреслили, що "дисертаційне дослідження є самостійним і виваженим підсумком тривалої науково-педагогічної діяльності автора". Також наголошувалось, що запорукою успішного розкриття теми стала цілеспрямованість, ерудиція і допитливість дисертанта, який зумів здійснити всебічний критичний аналіз результатів досліджень своїх попередників та обрати ефективний шлях до вирішення поставленої перед собою мети: теоретично обґрунтувати наукові засади, розробити педагогічну модель художньо-проектної підготовки вчителів технологій та експериментально перевірити її ефективність у навчально-виховному процесі вищого закладу освіти. Приємно, що фахівці вважають нашого дисертанта "визнаним практиком у галузі художньої обробки матеріалів і декоративно-ужиткового мистецтва та дослідником теоретичних засад дизайн-освіти". Згадується, що наукові та практичні здобутки Миколи Курача визнано Спілкою дизайнерів України (до її членів він увійшов у 2015 році).

Захист дисертаційного дослідження, науковим консультантом якого був проректор з науково-педагогічної роботи НПУ ім. М.П.Драгоманова, професор Микола Корець, відбувся на засіданні Спеціалізованої вченої ради згаданого університету. Офіційними опонентами виступили доктори педагогічних наук, професори Андрій Гедзик (перший проректор Уманського ДПУ ім. Павла Тичини), Володимир Тименко (вчений секретар Відділення професійної освіти і освіти дорослих НАПН України), Андрій Цина (завідувач кафедри теорії та методики технологічної освіти Полтавського НПУ ім.В.Г.Короленка).

В дисертаційній роботі зазначено, що професіограма вчителя технологій має таку важливу складову, як художньо-трудова підготовка випускників педагогічних ВНЗ за спеціальністю "Технологічна освіта". Вона містить широкий спектр узагальнених художньо-проектних, техніко-технологічних і методичних знань, умінь і компетентностей. При цьому ієрархічно провідне місце займають художньо-проектні знання й уміння, що є визначальними у підготовці вчителів технологій до організації творчої предметно-перетворювальної діяльності в умовах загальноосвітньої школи.

Аналіз наявних науково-літературних джерел дав дисертанту підстави стверджувати, що на даний час практично відсутні дослідження процесу навчання майбутніх учителів технологій художньому проектуванню як цілісного педагогічного явища. Це підтверджується існуванням низки суперечностей, що склались у вирішенні окресленої проблематики: між потребою суспільства у педагогічних працівниках зі сформованою системою естетичних цінностей і пріоритетів, розвиненими творчими здібностями, високим рівнем фахових знань і вмінь та існуючою системою підготовки вчителів технологій у педагогічних ВНЗ; між спрямуванням навчального процесу на розвиток творчої особистості у художньо-проектній практиці та відсутністю розробок відповідних теоретико-методологічних засад і науково-методичного інструментарію; між якістю навчання майбутніх учителів технологій художньому проектуванню та відсутністю організаційних і дидактичних підходів інноваційного характеру, спрямованих на створення розвивального середовища для творчої художньо-проектної діяльності учасників навчального процесу в умовах вищого закладу освіти.

Наш науковець пропонує подолати зазначені суперечності через теоретичне обґрунтування концепції навчання майбутніх учителів технологій художньому проектуванню; розробку моделі методичної системи навчання художньому проектуванню та змісту і методики, здатних реалізувати таку модель; визначення психолого-педагогічних основ, організаційно-педагогічних умов і діагностичного інструментарію формування у майбутніх учителів технологій художньо-проектних знань і вмінь. Це обумовило мету дисертаційного дослідження: теоретично обґрунтувати, розробити й експериментально перевірити ефективність методичної системи навчання вчителів технологій художньому проектуванню та визначити шляхи її реалізації.

Дослідно-експериментальна робота проводилася в НПУ ім. М.П.Драгоманова, Донбаському ДПУ, Дрогобицькому ДПУ ім. Івана Франка, Кременецькій гуманітарно-педагогічній академії ім. Тараса Шевченка, а окремі складові методичної системи навчання художньому проектуванню уточнювались у процесі пошукового експерименту в Тернопільському НПУ ім. Володимира Гнатюка, Уманському ДПУ ім. Павла Тичини, Рівненському ДГУ. У дослідженнях брали участь 628 студентів і 34 викладачі згаданих ВНЗ. Зокрема, на формувальному етапі педагогічного експерименту було залучено 340 студентів. Дослідження здійснювались упродовж 2009 – 2016 років.

Наукова новизна дисертації насамперед полягає в тому, що вперше здійснено комплексне психолого-педагогічне дослідження навчання майбутніх учителів технологій художньому проектуванню (визначено нормативно-правові підвалини і методологічну основу, мету як теоретико-методологічне та навчально-методичне забезпечення освітнього процесу, змістово-смислове наповнення запропонованої методичної системи), аргументовано структуру та зміст і міжпредметні зв'язки між навчальними дисциплінами, дотичними до художнього проектування; вдосконалено методику навчання, досліджено можливості й особливості використання комп'ютерної графіки в організації художньо-проектної діяльності вчителів технологій; визначено та науково обґрунтовано критерії, показники та рівні сформованості у студентів художньо-проектних знань та умінь.

Практичне значення дослідження полягає у розробці та впровадженні у навчальний процес педагогічних ВНЗ методичного забезпечення навчання майбутніх учителів технологій художньому проектуванню (змістові модулі освітньої програми для напряму підготовки "Технологічна освіта", навчальні програми і посібники, комплекс дидактичних матеріалів для практичних занять із дисципліни "Художнє проектування", електронний навчально-методичний комплекс з курсу "Художнє проектування").

Високий науковий рівень і змістову масштабність дисертації підтверджують її статистичні характеристики: 47 публікацій автора (1 монографія, 4 навчальних програми, 3 навчальних посібники, з яких 2 мають Гриф МОН України, 25 наукових статей у фахових вітчизняних і зарубіжних наукових виданнях, 14 публікацій у збірниках матеріалів наукових конференцій). У роботі обсягом 559 сторінок – 81 сторінка додатків, 25 рисунків, 16 таблиць і список 598 найменувань використаних джерел, з яких 28 – іноземними мовами.

Автор вважає, що "перспективи подальших науково-методичних пошуків стосуються широкого кола теоретичних і практичних проблем, зокрема пов'язаних із розробкою нової концепції технологічної освіти, яка би спрямовувалася на реалізацію стратегії та змісту професійної підготовки за спеціальністю "Вчитель технологій і дизайну", а також підготовкою відповідного інформаційного, науково-методичного, комп'ютерного інструментарію та контрольно-діагностичного супроводу освітнього процесу".

МОЛОДИЙ НАУКОВЕЦЬ – ПРО МОЛОДІЖНИЙ РОМАН

«Сучасний молодіжний роман в українській, німецькій і російській літературах (на матеріалах творчості Л.Дереша, С.Ушкалова, Б.Лєберта, В.Геррндрфа, Є.Альохіна)» – таку тему дисертаційного дослідження на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук обрала науковець кафедр німецької філології Любов Свиридюк. Її дисертаційними пошуками керував кандидат філологічних наук, доцент Тернопільського НПУ ім. Володимира Гнатюка Богдан Чуловський, а при захисті опонували доктор філологічних наук, професор Черкаського ДТУ Ігор Лімборський і кандидат філологічних наук, доцент Київського університету ім. Бориса Грінченка Анастасія Бугрій. Дисертаційний успіх прийшов до нашого здобувача на засіданні спеціалізованої вченої ради у Бердянському ДПУ.

Тема дисертації була обрана невипадково. Дослідниця звернула увагу на той факт, що в сучасній літературознавчій науці нема єдиного погляду на підлітково-юнацькі твори Л.Дереша, С.Ушкалова, Б.Лєберта, В.Геррндрфа, Є.Альохіна, чия творчість є неоднозначною та провокативною, а кожен новий твір цих авторів супроводжується палкими дискусіями, бо нестандартне зображення в них нинішнього соціокультурного простору призводить до цілком протилежних оцінок. Їхні романи стали специфічним явищем сучасної постмодерністської літератури, яке відзначається низкою суголосних психологічних характеристик, ціннісно-світоглядними аспектами, особливою системою образів і мотивів, спільною тематикою та спрямованістю не лише на читачів підліткового віку та молодь, а й на дорослу аудиторію. Таким чином, тематика дисертаційного дослідження продиктована потребою розширеного та неупередженого розгляду актуальних для сучасної літератури проблем і стилів написання молодіжного роману з позицій системного аналізу поетики художніх творів.

Об'єктом наукового дослідження стали окремі романи згаданих авторів у компаративному і теоретичному контекстах а предметом – жанр сучасного молодіжного роману в українській, німецькій і російській літературах, його спільні та відмінні характеристики. Цього вимагала мета дисертаційної роботи – розкриття художньої специфіки сучасного молодіжного роману у контексті сучасної компаративістики і теорії літератури й обумовлені нею завдання: виявити ґенезу й типологічні особливості сучасного молодіжного роману, дослідити його морально-духовні аспекти, психологічні особливості образотворення, розкрити значення хронотопу, окреслити засоби увиразнення художнього мовлення.

Наукова новизна дисертації полягає в тому, що в українському літературознавстві вперше здійснено комплексний порівняльний аналіз такого літературного явища, як молодіжний роман, а теоретичне значення – у виявленні та дослідженні типологічних ознак, подібностей і відмінностей у постмодерних українській, німецькій і російській літературах за текстами романів Л.Дереша «Трохи пітьми», С.Ушкалова «БЖД», Б.Лєберта «Crazy», В.Геррндрфа «Чік», Є.Альохіна «Межі першого рівня». Робота має відповідне практичне значення: її матеріали можуть бути використані у майбутніх дослідженнях молодіжного роману як літературознавчої концепції у національних літературах, при розробці лекцій, загальних і спеціальних курсів із порівняльного літературознавства і теорії літератури, в роботі літературознавчих факультативів і наукових гуртків, при написанні курсових, дипломних і магістерських робіт.

Розкриваючи поняття сучасного молодіжного роману в загальному та порівняльному літературознавстві, науковець висвітлила історію питання, простежила ґенезу молодіжного роману, встановила його типологічні ознаки і вивела дефініцію терміну, за якою сучасний молодіжний роман – це жанровий різновид роману, в ідейно-тематичний центр якого покладено проблеми буття та процесу дорослішання особистості в сучасних соціокультурних умовах, відображення суттєвих сфер зміненої буттєвості молоді. Важливо, що рецепцію сучасного молодіжного роману дисертант здійснює крізь призму національного культурного дискурсу.

Серед художніх особливостей сучасного молодіжного роману дослідниця бачить маргінальність як характерну рису персонажів цих романів, причому акцентує на їх морально-духовному становленні та формуванні психологічного образу. Останнє здійснюється через виокремлення психологічного аспекту в образах підлітків-юнаків. Науковець вважає, що перехід персонажів від дитинства до юності та зрілості зображується як усвідомлення ними свого місця у світі та власного призначення, розуміння меж між дитинством і дорослим життям, собою теперішнім і собою колишнім, життям і смертю, а також (що, напевно, найголовніше) відкриття складності та неоднозначності світу в цілому.

У дисертаційному дослідженні зазначається, що спільною рисою творчості письменників є намагання відобразити душевний стан персонажів, де панує цілковита дисгармонія, а в суспільстві – соціальна нестабільність і невизначеність. Відмінною ознакою є те, якими мовними засобами автори романів відтворюють цей стан. Саме тут особливу роль відіграє мова роману: мовна картина твору служить для цілісного відображення соціокультурних особливостей молодіжного середовища, повної передачі характеристики часу, персонажів та їх ставлення до ситуації, що завдяки авторській позиції набуває специфічного художнього, психоемоційного, соціально-побутового та містичного забарвлення.

Матеріали дисертації можуть стати основою подальших літературознавчих розвідок у сфері вивчення молодіжної літератури початку XXI століття, а також у руслі імагології та традиційних сюжетів і образів. Порушуючи актуальні проблеми відображення сучасності українськими, німецькими і російськими авторами, робота відкриває перспективи вивчення рецепції мотивів, взаємозв'язків і взаємовпливів національних культур.

НОВІ ГОРИЗОНТИ МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ

Справжня наука зароджується і розвивається там, де панує постійний творчий пошук. Рада молодих науковців нашої академії діє саме в такому режимі: дослідники-початківці (магістранти, аспіранти, молоді викладачі) не знають "наукових канікул" і навіть академічні канікули використовують для збагачення свого творчого доробку. Наша наукова зміна наприкінці минулого навчального року "одягла науку в кросівки", а в цьогорічному першому семестрі розширила сферу дослідницьких інтересів науково-мистецькою проблематикою. Це підтвердила науково-практична конференція "Litteris et artibus: нові горизонти", на якій молоді науковці академії та коледжу доповідали про результати своїх дослідницьких зусиль і дискутували з приводу актуальних світоглядно-теоретичних і конкретних методологічних проблем сучасної науки і мистецтва, освіти і культури.

Молодіжний науковий актив навчального закладу привітала доктор педагогічних наук, проректор з наукової роботи, професор Валентина Бенера, яка зазначила, що на основі досягнутих успіхів Рада молодих науковців може розширювати зв'язки та поглиблювати співпрацю з аналогічними інституціями вищих закладів освіти України і зарубіжжя у форматі підготовки і проведення молодіжних наукових форумів, обміну досвідом дослідницької роботи на основі інноваційних методологічних підходів.

Дискусію на пленарному засіданні вели голова Ради молодих науковців, кандидат філологічних наук Роман Дубровський ("Танатологічна символіка творів Михайла Коцюбинського"), асистент кафедри педагогіки і психології Юлія Мельник ("Психологічні аспекти релігійних орієнтацій особистості в умовах сучасного суспільства"), кандидат педагогічних наук Олександр Омельчук ("Особливості дослідження профільного навчання в Україні та за кордоном"), асистент кафедри гри на музичних інструментах і вокально-хорових дисциплін Христина Шородок ("Епістемологія терміну "коляда" в українському музикознавстві") та науковий працівник Кременецького ботанічного саду Іван Гуцало ("Біоекологічні особливості культиварів експозиційної зони Кременецького ботанічного саду").

Секційна робота проходила в трьох напрямах: гуманітарно-мистецькому, психолого-педагогічному та природничо-технологічному. Модератор гуманітарно-мистецької секції, кандидат філософських наук Олена Мороз охарактеризувала грані творчості кременчанина Гаврила Чернихівського в аспекті його історико-краєзнавчих пошуків. Магістрант Марія Бешлей здійснювала своє дослідження на межі літератури та музики: аналізувала жіночі образи поем Тараса Шевченка у творчості українських композиторів-класиків. "Ономастичні реалії як вербальні культурні маркери в тексті" стали об'єктом аналізу для аспіранта Східноєвропейського НУ ім.Лесі Українки Ольги Микуляк. Мовознавчу тематику продовжила викладач педагогічного коледжу Ірина Хохрякова темою "Функційно-семантичні вияви категорії неозначеності в сучасній українській мові".

Обов'язки модератора психолого-педагогічної секції виконував кандидат педагогічних наук Віталій Цісарук, який виступив з повідомленням про результати дослідження проблем освіти в Україні та шляхів їх вирішення. Інші доповідачі зупинилися на конкретних психолого-педагогічних темах: умови використання поетичних творів у підготовці вихователів ДНЗ (асистент Оксана Швець), розвиток творчих здібностей школярів засобами народної іграшки (магістрант Віта Пташнюк), підвищення творчого потенціалу вчителів засобами техніко-прикладного мистецтва (магістрант Олексій Васюк), використання інформаційно-комунікаційних технологій для формування навиків дослідницької діяльності (магістрант Роман Громик), педагогічна взаємодія як умова формування естетичних смаків школярів (магістрант Юрій Маслюк), складові іншомовної освіти вчителів природничо-математичного профілю (аспірант Дрогобицького ДПУ ім.Івана Франка Юлія Овчаренко), майстер-клас як форма навчання декоративно-ужитковому мистецтву (викладач коледжу Сергій Томашівський), засвоєння гімнастичних вправ з використанням програмованого навчання (кандидат педагогічних наук Микола Божик, асистенти Галина Кедрич і Олександр Гурковський), формування конативного компоненту етнопсихологічних уявлень дошкільників під впливом дорослих (асистент Наталія Бабій).

Молоді науковці, які працювали в природничо-технологічній секції, зосередились на проблемах охорони здоров'я людини та збереження навколишнього середовища. Модератор секції, кандидат сільськогосподарських наук Олена Тригуба загострила увагу своїх колег на такому небезпечному для здоров'я людини явищі, як злоякісні новоутворення. Якщо в цьому повідомленні звучала тривога за людське життя, то в науковій розвідці магістранта Наталії Бондарчук "Оцінка взаємозв'язку функціональної асиметрії мозку та рівня інтелектуального розвитку студентів" – турбота про психічне здоров'я молодої людини. Решта співдоповідей стосувалися природоохоронних питань: стан теріофауни в Національному природному парку "Кременецькі гори" (науковий працівник НПП "Кременецькі гори" Анжела Красовська), комахоїдні птахи НПП "Кременецькі гори" (магістрант Артем Перескоков), біоіндикація як метод екологічної оцінки стану навколишнього середовища (магістрант Віта Тишкова).

За матеріалами конференції буде підготовлено збірник наукових праць молодих дослідників.

ВІТАЄМО!

Успішно захистили дисертаційні дослідження на здобуття наукового ступеня

КУРАЧ Микола Станіславович
доктор педагогічних наук

СВИРИДЮК Любов Анатоліївна
кандидат філологічних наук

МИХАЛЮК Ілона Михайлівна
кандидат біологічних наук

ВЕЛИКА УВАГА – МАЛИМ РІЧКАМ

Враховуючи той факт, що на даний час науковцями-природодослідниками в основному вивчається флористичний склад великих річок і водосховищ, дисертаційна робота нашого молодого науковця Ілони Михалюк «Вища водна флора Північного Поділля» набуває особливої актуальності, бо акцент переноситься на флору малих річок, природних і штучних водойм, утворених у процесі меліоративного будівництва. Дисертант визначає межі Північного Поділля: вододільна частина Подільського плато, де беруть свій початок притоки Прип'яті (в тому числі Іква) Південного Бугу та Дніпра (в тому числі Збруч).

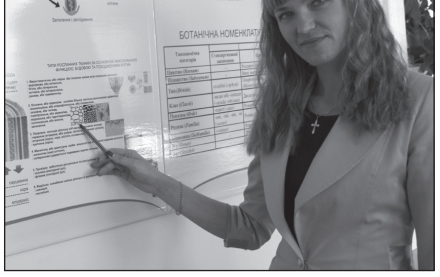

Всебічне вивчення видового складу і детальний аналіз вищої водної флори природних і штучних водойм Північного Поділля, особливості флористичної структури, стан фіторізноманіття водойм і перезволожених територій регіону, розробка заходів з її охорони та збереження стали темою дисертаційного дослідження, науковим керівником якого виступив доктор біологічних наук, академік АН ВШ України, професор Володимир Чопик, життєвий шлях котрого, на жаль, обірвався до захисту роботи його дисертанткою. Тому дисертаційне дослідження завершувалося під керівництвом доктора біологічних наук, завідувача кафедри біології та методики її викладання Кам'янець-Подільського НУ ім. Івана Огієнка Людмили Любінської. Захист дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата біологічних наук проходив на засіданні спеціалізованої вченої ради у Національному ботанічному саду ім. М.М.Гришка НАН України, де упродовж багатьох років працював перший науковий керівник нашого дисертанта. Опонували на захисті доктор біологічних наук, головний науковий співробітник Інституту ботаніки ім. М.Г.Холодного НАН України, професор Дмитро Дубина та кандидат біологічних наук, доцент Уманського ДПУ ім. Павла Тичини Галина Чорна.

Наукова значимість дисертаційної роботи обумовлюється її тісним зв'язком із науково-дослідними темами кафедри біології, екології та методики їх викладання нашої академії («Дослідження антропогенного впливу на стан довкілля та біорізноманіття Північного Поділля») та Національного природного парку «Подільські Товтри» («Розробка методики сталого використання та збереження біорізноманіття водойм і боліт Поділля»). В роботі з'ясовано сучасний стан і закономірності поширення вищої водної флори Північного Поділля, проаналізовано особливості раритетних видів і запропоновано заходи з їх охорони. Для цього дослідниця провела інвентаризацію цієї флори, склала її анотований конспект, здійснила аналіз її структур. Окрім цього, молодим науковцем досліджено синантропну фракцію флори, виявлено її рідкісні та зникаючі види і, що особливо важливо, оцінено сучасний стан охорони фіторізноманіття водойм і перезволожених територій регіону й окреслено конкретні заходи її оптимізації.

У результаті проведеної роботи дисертант сформувала цілісне уявлення про вищу водну флору природних і штучних водойм Північного Поділля, оформила анотований конспект у складі 124 видів судинних рослин, встановила таксономічний склад, біоморфологічну, екологічну, ценотичну і географічну структури флори з огляду на її формування під впливом плюризональних циркумполярних видів, індиферентних до океанічності та континентальності. Автор дослідження встановила межі сучасного поширення рідкісних і зникаючих видів на території Північного Поділля, склала карту-схему для 29 созофітів, проаналізувала мережу природно-заповідного фонду регіону та внесла пропозиції щодо її розширення і навіть провела експериментальне дослідження з відновлення окремих видів у штучних умовах для наступної репатріації.

Практичне значення дисертаційного дослідження насамперед полягає в тому, що його результати, зокрема відомості про поширення рідкісних видів і наукове обґрунтування необхідності створення ботанічного заповідника місцевого значення «Вілійський», а також матеріали з уточненим та закартованим місцезростанням рідкісних видів передано у відділ розвитку екомережі, природно-заповідного фонду, екологічного моніторингу та зв'язків з громадськістю Управління природних ресурсів і координації діяльності Департаменту екології та природних ресурсів Тернопільської облдержадміністрації для використання у проведенні заходів з оптимізації та розширення існуючої природно-заповідної мережі регіону. В загальному, наукові результати дисертаційної роботи будуть корисними для подальших моніторингових досліджень, для оцінки сучасного стану флори краю та при складанні визначників, флористичних зведень, атласів, методичних матеріалів, необхідних для підготовки заходів по збереженню і захисту довкілля.

Необхідно додати, що дисертант використала близько 300 науково-літературних джерел, здійснила більше 30 експедиційних виїздів, зібрала 450 аркушів гербарного матеріалу, підготувала наукове обґрунтування необхідності створення 9 природоохоронних об'єктів у нашому регіоні.

У дисертації, обсяг якої складає 302 сторінки і в якій текстовий матеріал доповнюється 38 рисунками та 21 таблицею, охарактеризовані природо-кліматичні умови Північного Поділля, висвітлюється історія ботанічних досліджень флори регіону, здійснено порівняльно-структурний аналіз, подано созологічну характеристику, окреслено проблеми охорони та напрямки оптимізації вищої водної флори Північного Поділля. В останньому автор робить прогноз змін вищої водної флори, на основі якого пропонує заходи збереження фіторізноманіття водойм і перезволожених територій.

Матеріали дисертаційної роботи використано при підготовці монографії «Водно-болотні угіддя Поділля». Вони впроваджуються у навчальний процес при викладанні лекційних і практичних курсів навчальних дисциплін «Ботаніка» й «Екологія», в організацію літніх навчально-польових практик студентів спеціальності «Біологія».

ЗУСТРІЧ КУЛЬТУРОЛОГІВ

На базі педагогічного коледжу Кременецької ОГПА ім. Тараса Шевченка відбулося чергове засідання методичного об'єднання викладачів культурології ВНЗ І – ІІ рівнів акредитації Тернопільщини. Культурологів області зустрічали і вітали директор педагогічного коледжу Оксана Камінська, заступник директора з навчально-виховної роботи Руслана Волянюк і голова циклової комісії гуманітарних дисциплін Оксана Терп'як. Вела засідання фахівців культурологічної освіти голова обласного методоб'єднання, викладач Технічного коледжу Тернопільського НТУ ім. Івана Пулюя Ольга Коневич.

Розмова за фаховим круглим столом мала теоретико-методологічну спрямованість із практично-методичним акцентом: голова методоб'єднання запросила викладачів до обміну думками з приводу особливостей вивчення навчальної дисципліни в умовах соціокультурних викликів сучасного інформаційного суспільства, переоцінки культурно-мистецького спадку і духовних здобутків сьогодення, ерозії масової культури та загрози знецінення естетичних цінностей з причини технологізації суспільного життя. Теоретичні та методичні аспекти проблеми вирішувалися крізь призму вимог і потреб підготовки кваліфікованих фахівців та з позицій власного педагогічного досвіду. Такий підхід продемонстрували Уляна Перхалюк, Наталія Марушків і Лариса Одрехівська (Теребовлянське училище культури), Наталія Трачук (Технічний коледж ТНТУ ім. Івана Пулюя), Михайлина Шушка (Коледж економіки, права та інформаційних технологій Тернопільського НЕУ), Тетяна Бендасюк (Кременецький лісотехнічний коледж), Ірина Клим і Світлана Лакіна (Чортківський гуманітарно-педагогічний коледж ім. О.Барвінського), Марія Перешлюга (Тернопільський медичний коледж), Марія Левенець (Педагогічний коледж Кременецької ОГПА ім. Тараса Шевченка), Тетяна Яворська (Кременецьке медичне училище ім. Арсена Річинського).

Викладач культурології коледжу-господаря Марія Левенець презентувала власний досвід роботи через розкриття теоретичних, змістових та організаційно-методичних особливостей виконання навчальної програми. Для цього вона обрала тему «Європейська культура ХХ століття (на прикладі Чеської Республіки)», де наголосила на різноманітті багатства чеської культурної спадщини, показала ефективність співпраці України та Чехії у сфері культури на сучасному етапі та з огляду на відзначення Дня української писемності, що припадає на листопад, зупинилася на спільних і відмінних рисах української та чеської мов як найважливіших елементів національної духовної культури.

Учасники засідання ознайомилися з навчально-матеріальною базою академії та коледжу, відвідали Музей історії навчального закладу, оглянули експозиції Кімнати-музею художника Ростислава Глувка і Музею довоєнної фотографії, мали нагоду оцінити творчі роботи викладачів і студентів у головній Виставковій залі.

Перед підсумковим засіданням для культурологів області запропонували літературно-музичну композицію «Моя прекрасна українська мово...», присвячену Дню української писемності. Її підготували студенти спеціальностей «Дошкільна освіта» і «Музичне виховання» під керівництвом викладачів гуманітарних дисциплін Оксани Терп'як, Ірини Хохрякової та Наталії Яцюк, а також Олени Новик – викладача музики, керівника жіночого народного художнього вокального ансамблю «Калина», який забезпечив музичний супровід тематичного мистецького дійства.

ДО ПРОБЛЕМ СУЧАСНОЇ ПСИХОЛІНГВІСТИКИ

Саме до них звернулися учасники XI Міжнародної науково-практичної конференції "Психолінгвістика в сучасному світі - 2016", що проходила на базі Переяслав-Хмельницького ДПУ ім.Григорія Сковороди. На цей науковий форум прибули 169 фахівців із шести країн: України, Німеччини, Латвії, Норвегії, Швеції і Росії. Оргкомітет конференції очолювали ректор університету-господаря, академік НАПН України, професор Віктор Коцур і голова громадської організації "Всеукраїнська асоціація психолінгвістів", академік Міжнародної академії наук педагогічної освіти Лариса Калмикова. Їх вітальними виступами розпочалась робота конференції у пленарному форматі, де прозвучали доповіді 14 науковців з України, Німеччини та Норвегії. На трибуну пленарного засідання була запрошена кандидат психологічних наук, доцент кафедри педагогіки та психології нашої академії Наталія Савелюк, котра запропонувала учасникам наукового зібрання аналітичне дослідження "Психологічне моделювання розуміння релігійного дискурсу".

Наш науковець тлумачить розуміння релігійного дискурсу як складну, системну психологічну діяльність із застосуванням мовних засобів і пов'язану з відтворенням смислу релігійного тексту в конкретній соціально-комунікативній ситуації та в контексті поточної ідентичності суб'єкта. Причому, семіотичним предметом такої діяльності виступає релігійний текст, розуміння формується в рамках даної життєвої ситуації, що проектується на взаємодію Людини з Богом і що відбувається як у соціальному, так і в індивідуальному секторах ідентичності суб'єкта.

Суб'єктом розуміння науковець визначає релігійну дискурсивну особистість, яку бачить в соціальній, персональній, наративній і трансперсональній ідентичності в залежності від домінанти процесу розуміння. В дослідженні виокремлені контексти розуміння: ціннісний (як надособовий), когнітивний (насамперед лінгвістичний), конативний (як наративний) і контекст "Значущого Іншого" – сприйняття релігійного тексту як втілення почуттів і намірів Вищого Розуму (Бога). Також визначені рівні розуміння: значеннєвий (семіотичний) і смисловий (прагматичний). Названі смислові полюси розуміння: соціальний світ як "Над-Я" і персональний світ як "Я".

Глибоке розуміння проблематики науковець виявляє при характеристиці смислових полів розуміння релігійного дискурсу, серед яких – ціннісне поле "як релігійна особистість, що сприймає"; когнітивне поле "як релігійна особистість, що пізнає"; конативне поле "як релігійна особистість, що діє" та емпатійне поле "як релігійна особистість, що співчуває". Основною смисловою одиницею розуміння релігійного дискурсу дослідниця називає метафору як сутнісну ознаку такого типу дискурсу, а в самому процесі релігійної метафоризації бачить соціальний та особистісний аспекти.

Робота конференції продовжувалась у секційному форматі, де науковці аналізували соціально-комунікативні, психологічні та мовознавчі аспекти психолінгвістики. Учасники конференції мали змогу відвідати засідання диспут-клубу і висловити свої думки з приводу дискусійної проблематики "Інформаційна війна в Україні: оцінка загрози". Окрім цього, для них організували майстер-клас "Метафора життєвого шляху". Відбулося засідання круглого столу молодих науковців "Прикладні аспекти психолінгвістики".

Для студентів-науковців було проведено майстер-клас "Технологія стимулювання інтелектуально-мовленнєвої активності дітей".

За матеріалами конференції опубліковано збірник тез, в якому 78 авторів – учасників наукового форуму – пропонують своє вирішення психолінгвістичних проблем.

РОБОТА З МОЛОДДЮ У ЦІКАВОМУ ФОРМАТІ

Ірина СКАКАЛЬСЬКА
доктор історичних наук

«Наукові пікніки», що традиційно проводяться у різних містах України, сьогодні вперше дивували і захоплювали кременчан. Відділом сім'ї та молоді Тернопільської облдержадміністрації, координаторами проекту Христиною Білінською, Михайлом Сиротюком і Кременецькою райдержадміністрацією захід організовано на площі перед РДА. Тут розмістилися понад десяток палаток, у кожній з яких проводились певні дослідження. Більше сотні дітей нашого краю вирішили спробувати себе у ролі науковця. Окрім досліджень, до програми увійшло демонстрування хімік-шоу, science-шоу, оптичних ілюзій, дронів та робототехніки.

Популяризувати науку серед молоді – то важлива справа. І цікаво, що наука поєднувалась із забавою. Тут лунала музика і кожен спрямовував свою увагу відповідно до своїх зацікавлень. Політ ракети трохи насторожив глядачів, але це було феєрично. Охочих подивитися і представити свої здобутки було чимало. Студентів-біологів 11-Б групи нашої академії зацікавив стенд ботанічного саду, й Ольга Ковальчук у невимушеній формі ознайомила присутніх із рослинами, що споживають білкову їжу. А ще тут можна було пройти тест на успішність, підготовлений Олегом Ілиничем.

Всі охочі мали можливість не лише взяти участь у дослідах, але й спробувати солдатську кашу та гарячий чай з польової кухні. По завершенні заходу учасникам вручено Дипломи.

Цікавим було би продовження таких форм роботи з молоддю з літератури, мови, історії...

ПРИЧЕТНІСТЬ ДО ВЕЛИКОЇ ІСТОРІЇ

У читальному залі нашої академії відбулась презентація науково-популярного видання «Князі Вишневецькі», що побачило світ на замовлення Держтелерадіо України за програмою «Українська книга 2016 року» у київському видавництві «Балтія-Друк». Книга рекомендована до друку вченою радою Кременецької гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка. До її видання долучилися наукові, освітні, громадсько-культурні інституції України, Литви, Білорусі, Польщі, серед яких – наш навчальний заклад і Національний заповідник «Замки Тернопілля». Видавництво висловило персональну подяку за плідну співпрацю окремим діячам науки, освіти і культури згаданих країн, в тому числі ректору нашої академії, професору Афанасію Ломаковичу і проректору з наукової роботи, професору Валентині Бенері.

З вітальним словом до гостей зібрання звернулася проректор з навчальної роботи академії, кандидат психологічних наук, доцент Марія Боднар. Вона наголосила на дотичності подій, описаних у книзі, до історії нашого краю, а також на безпосередній участі нашого науковця, кандидата історичних наук, доцента Володимира Собчука у створенні цього монументального видання: його перу належить стаття «Михайло Збаразький-Вишневецький», якою відкривається розділ «Видатні постаті роду Вишневецьких», та шість історичних розвідок у розділі «Місця пам'яті родини Вишневецьких».

Головний редактор видавництва «Балтія-Друк» Віргініюс Строля розповів про свої подорожі Україною і солідний список історичних видань, серед яких – «Хотинська битва», що отримала Президентську премію, «Князі Острозькі», яке вибороло Грант МЗС Литви, та багато інших, досить цікавих досліджень, що переслідують мету наближення до єднання культурного простору і пропагування європейського погляду на культуру. Одним із таких популярних видань і є «Князі Вишневецькі».

Науковий редактор видання, кандидат історичних наук, доцент кафедри історії НУ «Києво-Могилянська академія» Ігор Тесленко повідомив, що часто відвідує Кременець. Він наголосив на важливості науково-популярних видань, одним з яких є «Князі Вищневецькі», де інформація подана у полегшеній формі, без великих текстових форматів, і коротко зупинився на структурі книги.

Міський голова Кременця Олексій Ковальчук привітав присутніх із такою визначною подією культурного життя, що стосується історії не лише нашого навчального закладу, міста, регіону, а й України та сусідніх із нею країн, а також відкриває перспективи розвитку туризму у Кременці.

Короткий усний екскурс резиденцією князів Вишневецьких провела кандидат історичних наук, науковий співробітник Національного заповідника «Замки Тернопілля» Любов Шиян. Вона із вдячністю відгукується про представників європейської культури, які надихають нас на любов до рідного краю, його історії та культурних цінностей.

Перший заступник міського голови Кременця Микола Матвіюк наголосив на розширенні історичного простору, на отриманні грантів на реалізацію спільних міжнародних проектів, спрямованих на збереження та відновлення історичних пам'яток міста, в якому переплелися різні культури і яке прагне повернути собі славу Волинських Афін.

На власних наукових дослідженнях славетних постатей і родів Кременеччини зупинилася доктор історичних наук, доцент нашої академії Ірина Скакальська. Вона зауважила, що з окремими фактами можна погоджуватись чи не погоджуватися, та знати власну історію просто необхідно. Її думку підтримав кандидат історичних наук, доцент Олександр Соловей, який наголосив, що такі видання презентують Україну в історико-культурному просторі.

Місцевий громадський активіст Валерій Левченко назвав презентовану книгу надбанням не лише історії, й сьогодення. Він переконаний, що представники волинської еліти зовсім не поступаються еліті королівських родів Східної Європи. Актуальні проблеми, які порушені у виданні, проектуються на інтеграцію України у європейський та світовий соціокультурний простір.

Один із авторів видання, кандидат історичних наук, доцент Володимир Собчук висловив задоволення з того, що це видання є міжнародним проектом, до якого активно долучилася Литва. Він прокоментував важливий принцип щодо історичних стосунків між литовцями й українцями у складі Великого Князівства Литовського: «Ми старовини не рушимо, а новини не вводимо». Були збережені віра, мова, судочинство тощо. Тому тогочасна історія не дає фактів силового супротиву зі сторони українців. Науковець стверджує, що окремі сторінки історичного минулого нашого міста необхідно ретельно досліджувати. Так, можливо, саме Кременець (спотворена назва – Кам'янець?) був певний період однією зі столиць Князівства Литовського, коли він

став містом Магдебурзького права. Тому книга спонукає до пошуків, роздумів і до нових подібних видань.

На завершення зустрічі Віргініюс Строля залишив кілька книг у дарунок бібліотеці академії і висловив бажання брати участь у майбутніх спільних проектах.

МЕДІА-ТЕХНОЛОГІЇ В ПЕДАГОГІЧНІЙ РОБОТІ

Завідувач кафедри методики викладання мистецьких дисциплін нашої академії, доктор педагогічних наук, професор О.Н.Дем'янчук у співавторстві з науковцем Луцького НТУ П.В.Саварином опублікували навчальний посібник для студентів, магістрантів, аспірантів і науково-педагогічних працівників ВНЗ України «Застосування медіа-технологій викладачами технічних дисциплін у професійній діяльності». Видання побачило світ у редакційно-видавничому відділі Луцького НТУ, було рекомендоване до друку вченою радою цього ВНЗ, а його редагували доктор технічних наук, професор І.Є.Андрущак (Луцький НТУ), доктори педагогічних наук, професори Р.М.Пріма (Східноєвропейський НУ ім. Лесі Українки) та Л.Л.Сушенцева (НУ «Львівська політехніка»). Посібник присвячений висвітленню навчального матеріалу, що сприятиме формуванню знань, умінь і навичок, необхідних для успішного застосування медіа-технологій викладачами технічних дисциплін у фаховій роботі. Вагоме місце відведене окресленню практичних аспектів застосування медіа-технологій як у життєдіяльності людини взагалі, так і в освітньому процесі зокрема. Автори посібника підкреслюють, що вони здійснюють попередній огляд початкового рівня застосування медіа-технологій у навчальному процесі.

Такій меті підпорядкована структура навчального видання, що розпочинається з характеристики медіа-технологій та електронного навчання, із визначення медіа-освіти та медіа-педагогіки. Окреслено науково-теоретичні передумови та психолого-педагогічні особливості, а також параметри медіа-компетентності педагога, необхідної для застосування медіа-технологій в освітній діяльності. У посібнику значна увага приділена визначенню засобів, інструментів і способів застосування медіа-технологій у професійній діяльності викладачів технічних дисциплін, зокрема йдеться про системи керування навчанням, про гейміфікацію та МООС-системи, про соціальні мережі навчального призначення.

Важливо, що автори наводять приклади застосування медіа-технологій для навчання в різноманітних галузях, а також надають практичні рекомендації щодо пошуку релевантної інформації в мережі Інтернет, розробки ефективного електронного навчального курсу, застосування гейміфікації для навчання, формування різних проектів і створення курсів, щодо роботи в різних системах і проведення відеоконференцій та вебінарів.

З метою продуктивного засвоєння змісту посібника автори застосували логічно обґрунтовано та візуально фіксовану верстку навчального матеріалу. Для контролю якості знань пропонується система контрольних запитань і тестових завдань.

ЗНАТИ, ЩОБ ШАНУВАТИ

Саме таку мету переслідує вивчення історії мистецтва. Особливий акцент з'являється при зустрічі з фактами історії зарубіжного мистецтва: знати і шанувати культуру інших народів, щоб по-справжньому любити і високо оцінювати культуру національну. До такої думки підводить навчально-методичний посібник "Історія зарубіжного мистецтва", який побачив світ у тернопільському видавництві "Вектор". Книгу підготували кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри методики викладання мистецьких дисциплін нашої академії Олександра Панфілова, науковець Тернопільського НПУ ім.Володимира Гнатюка Наталія Рублевська та кандидат архітектури, доцент Інституту мистецтв Східноєвропейського НУ ім.Лесі Українки Іван Тарасюк. Рецензувала видання група науковців-фахівців різних профілів: доктор архітектури, професор Східноєвропейського НУ ім.Лесі Українки О.В.Лесик, доктор мистецтвознавства, професор Прикарпатського НУ ім.Василя Стефаника М.Є.Станкевич, доктор історичних наук, доцент кафедри української філології та суспільних дисциплін нашої академії І.Б.Скакальська та кандидат мистецтвознавства, доцент Тернопільського НПУ ім.Володимира Гнатюка М.М.Маркевич.

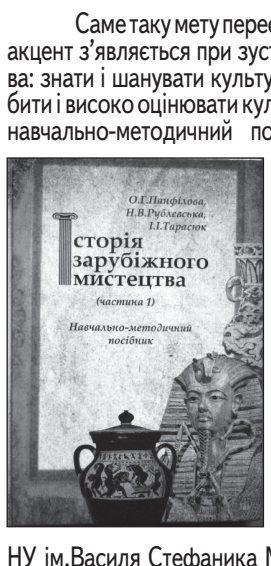

У навчально-методичному посібнику розкрито основні питання з історії зарубіжного мистецтва від античності до XVI століття. Він є першою частиною двотомного видання. Автори виходили з того, що ґрунтовні знання широкого просторового і часового діапазону розвитку мистецтва є необхідною умовою підготовки кваліфікованих фахівців мистецтвознавчого профілю. Тому одним з основних завдань курсу є сприяння засвоєнню студентами знань з історії мистецтва для усвідомлення змісту та засвоєння духовного досвіду людства. Важливо, що посібник знайомить студентів не лише з мистецькими школами, напрямами, а й з конкретними творами мистецтва та життєписами митців, які презентували ідеали свого часу.

У структурі посібника – чотири змістових модулі, де відображено виникнення візуального мистецтва, історію мистецтва Стародавнього світу (Вавилон, Єгипет, Стародавній Схід, Греція, Рим), Середньовіччя (Візантія і Середньовічна Європа), епохи Відродження (Італія, Північна Європа, Росія). Книга доповнена мистецтвознавчим глосарієм, відповідним списком літературних джерел.

Заслуговує на увагу методична побудова посібника, для якої характерні виокремлення основних понять і термінів кожної теми, підбір питань для самостійного опрацювання та для самоконтролю, а також запровадження рубрики "Цікаво знати", де подано маловідомі, але пізнавально значимі факти, явища та події мистецького характеру і змісту.

НОВА КНИГА МИТЦЯ

Продовжує вражати нас своєю творчою наполегливістю й авторською продуктивністю заслужений майстер народної творчості України Антон Гриб. Ми вже писали про його здобутки в царині художньої творчості в прозі та поезії, про його успішні публікації науково-методичного характеру, про успішну участь в художніх виставках. Окрім цього він – один із авторів Енциклопедії сучасної України і Тернопільського енциклопедичного словника. Нещодавно засвітилася ще одна грань його таланту: у тернопільському видавництві "Терно-граф" побачила світ нова книга Антона Гриба "Атестація", в яку увійшли дві п'єси – "Атестація" і "Помста духів". В обох п'єсах йдеться про людей творчих – художників і майстрів народного декоративно-прикладного мистецтва, про роль художника і майстра народної творчості, їх мистецької діяльності та художніх творів у справі духовного очищення людини, "у пробудженні в людині людського".

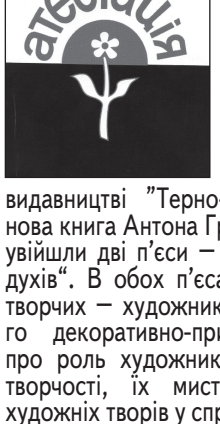

Підкреслимо важливу особливість драматургії Антона Гриба: він пише про те, що близьке і глибоко вивчене та освоєне ним як художником – про сучасні проблеми сучасного митця у сучасному проблемному світі, аж надто віддаленому від насущних проблем мистецтва. Мистецтвознавець, професор Тернопільського НПУ ім.Володимира Гнатюка В'ячеслав Хім'як зазначає: "У п'єсах Антона Гриба захоплюють і доля героїв, і авторський біль".

Своєю "Атестацією" автор пройшов ще одну мистецьку атестацію як письменник-драматург, а сюжетом "Помсти духів" закликає плекати і берегти високу і чисту національну духовність, аби захистити себе від помсти злих чужинських духів...

ДО 40-РІЧЧЯ УГГ

У рамках Всеукраїнського тижня права і з нагоди відзначення 40-річчя створення Української Гельсінської Групи сприяння виконанню Гельсінських угод в академії було проведено науковий семінар «Українська Гельсінська Група в боротьбі за права людини в умовах тоталітарного

режиму». Семінар розпочався вступним словом проректора з виховної роботи, доцента Миколи Сиротюка, який наголосив на кардинальному значенні діяльності УГГ у пробудженні національної самосвідомості, активізації супротиву української громадськості антинаціональній політиці радянського керівництва.

Студенти і викладачі академії та коледжу заслухали доповідь кандидата юридичних наук, доцента кафедри української філології та суспільних дисциплін, співголови громадського об'єднання «Волинські культурні ініціативи» Віктора Ткачука «Гельсінські угоди в контексті сучасних міжнародно-правових відносин».

У семінарі брали участь член Правління Української Гельсинської Спілки з прав людини, голова громадського об'єднання «Тернопільська ініціатива – XXI століття» Олександр Степаненко, котрий виступив з науково-теоретичним повідомленням «Українська Гельсінська Група: історія становлення в особах», та начальник відділу просвітництва та взаємодії із суб'єктами надання безоплатної первинної правової допомоги Кременецького міського центру надання вторинної правової допомоги Ярослав Лис, який консультував бажаючих з практичних питань правового обслуговування громадян, зокрема студентської молоді, в контексті механізму реалізації та захисту їх конституційних прав.

Учасники семінару переглянули документальний фільм «Хто ви є, містер Джекі?» про відомого українського дисидента, журналіста Валерія Марченка, якого знищила радянська система за національно-патріотичні переконання. У фільмі йдеться про його незвичайну долю: вже в час перебування в ув'язненні нашого журналіста через правозахисну організацію розшукала громадянка Нідерландів Джекі Бакс. Спочатку ув'язнений навіть не знав, що це жінка, і звертався до неї «містер Джекі». Їх зворушливе листування продовжувалося 4 роки, але зустрітися їм так і не судилося: Марченко помер на засланні. Голландка зберегла листи українського дисидента, і вони стали стимулом і матеріалом для створення фільму, який знімали в Амстердамі та Пермській області Росії, де, окрім Валерія Марченка, відбували свої терміни українські правозахисники Василь Стус, Юрій Литвин, Олекса Тихий та їх побратими.

Автори фільму, режисер Максим Бернадський і журналіст Юрій Луканов, нагороджені Премією імені Івана Франка Національної спілки журналістів України. Максим Бернадський відомий як автор численних документальних фільмів, серед яких – «Трипільське диво», відзначене на багатьох міжнародних кінофестивалях, а у творчому доробку Юрія Луканова – відома документальна стрічка «Три любові Степана Бандери».

У підсумку, крім пізнавального ефекту, проведений семінар набув вагомого патріотично-виховного значення.

ПРЕДМЕТ ДОСЛІДЖЕННЯ – УКРАЇНСЬКА ДІАСПОРА

Вже всьоме науковці шести країн – України, Канади, Німеччини, США, Словаччини та Росії – зібралися у древньому Острозі, щоб обмінятися думками з приводу історії та сьогодення української діаспори на різних континентах планети. Обговорення тематики йшло в рамках VII Міжнародної наукової конференції "Українська діаспора: проблеми дослідження", яку підготували фахівці Інституту дослідження української діаспори факультету міжнародних відносин НУ "Острозька академія" у співпраці з Українським історичним товариством. Оргкомітет конференції очолював ректор університету, професор Ігор Пасічник. Під його керівництвом працювали проректори університету, професори Петро Кралюк і Руслана Коломаж, декан факультету міжнародних відносин, віце-президент Українського історичного товариства, професор Алла Атаманенко (координатор конференції) та Голова Світової наукової ради при Світовому Конгресі Українців Любомир-Роман Винар. Вони та представник української діаспори США Тетяна Лисенко вітали учасників міжнародного наукового форуму.

Доповіді, що прозвучали на пленарному засіданні, в основному стосувалися окремих персоналій української еміграції минулого століття: фундатора українського правознавства Станіслава Дністрянського (голова Асоціації україністів Словаччини Микола Мушинка), громадсько-політичного діяча Канади Петра Саварина (представник НТШ у Канаді Валерій Полковський), гетьманича Данила Скоропадського (провідний науковий співробітник Інституту української археографії та джерелознавства НАН України Володимир Потульницький), історика дипломатії Євгена Слабченка (професор Дипломатичної академії при МЗС України Ірина Матяш). Привернула увагу доповідь-презентація працівника Національного художнього музею України Галини Чумак "Повернення Емми Андієвської". Особливому був сприйнятий виступ відповідального секретаря Українського конгресу Росії Віктора Гіршова "Проблеми українців в Росії – найбільшої діаспори у світі", де він заявив, що "називатися українцем в Росії – це героїчно!".

Характеристику суспільно-громадського життя в діаспорі здійснювали члени першої секції. Вони визначали роль журналу "Нова Україна" та уряду УНР в екзилі, участь українців у політичному житті Канади та Білорусі, висвітлювали боротьбу українців зарубіжжя за збереження національної ідентичності в різних соціально-історичних умовах. Науковці другої секції звернулися до проблем української освіти та науки в діаспорі, до діяльності визначних українців за межами України. Тут йшлося про українську зарубіжну історіографію, про інтерпретацію українськими вченими "Переяславської легенди" та інших соціально-культурних явищ української історії. Аналітики висвітлювали різні аспекти життєтворчості визначних постатей української діаспори: Миколи Ковальського, Юрія Шевельова, Степана Сабола, Олександра Оглоблина та інших. В цій секції працювали наші краяни. Директор Великобережецького літературно-меморіального музею Віталій Галішевський звернувся "До проблеми дослідження співпраці Михайла Брайчевського та Українського історичного товариства", а доктор історичний наук, доцент кафедри української філології та суспільних дисциплін Ірина Скакальська подала "Біографічний портрет української волинської еліти міжвоєнного періоду XX ст. в еміграції". У дослідженні Ірини Скакальської на біографічному текстовому полі висвітлюються різні напрями діяльності представників української еліти в еміграції, які були вихідцями з Волині. Науковець наголошує, що із Західної Волині і Західного Полісся за період 1919-1938 рр. виїхали за кордон майже 50 тисяч чоловік, що склало більше 20% загальної кількості емігрантів з усіх західноукраїнських земель. Причини еміграції українців, на думку дослідників, закладені у тогочасній польській політиці асиміляції та посиленні тодішнього авторитарного режиму: польський уряд був зацікавлений в еміграції українців і національної місцевої еліти для прискорення асиміляції та колонізації волинських земель. Наш науковець говорить про центри української еміграції у Варшаві, Празі та в інших містах Європи й Америки, а також характеризує діяльність групи відомих українських емігрантів: Івана Власовського, Аркадія Животка, великої священицької родини Шумовських (Юрія, Арсена, Олександри, Павла, Петра), Олександра Неприцького-Грановського, Іова Скакальського, Ростислава Глувка та інших. Підкресливши, що українські емігранти створювали культурно-освітні товариства, наукові установи, започатковували періодичні видання, науковець стверджує: "українська еліта в еміграції забезпечила тяглість розвитку національної освіти, науки та мистецтва".

Учасники інших секційних засідань аналізували культурні, мистецькі та літературні здобутки закордонного українства, інформували про архіви, архівні фонди та книжкові колекції, бібліографічні матеріали української діаспори.

Підкреслимо, що доктор історичних наук Ірина Скакальська демонструє професійну відданість біографічному методу дослідження проблем національної історії. Це вона черговий раз підтвердила участю у Всеукраїнській науково-практичній конференції "Адвокатура Хмельниччини в історії України", яку Національна асоціація адвокатів України провела на базі Хмельницького університету управління та права з нагоди 135-річчя від дня народження адвоката, члена Української Центральної Ради Григорія Степури. Тут наш науковець виступила з доповіддю "Громадсько-політична та адвокатська діяльність Григорія Степури". Її виступ став одним із ключових, бо повністю відповідав змісту і духові ювілейного наукового форуму.

ОПАНОВУЄМО СИСТЕМУ MOODLE

Початковий етап освоєння будь-якого об'єкта включає процедуру його детального вивчення. Саме з цією метою кафедра теорії та методики технологічної освіти й інформатики організувала для науково-педагогічних працівників академії науково-методичний семінар "Формування електронної бази навчально-методичних комплексів на платформі програми Moodle". Необхідність такого організаційно-методичного заходу обумовлена тим, що формування ефективних НМК навчальних дисциплін неможливе без використання інноваційного досвіду організації освітнього процесу. Одним із елементів такого досвіду виступає Moodle як система управління навчанням, орієнтована на організацію взаємодії викладача і студента, чим забезпечується об'єднання всіх суб'єктів навчального процесу (керівників, викладачів, студентів) в єдину інтегровану спільноту як персоналізоване навчальне середовище. Промовиста статистика: Moodle використовується у 197 країнах світу.

Moodle – система багатофункціональна: вона надає змогу ефективно управляти навчальним середовищем, створювати сайти для онлайн-навчання, розробляти і використовувати комплекси завдань і тестів, організовувати дискусійні форуми, оцінювання та обмін повідомленнями, розгортати різні типи навчальної діяльності, включаючи навчальні ігри, а студенти отримують вільний доступ до навчальних матеріалів, залучаються до колективної роботи (семінари, форуми, вебінари, чати) і мають можливість перегляду результатів тестування та спілкування з викладачами.

Учасники семінару ознайомилися з двома етапами формування електронної бази НМК на платформі програми Moodle: реєстрація курсу та наповнення курсу навчальними матеріалами. Викладачі отримали конкретні рекомендації щодо входу на сайт електронних ресурсів академії та в систему Moodle, реєстрації та створення свого облікового запису, користування електронною скринькою та особистою інформаційною сторінкою, а також щодо реєстрації власного навчального курсу.

На етапі наповнення курсу навчальними матеріалами, наголошували керівники семінару, викладачі зобов'язані досконало засвоїти методику налаштування, збереження та редагування параметрів свого навчального курсу. До таких параметрів належить формат, кількість розділів або модулів, компоненти та обсяг курсу. Важливим моментом навчання на семінарі стало освоєння процедури завантаження файлу, що містить робочу програму.

Теоретичну і практичну частину семінару забезпечували кандидат педагогічних наук, завідувач кафедри теорії та методики технологічної освіти й інформатики, доцент Олена Фурман і кандидат технічних наук, доцент Надія Бабій.

З ПОВАГОЮ ДО УКРАЇНСЬКИХ ВОЇНІВ

Марія ІВАЩУК
власкор "Замку"

У рамках співпраці між Дубенською військовою частиною та Кременецькою гу-манітарно-педагогічною академією ім. Тараса Шевченка постійно відбуваються контакти студентів навчального закладу з військовослужбовцями військової частини Дубенського гарнізону. На черговій зустрічі викладачів і студентів із військовими, що відбулася з ініціативи кандидата педагогічних

наук, доцента Лариси Данильчук, присутні мали змогу особисто поспілкуватися з відважними захисниками нашої держави, які протягом трьох місяців перебували в зоні АТО і лише недавно повернулись додому. Серед них – заступник командира військової частини по роботі з особовим складом, підполковник Юрій Нечитайло, старший солдат Сергій Савюк, лейтенант Олександр Микитюк та старший солдат Тетяна Хотюбіна.

Бесіда зі студентством була націлена на те, щоб повідати історії з життя учасників АТО, аби молодь зуміла усвідомити свою захищеність, турботу про український народ, яку забезпечують бійці АТО; щоб перейняла дух військової наснаги та завдяки переказам хоч на хвилинку поринула в атмосферу війни та боротьби за волю і перемогу.

Варто зазначити, що таку можливість

студенти сприйняли завзято, адже зразу ж почали ставити безліч запитань, зокрема до присутньої Тетяни Хотюбіної. Оскільки більша частина слухачів були жіночої статі, їм було цікаво, як же така тендітна та ніжна дівчина могла відправитись у місце, де панує вогонь, ведеться боротьба, бої та лунають постріли. Гостя активно відповідала на поставлені запитання, що стосувалися не тільки її військового, але й особистого життя.

Як наголосила Тетяна, «...в даний момент боротьба – це і є наше особисте життя».

Військовослужбовці розповіли, що у збройній боротьбі беруть участь не тільки чоловіки, а й жінки, які воюють на рівні із сильною статтю. Вони гідно прийняли честь нести службу та боронити свою державу.

Приємно було спостерігати за щирими посмішками військовослужбовців, слухати про те, як вони позитивно згадують моменти перебування «на тій стороні України».

Варто сказати, що за освітнім професійним спрямуванням наші гості-солдати не належать до військовиків: О.Микитюк за спеціальністю політолог, С.Савюк – документознавець, а Т.Хотюбіна – педагог, які повернулись із зони АТО зовсім іншими людьми. Тепер вони відчувають свою значимість, відвагу, відсутність страху та

жагу до перемоги. Вони ні секунди не шкодують про те, що стали на цей шлях. Ось такі вони – всі різні, але об'єднані однією ціллю, однією лінією фронту.

На завершення зустрічі від імені начальника Дубенського гарнізону, командира військової частини, полковника О.Безрукова, заступника начальника гарнізону, заступника командира військової частини по роботі з особовим складом, підполковника Ю.Нечитайла військові вручили Грамоту ректору нашої академії, професору Афанасію Ломаковичу «За організацію співпраці між військовою частиною та КОГПА ім. Тараса Шевченка в контексті Стратегії національно-патріотичного виховання дітей та молоді на 2016 - 2020 роки та всебічного сприяння розвитку волонтерського студентського руху» та Вдячний лист волонтерському загону науково-дослідної лабораторії «Креативної педагогіки та зв'язків із громадськістю» педагогічного факультету академії (керівник – доцент Лариса Данильчук) «За надання допомоги військовослужбовцям військової частини, що приймають участь в Антитерористичній операції на території Донецької та Луганської областей».

Ще одна зустріч відбулася напередодні Дня захисника України. До нашої академії завітали Юрій Нечитайло, Іван Семенчук і Володимир Шеменівський – представники військової частини м. Дубна. Незадовго до приїзду на Тернопільщину наші гості перебували в районі бойових дій поблизу Мирнограда, Сєвєродонецька та Маріуполя. Тепер вони знаходяться у тимчасовій відпустці і вирішили частину свого вільного часу присвятити патріотичному вихованню молоді.

Зустріч розпочалась із вітальних слів проректора з виховної роботи Миколи Сиротюка. Глядачам були представлені відео з виступом Президента України про Свято захисника України та про «перемогу, якої не було», що стало цікавою інформацією для нашої молоді.

Захід продовжила розповідь заступника командира військової частини Юрія Нечитайла. «Можна купити все, але не тепло в серці, не патріотизм», – такі щирі слова пролунали з вуст військового. З болем у серці він повідав, наскільки важко буває бійцям АТО, як часто їм не вистачає теплого чаю, міцного сну, обіймів рідних. Кожен із них щоранку, щодня, щоночі тримає себе напоготові, аби вогонь і лихо не підійшли ближче. Так день за днем міцніє і загартовується дух справжнього захисника. Ряди бійців постійно поповнюються. Волонтери з усієї України надають як матеріальну, так і духовну підтримку, що є дуже важливим та цінним для наших солдат.

Завершальним етапом зустрічі був перегляд фільму «Аеропорт», присвячений героям оборони Донецького аеропорту. Болючі картини стрільби, жахіття війни, кров постали перед очима глядачів. Розповіді велись із вуст військових, волонтерів, лікарів, журналістів – всіх тих, хто тим чи іншим чином опинився у бойовому середовищі. Бійці згідні були виконувати будь-які завдання, аби лиш захистити рідну землю. Особливо приємно їм було читати дитячі листи та переглядати малюнки, основним змістом яких стали вони, захисники і справжні герої, в очах дитини.

Продемонстрований фільм не залишив нікого з присутніх байдужим, він дійсно будив душу і говорив до кожного серця.

Нещодавно волонтери науково-дослідної лабораторії "Креативної педагогіки та зв'язків з громадськістю" педагогічного факультету нашої академії вручили гуманітарну допомогу (продукти харчування, медичні препарати) бійцям, які відбували в зону АТО на території Донецької та Луганської областей.

Голова волонтерського загону Ольга Кардаш і волонтерка Вікторія Медвідь передали воїнам гарнізону від студентів академії найщиріші вітання, а тим, хто відбуває на виконання бойового завдання, побажали щасливого повернення.

Ольга Кардаш відзначила: "Ми не вважаємо, що зробили вчинок, який вартий уваги. Допомагати нашим військовим – це обов'язок кожного свідомого українця. Наша допомога – невеличка підтримка наших солдатів у зоні АТО. Ми дякуємо військовим за те, що зараз можемо навчатися, працювати, займатися улюбленими справами. За їхніми мужніми плечима ми почуваємося спокійно, надійно, впевнено. Дякуємо їм за те, що вони є справжніми чоловіками, за те, що кожна дівчина, жінка, діти, старенькі бабусі і дідусі можуть із впевненістю сказати, що ми захищені і нас захищають".

Вікторія Медвідь зауважила: "Не можемо не висловити подяки жінкам-військовим, адже їхній мужності та відданості справі можна позаздрити. Вони є діамантами серед чоловіків. Ми схиляємо голову перед їхнім героїзмом".

Майбутні педагоги із задоволенням відвідують військову частину, беруть активну участь в організації свят та спільно запланованих заходів. У той же час військовослужбовці відвідують академію, проводять відкриті виховні заходи: уроки мужності й зустрічі з нагоди професійних військових свят.

Військовослужбовці постійно висловлюють щиру вдячність організаторам заходів і студентам, які допомагають та морально підтримують захисників Вітчизни.

ІННОВАЦІЇ В МЕТОДИЦІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Вивчення новітніх підходів і поширення інноваційного досвіду фізичного виховання школярів стало метою науково-методичного семінару “Організація та проведення фізкультурно-оздоровчої та спортивно-масової роботи в загальноосвітніх навчальних закладах”, який підготувала циклова комісія фізичного виховання педагогічного коледжу Кременецької гуманітарно-педагогічної академії ім.Тараса

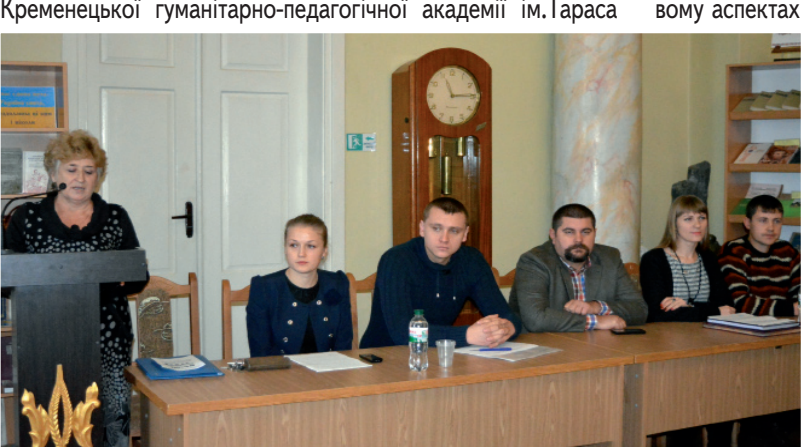

Шевченка для вчителів загальноосвітніх шкіл регіону. У підготовці та проведенні міжрайонного методичного дійства з фахівцями коледжу співпрацювали методисти з фізичного виховання відділів освіти Кременецької, Ланівецької та Шумської райдержадміністрацій.

Науково-методичний семінар відкрила вступним словом директор педагогічного коледжу Оксана Камінська. Вона наголосила на важливості інноваційних підходів до фізичного виховання учнівської молоді, насамперед для забезпечення фізичного здоров’я та навчально-пізнавальної активності школярів. Учасників семінару привітав методист відділу освіти Ланівецької РДА Дмитро Захарчук, який зазначив, що проведення міжрайонних науково-методичних семінарів з фізичного виховання стало доброю традицією педагогічного коледжу та висловив вдячність ректорату академії і дирекції коледжу за надання змоги вчителям регіону підвищувати свій методичний рівень через вивчення та обмін інноваційним досвідом роботи з оздоровлення та фізичного виховання дітей і молоді загальноосвітніх навчальних закладів.

Доповіді, запропоновані учасникам семінару, відзначалися важливістю тематики та новизною методичних підходів до вирішення проблем спортивно-масової та фізкультурно-оздоровчої роботи зі школярами. Це стосувалося і виступу викладача фізичного виховання педагогічного коледжу Тетяни Кіркової, яка охарактеризувала “Форми організації позакласної та позашкільної роботи з фізичного виховання”, і глибокого в психолого-педагогічному та фаховому аспектах дослідження “Мотивація до занять фізичною культурою і спортом”, результати якого оприлюднив кандидат наук з фізичного виховання і спорту, завідувач кафедри теорії та методики фізичного виховання, доцент Віктор Голуб, і міркувань вчителя вищої категорії Шумського НВК Юрія Ковальського з приводу фізкультурно-оздоровчої роботи з учнями та пропозицій вчителя фізичної культури ЗОШ І-ІІ ступенів с.Передмірка Ланівецького району Сергія Лахманюка, щодо застосування здоров’язберігаючих технологій на уроках з фізичної культури. Особливий інтерес викликав виступ вчителя вищої категорії Кременецької ЗОШ-інтернату І-ІІІ ступенів Тетяни Іванюк, яка поділилася досвідом роботи з організації позакласної спортивно-масової роботи з учнями.

Безсумнівний ефект мала практична частина семінару: його організатори, завідувач відділенням фізичного виховання педагогічного коледжу Ірина Олійник і голова циклової комісії фізичного виховання, заслужений працівник фізичної культури і спорту України Катерина Єрусалимець спільно з вчителями загальноосвітніх шкіл м.Кременця підготували спортивне свято “Веселі старти”, де продемонстрували конкретні форми організації спортивно-масової та оздоровчої роботи з учнями. Дійство проходило у спортивному комплексі Кременецької гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка із залученням команд учнів 5-6 класів ЗОШ м.Кременця.

Учасників і гостей спортивного свята привітали багаторазовий чемпіон Європи та світу з армспорту Андрій Пушкар і

директор ЗОШ №3 м.Кременця Володимир Ковальчук.

Художню частину “Веселих стартів” склали показові виступи аматорів Кременецької танцювальної фітнес-студії «Зумба-позитив», зразкового танцювального колективу «Орхідея» Вишнівецького будинку культури, танцювальної групи «Веселкова феєрія», учнів Кременецької ЗОШ-інтернату – переможців районного, зонального, обласного етапів конкурсу «Олімпійське Лелеченя» і членів спортивної секції фудокан-карате, а також композиції з м’ячами учнів ЗОШ №4 та вокальні номери студентів коледжу.

За перебігом основної частини свята – спортивних змагань між командами шкіл – спостерігали близько 200 глядачів. До програми «Веселих стартів» увійшли ігри, естафети, конкурси.

В напруженій боротьбі перше місце виборола команда ЗОШ №2 «Веселка», друге місце – за командою ЗОШ №4 «Сонечко», а третє – за командою «Ромашка» ЗОШ №1 ім. Галини Гордасевич. Переможці змагань нагороджені призами, а всі учасники шкільних команд – пам’ятними сувенірами. Спортивне свято відбулося за підтримки первинної профспілкової організації студентів КОГПА ім. Тараса Шевченка.

Учасники семінару висловили спільну думку: подібні науково-методичні заходи мають практичну цінність і заслуговують на їх продовження у майбутньому.

"ЗОРЯ НАДІЇ" – ДЛЯ ВСІХ

Люди з особливими потребами належать до того ж самого суспільства, що й здорові, повносправні. Однак попри гуманні доктрини, що мають силу здебільшого на папері, а не в реальному житті, люди з обмеженими функціональними можливостями часто почувають себе відкинутими, дискримінованими. Емоції і почуття, викликані байдужим, зневажливим, а подекуди жорстоким ставленням, погіршують і без того погане самопочуття хворого. Особливо ранимою до подібних впливів є несформована дитяча психіка. При наданні вчасної кваліфікованої допомоги, систематичній реабілітації в дитячі роки можна усунути низку проблем в розвитку дитини, яка має вади психофізичного розвитку, попередити відставання, посприяти її інтеграції в суспільство.

У нашому районі більш ніж три сотні дітей мають інвалідність і потребують особливого догляду та турботи. Та немає жодного закладу, який би взяв на себе результативне вирішення проблеми їх реабілітації. Громадські активісти, заручившись підтримкою місцевої влади, поставили за мету створити такий заклад у нашому місті, аби діти і молодь з обмеженими можливостями змогли отримати кваліфіковану допомогу, не відриваючись від сімейного середовища на кілька тижнів, долаючи відстань у сотні кілометрів. Ініціативу схвалюють польські партнери, які в рамках проекту «Рівним кроком» надають кременчанам інформаційну і вагому практичну підтримку. Нещодавно польська делегація перебувала у Кременеці на завершальній у проекті, проте не останній, зустрічі. Ціль робочого візиту мала моніторинговий характер і полягала у перевірці результативності впровадження українськими колективами досвіду польських колег, зокрема системи керованого навчання. На зустріч були запрошені представники Кременецької ГО "Регіональний фонд розвитку та інтеграції", Тернопільського обласного навчально-реабілітаційного центру, Тернопільського обласного центру соціальної реабілітації дітей-інвалідів (КУТОР), представники благодійного фонду «Живи з надією», члени ГО «Товариство батьків дітей-інвалідів та їхніх друзів «Зоря надії», з яким активно співпрацюють науково-педагогічні працівники нашої академії, насамперед науковці кафедри педагогіки і психології, голова Тернопільської обласної організації інвалідів Михайло Костів, голова Кременецької районної державної адміністрації Сергій Сімчук, голова Кременецької районної ради Володимир Стефанський, міський голова Олексій Ковальчук, перший заступник міського голови Микола Матвіюк, представники ЗМІ: редактор КРІЦ «Діалог» Вікторія Іваницька, редактор районного радіомовлення Зоя Карп'юк.

Захід проходив під керівництвом Каміля Кабасінські, Магдалени Полівчак, Івана Дмитрука та за координації керівника Регіонального фонду розвитку та інтеграції Галини Нагорнюк. Учасники презентували підготовлені матеріали й обговорювали нагальні питання, які виникали в ході реалізації проекту, визначали перспективи подальшої роботи та знаходили спільні вектори у діяльності залучених установ та організацій. Керівники проекту «Рівним кроком» запевнили учасників проекту з української сторони в тому, що й надалі надаватимуть підтримку у розпочатій справі, ділитимуться досвідом, який, зазначимо, нагромадили за 25 років титанічної праці, і застерегли від розгортання конкуренції між закладами подібного типу. Тільки налагоджені відносини між закладами і взаємодопомога дозволять охопити реабілітацією якомога більше дітей і молоді, позбавивши їх від виснажливих переїздів і пригнічення, спричиненого тривалим відривом від домашньої атмосфери.

Водночас відбулась демонстрація гри бочча в Кременецькій ЗОШ №3, проведена Іренеушем Клімеком і Віктором Жгутовим з участю дітей із особливими потребами, які влітку цього року їздили до Польщі (в Бондиж) на реабілітацію, відпочинок та навчання. Новий вид спорту захопив учасників і дозволив їм відчути себе повноцінними, пережити радість від цікавої гри, відкрити нові горизонти для розвитку своїх можливостей.

У приміщенні районної ради відбулася зустріч польської делегації з батьками дітей, які мають обмежені можливості здоров'я. Спілкувалися з приводу актуальних проблем, які об'єднали представників двох країн за круглим столом. Розгорнулась жвава дискусія з питань організації підтримки людей з обмеженими можливостями в Україні, що затягнулася в часі довше запланованого. Варто відмітити, що бажання взяти участь у заході, крім людей, яких спонукає особиста трагедія, виявили практичні психологи, громадські активісти. Музичний колектив "Любисток" (керівник — Ольга Гаврилюк) подарував присутнім кілька чудових композицій. Учасники заходу залишилися впевненим у тому, що подібні акції обов'язково матимуть продовження, а омріяний для багатьох сімей центр реабілітації запрацює на повну потужність. Нагадаємо, що рішенням міської ради вже виділено ділянку від будівництво закладу, фахівцями розроблено проект. Тож на часі – пошук коштів та об'єднання зусиль активістів і всіх громадян, які не можуть залишитись осторонь і в силі внести хоча б маленьку часточку в цю благородну справу. Необхідно пам'ятати золоті слова, які є девізом в роботі Тернопільського обласного навчально-реабілітаційного центру: «Хрест долі можна нести в муках, але якщо хтось в стані ці муки полегшити, – честь і хвала цим людям».

Очевидно, що саме для випробування здатності кожного з нас до співпереживання, співчуття та милосердя встановлено Міжнародний день людей із обмеженими можливостями. 3 грудня – день, коли ми говоримо про те, чого ніколи не повинні забувати, – про обов'язок виявляти турботу і милосердя до людей, які мають рівні з нами права, однак не можуть їх вповні реалізувати. Тяжка недуга, серйозна травма, невиліковне захворювання настільки звужують поле життєдіяльності людини з інвалідністю, що без допомоги рідних і близьких їй не обійтися. І ми не повинні чекати того єдиного дня в році, щоб бути прихильнішими до людей, що потребують особливої уваги й підтримки щоденно. Йдеться не тільки про догляд, спілкування, а й про позитивні емоції, розвиток збережених можливостей. В Кременецькому районному будинку культури був проведений культурно-розважальний захід, цільовою аудиторією якого виступили діти з обмеженими можливостями здоров'я і їх сім'ї. До складу основних організаторів увійшли благодійні фонди «Живи з надією» і «Апостол», ГО «Товариство батьків дітей-інвалідів та їх друзів «Зоря надії», міська та районна ради. Концертна програма відбулася з участю РБК, християнського музичного колективу «Шолом», керівник якого, попри діагноз ДЦП, невтомно працює над собою і розвиває свої здібності у творчій діяльності. Фінансову підтримку для проведення заходу забезпечили приватні підприємці, спонсори, небайдужі громадяни. Збір коштів, іграшок, канцелярського приладдя, солодощів для дітей організували викладачі та студенти нашої академії та коледжу, вчителі й учні ЗОШ м.Кременця, ГО «Кременецька екологічна ліга». Підтримали ініціативу представники ЮНЕСКО, які особисто завітали на захід.

Дійство розпочалося співбесідою на тему «Чи є вихід? Проблема депресії, шляхи її подолання і профілактика». В іншій залі РБК проводились ігри аніматорів і волонтерів з дітками; далі – концерт. Оформлення сцени взяли на себе працівники і діти з районного центру дитячої творчості. Ще зовсім маленькі, але безумовно талановиті кременчани подарували присутнім танцювальні й пісенні композиції. Шквал аплодисментів викликали пісні про родину і рідну країну у виконанні Олени Ковальчук, мешканки с. Лідихів, яка з дитинства бореться з тяжкою недугою. Нелегкі випробування випали на долю дівчини, та вона не здається, гартує волю і не уявляє свого життя без музики.

Яскраві емоції у дітей викликали мультиплікаційні герої, які завітали до них із креатив-студії «Подія». Аніматори виявили безкорисливе бажання долучитися до заходу, організованого для дітей із особливими потребами та підготували відповідну розважальну програму. Помітну роль відіграли тут студенти нашої гуманітарно-педагогічної академії і педагогічного коледжу, які в період заліково-екзаменаційної сесії знайшли час і сили, щоб долучитися до суспільно важливої справи.

Завершальним етапом заходу було вручення подарунків дітям і побажання гарних свят, що з кожним днем стають все ближчими. В останній місяць року, що минає, зазвичай прокидаються надії на краще життя і радісні події у році прийдешньому. Тож насамкінець хочемо побажати сповнення задумів, здійснення сподівань усім небайдужим громадянам, людям із чуйним серцем, які вклали кожен свою часточку у проведення заходу і завжди готові подати руку допомоги тим, хто цього потребує.

СПІЛЬНО З ПЕДАГОГАМИ ЗОШ

Зміни, які відбуваються в суспільстві, реформування всіх ланок освіти вимагають від сучасного педагога високого рівня професійної компетентності та стимулюють його до безперервного самовдосконалення. Врахування психологічних аспектів розвитку учня, підтримання сприятливої атмосфери в дитячому та педагогічному колективах, визначення педагогом реальних перспектив в особистісному зростанні та розкриття потенціалу кожного школяра – все це і багато іншого в гармонійному поєднанні впливають на результативність навчально-виховного процесу, вимагаючи від фахівця глибоких знань із психології, уміння майстерно їх застосувати. В контексті зазначеного дедалі більшої актуальності набуває формування психологічної компетентності працівника педагогічного профілю, яка виступає складовою його професійної компетентності.

Теоретичні і практичні аспекти окресленої проблеми неодноразово постають предметом обговорень, дискусій у педагогічних колективах, визначають тематику науково-методичних семінарів, один із яких нещодавно відбувся на базі Горинської ЗОШ І-ІІІ ст. Мета семінару під назвою «Психологічна компетентність та професійна діяльність педагога» полягала в розкритті поняття компетентності як психологічного аспекту професійного становлення педагога, розвитку педагогічної рефлексії учасників, розширенні досвіду переживання глибинних мотивів діяльності та їхніх виявів у взаємодії з іншими людьми, сприянні усвідомленню педагогами стилю і мотивації професійної діяльності та ін.

З вітальним словом до присутніх звернувся директор Горинської ЗОШ Олег Олексюк. Маючи багатий досвід роботи за фахом і відповідні здобутки, Олег Михайлович не зупиняється на досягнутому, стимулює професійне зростання своїх колег, підтримуючи їх позитивні ініціативи та проекти.

На початку заходу практичний психолог школи Оксана Тимець висвітлила поняття компетентності та компетенцій в

теоретичному ракурсі і сфокусувала увагу учасників на тому, що психологічна компетентність вчителя впливає на результат навчально-виховної роботи не менше, ніж знання ним педагогіки, методик викладання та виховання. Наступним компонентом у структурі заходу виступила вправа «Знайомство», яка посприяла налаштуванню учасників на роботу в групі. Прозвучали доповіді кандидата педагогічних наук, завідувача кафедри педагогіки та психології Кременецької ОГПА ім. Тараса Шевченка, доцента Любові Кравець і автора цих рядків, у змісті яких було представлено модель вчителя-майстра сучасної школи, визначено шляхи підвищення професійної компетентності педагога, а також розглянуто важливі аспекти проблеми в рамках проекту Закону України «Про освіту».

В ході рольової гри «Портрет професіонала» учасники мали змогу ще раз актуалізувати для себе ділові й особистісні якості, якими має володіти педагог, і зробити висновок про розвиток цих якостей у самих себе.

Соціальний педагог школи допоміг присутнім з'ясувати власний рівень психологічної компетентності у ході тесту з аналогічною назвою. А вміння творчо розв'язувати завдання в мікрогрупі знадобилось учасникам під час виконання вправи «Модель компетентного вчителя».

Традиційно на завершення – вправа на релаксацію – м'язове та психічне розслаблення для відновлення життєвих сил. В соціономічних, як і в будь-яких інших професіях, аби результативно працювати, необхідно вміти вчасно знімати втому. Це вміння виступає важливим компонентом попередження емоційного вигорання, що знову ж таки зводиться до проблеми психологічної компетентності.

Насамкінець – підведення підсумків семінару і визначення перспектив подальшої роботи: зустрічей, тренінгів, різнопланових заходів, без яких немислиме професійне зростання сучасного педагога.

Сторінку підготувала Наталія БАБІЙ

ФОТОВЕРНІСАЖ

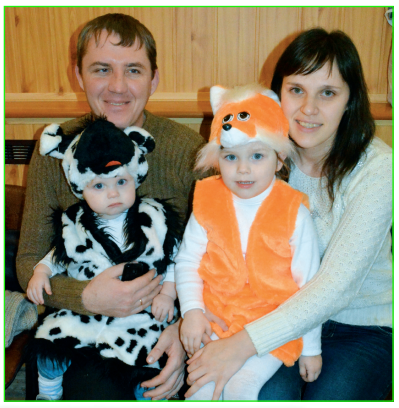
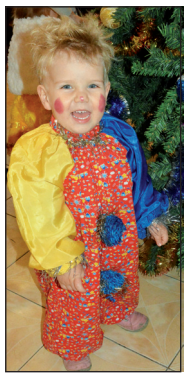

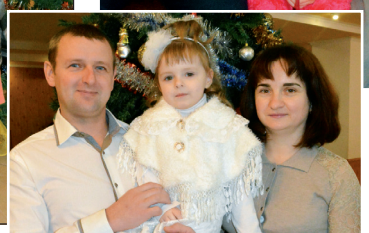

ЗІ СКАРБНИЦІ НАРОДНИХ ЗАБАВ

Цьогорічна зима встигла порадувати нас і снігом, і морозцем. Тому й настрій у молоді в ніч на Андрія був просто чудовим. На традиційні Анлріївські вечорниці всіх небайдужих запросили студенти-біологи на чолі зі своїм наставником, кандидатом біологічних наук, доцентом Ольгою Дух.

...По стилізованій вулиці йдуть дівчата, крадькома заглядають у вікна хат і намагаються почути перше слово. Для кого воно було «йди», та дівчина вийде незабаром заміж, а котра почула «зачекай», тій поки що не судилося бути в парі.

Далі дійство ворожіння переходить у хату, де вправна господиня (Ірина Михайловська) вже починає ліпити вареники і запрошує дівчат скуштувати їх і разом передбачити характер майбутнього судженого: в кого вареник із цукром – буде добрий, із сіллю – наплачешся, із перцем – задасть доброго жару тощо.

Потім ворожили на тарілках, зі свічкою, з чоботами, із голодним собакою – і все-то їм хотілося побільше дізнатися про своє майбутнє.

А коли до дівчат приєдналися хлопці, то все ворожіння переплуталося, бо вони тільки те й робили, що збиткувались і заважали. Проте це зовсім не завадило чудовій атмосфері пісень, жартів, розповідання небилиць, кусання калити, смачного частування та колядок.

У ролі чарівних і цікавих дівчат виступили Катерина Драганчук, Ольга Возняк, Юлія Гетьманчук, Владислава Дем'янчук, Іванна Свитка та Катерина Матвійчук. А з роллю хлопців-витівників вдало справилися Руслан Хоронжук, Владислав Андрощук, Іван Лахманюк. Ілля Борщик і Володимир Шевчук.

Вела свято Марина Циганюк.

Приємно, що улюблені забави нашого народу оживають і не йдуть у забуття. Це прекрасна скарбниця, в якій розум, кмітливість гумор, надія і світло нашого завтрашнього дня.

ЗИМОВИХ СВЯТ

ВІД СЕРЦЯ – ДО РІЗДВА

Студенти гуманітарного факультету Кременецької гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка підготували традиційний благодійний вечір колядок. Були запрошені гості з Кременецької ЗОШ-інтерату, а також волонтер Софі Гольц з Німеччини.

Студенти 31-Н та 21-Н груп підготували сценку «У Вифлеємі Христос родився».

Різдвяні колядки та новорічні пісні звучали українською, англійською, німецькою й польською мовами. Студенти спеціальності «Музичне мистецтво» підготували колядки «Carol of the bells» (11-М) та «Silent night» (12-М), майбутні фахівці з рідної мови – «Deck the hall» і «На Різдво Христове ангел прилетів» (21-У і 31-У). Завтрашні вчителі німецької мови виконали пісні «O Tannenbaum, o Tannenbaum» (11-Н), «Lasst uns froh und munter sein» (21-Н) та «Maria durch ein Dornwald ging» (31-Н). Та найактивнішими виявилися представники «Англійської філології»: у їх виконанні присутні прослухали «All I want for Christmas is you» (Лариса Кравчук), «Angels We Have Heard on High», «Dzisiaj w Betlejem», «Р noc ju by a» – (31-А), «Rocking around the Christmas tree» (11-А), «That is Christmas for me» (21-А), «Let It Snow» (41-А) та «All I Want for Christmas Is New Year's Day» (51-А).

Для гостей свята було організовано передріздвяну ярмарку, якій зовсім не завадила морозно-сніжна погода. Студенти 41-Н групи на зібрані кошти закупили іграшки та спортивний інвентар, які були передані у День св. Миколая дітям із Кременецького психоневрологічного санаторію. До благодійної акції долучилися представники педагогічного факультету, зокрема студенти 31-СП групи зібрали для дітей іграшки та одяг.

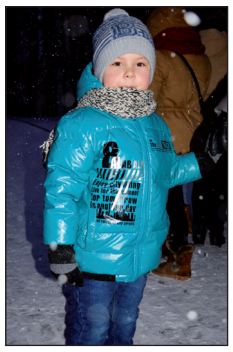

Фотохудожники номера: Петро ДАНИЛЮК, Валентина КАЩУК, Сергій КОЛІСЕЦЬКИЙ

ДЕНЬ СТУДЕНТА – ПРОФЕСІЙНЕ СВЯТО

У Кременецькій гуманітарно-педагогічній академії ім. Тараса Шевченка відбулося нагородження студентів Грамотами Тернопільської обласної організації профспілки працівників освіти і науки України.

За активну життєву позицію, особисте самовизначення і самореалізацію, творчий пошук, зміцнення профспілкового руху, вдосконалення внутрішньоспілкової роботи та з нагоди Міжнародного дня студента Грамотою Тернопільської обласної організації профспілки працівників освіти і науки України за підписом її голови Людмили Мокей нагороджено магістранта 71-ТО групи педагогічного факультету, голову Студентського наукового товариства, голову громадської організації «Молодіжний рух «За майбутнє»» Сергія Колісецького та студентку 12-Мс групи гуманітарного факультету, заступника голови первинної профспілкової організації студентів КОГПА ім. Тараса Шевченка Софію Горобець.

Голова первинної профспілкової організації академії Андрій Заблоцький вручив нагороди і побажав студентам творчих злетів та успіхів у подальших звершеннях. Окрім грамот, студенти також отримали грошові премії від Тернопільської обласної організації профспілки працівників освіти і науки України.

Ректор академії, професор Афанасій Ломакович привітав кращих студентів Павла Яловського (61-М), Оксану Ковальчук (22-ДПКс), Андрія Маріуку (31-Ф) та Ірину Лабінську (42-Дк) і вручив їм нагороди та грошові премії за досягнуті успіхи у навчанні, активну участь у громадському житті та з нагоди Дня студента.

ЗОЛОТІ ЧЕМПІОНИ ІІ ТУРУ «ART DANCE-2017»!

Другий тур ІІІ Всеукраїнського чемпіонату з хореографічного мистецтва, що відбувся у м.Рівне, зібрав учасників з Рівненської, Волинської, Житомирської і Тернопільської областей. Згідно з правилами IUA (Міжнародної спілки мистецтв) Чемпіонат України проходить у таких номінаціях: класичний танець, східний танець, народний танець, народна стилізація, сучасний танець (джаз, модерн, контемпорарі та ін.), вуличний танець (хіп-хоп, джаз-фанк, брейк-данс та ін.), естрадно-спортивний танець, спортивно-бальний танець.

До складу суддівської колегії ІІ туру Чемпіонату увійшли танцюрист, хореограф-постановщик проекту «Танцюють всі», фіналіст Чемпіонату Європи з латиноамериканських танців, чемпіон України Андрій Дикий (голова); переможниця телешоу «Танці без правил» (1 сезон), фіналістка проекту «Танцюють всі-4» Марія Козлова і суперфіналіст "Танцюють всі -8" Віктор Томащек.

Своє мистецтво показували танцюристи семи вікових категорій: «Mini» – 4-6 років, «Kids» – 7-9 років, «Children» – 10-13 років, «Junior» – 13-16 років, «Open» – 17- 25 років, «Mix» – змішана вікова категорія і «Debut» (перша участь).

Так уже склалося, що практично жоден солідний танцювальний конкурс не обходиться без участі наших танцювальних пар. Тому керівник художнього народного ансамблю танцю «Горлиця» нашої академії, член Національної спілки хореографів України Андрій Медецький разом зі своїм колективом виконали «Волинський танець» (номінація «Народний танець», вікова категорія «Open»), стали «золотими чемпіонами» і вибороли право на участь у фіналі Чемпіонату, що буде проходити у травні 2017 року в Києві.

Вітаємо наших чемпіонів і щиро бажаємо вибороти «золото» фіналу!

СВЯТО НАРОДНОЇ ПІСНІ

З метою виявлення і підтримки творчо обдарованої молоді, популяризації і поглибленого опанування молоддю багатством народно-пісенного мистецтва у Тернополі відбувся V Обласний конкурс української народної пісні ім. Соломії Крушельницької. Його організатори – Тернопільське обласне державне музичне училище ім. Соломії Крушельницької (господар конкурсу), Благодійний фонд «Соломія»,предметно-циклова-комісія «Спів» та заслужений артист України Роман Бойко.

Учасниками конкурсу стали 33 вокалісти Тернопілля: учні загальноосвітніх та початкових спеціалізованих мистецьких навчальних закладів (шкіл естетичного виховання, музичних шкіл), студенти середніх спеціалізованих і вищих навчальних закладів, які виступали у вікових категоріях 8 – 14 років і 14 – 17 років.

У другій віковій категорії змагалися студенти-вокалісти педагогічного коледжу Кременецької гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка Ілона Данилюк і Ярослав Домбровський (21-Мк) та Юлія Гусарук і Віталій Бойко (41-Мк), яких готували до виступів викладач Неллі Галішевська і концертмейстер Любава Головінська.

До складу журі увійшли провідні майстри вокального мистецтва Тернопільщини Вадим Дарчук (голова Оргкомітету), Юлія Малко та Микола Мельничук. Очолив компетентне журі заслужений артист України Роман Бойко.

За умовами конкурсу, обов'язковим було виконання української народної пісні акапельно чи під музичний супровід. Журі відзначило артистичність виконання наших студентів, зокрема високий рівень підготовки сопрано дівчат-учасниць.

Головна боротьба за переможні місця розгорнулася між солістами училища-господаря і нашими вокалістами, які подарували велику радість своїм наставникам і всім, хто за них уболівав. Віталій Бойко виконав українську народну пісню в обробці Левка Рквуцького «Як засядем, браття» та пісню Ігоря Кушплера на слова Тараса Шевченка «Ой по горі роман цвіте», якими виборов ІІІ місце. А українські народні пісні «І снилося з ночі дівчині» в обробці Анатолія Кос-Анатольського та «Ой я знаю, що гріх маю» (обробка Миколи Стецюна) принесли Юлії Гусарук перемогу і Диплом І ступеня конкурсу.

Щиро вітаємо наших конкурсантів і їх наставників з чудовою перемогою!

СОЛОВЕЙКО З ГОРОДЕНКИ

Студент першого курсу спеціальності "Музичне мистецтво" нашого коледжу Станіслав Семенюк родом з Івано-Франківщини – краю відомого своїми мистецькими традиціями, що їх збагачує нинішнє талановите покоління аматорів образотворчого і музичного мистецтв. Серед них – зовсім юні самородки: учні шкіл і студенти. Саме до цієї когорти молодих талантів належить Станіслав. Його рідне місто – Городенка. Тут він закінчив 8 класів музичної школи по класу скрипки. З трирічного віку займається вокалом: не просто співає, а серйозно, під керівництвом наставників освоює тайни і техніку вокального мистецтва.

На Міжнародному фестивалі-конкурсі "Золота осінь", що проходив у столиці Угорщини Будапешті, хлопець став володарем Гран-прі. Він – багаторазовий призер всеукраїнських пісенних фестивалів-конкурсів. У 2013 році завоював титул "Міні-Містер України - 2013". А вже наступного року, як власник такого титулу, увійшов до складу журі конкурсу "Міні-Містер України - 2014".

Нещодавно у м.Буча (Київщина) відбувся ІХ Всеукраїнський фестиваль-конкурс аматорської творчості "Пісенні візерунки", в якому брали участь 160 солістів-аматорів із 15 областей України. Станіслав виступав у старшій віковій категорії (16-26 років) у номінації "Естрадний спів". Пісні "Чорнобривці" (сл.М.Сингаївського, муз.В.Верменича) та "Заспіваймо пісню за Україну" (сл. і муз.О.Пономарьова), виконані в рамках конкурсної програми, принесли йому лаври переможця і Диплом І ступеня. Як переможець конкурсного ристалища він брав участь у Гала-концерті фестивалю-конкурсу.

Його творча "робоча проза" складається з трьох розділів: по класу скрипки займається у викладача Людмили Яловської, вокальне мистецтво вдосконалює під керівництвом педагога Неллі Галішевської, а естрадний вокал освоює самостійно.

Для Станіслава характерна здорова, конструктивна амбітність: він переконаний, що наполеглива робота над собою, як в напрямі музично-інструментальному, так і у вокальному, дадуть свої позитивні високі результати у формуванні його як скрипаля, так і вокаліста. Ми також не сумніваємось, що сплав таланту, наполегливості, працьовитості та вимогливості до себе у кінцевому підсумку приведе до досягнення творчої мети – і ми ще почуємо чудовий спів городенківського соловейка, випускника нашої Альма-матер, а в майбутньому народного артиста України Станіслава Семенюка. Хай буде так!

Сторінку підготувала Валентина КАЩУК

«УСІ ВІДПОВІМО ПЕРЕД ВСЕВИШНІМ»

Ліна ВЕРЕСЕНЬ

Вистави студентського експериментального театру «Пілігрим» педагогічного коледжу Кременецької гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка надовго залишаються у пам'яті глядачів. Та й це не дивно, бо вони мають особливе

соціальне звучання, вирізняються гострою актуальністю висвітлюваних проблем і, насамкінець, основою їх є потужні твори вітчизняних та зарубіжних майстрів пера.

Черговою прем'єрою, поставленою студентською театральною групою на чолі із керівником Василем Скороплясом, стала вистава-сповідь під назвою «Усі відповімо перед Всевишнім» за творами популярної

української письменниці Марії Матіос. При підборі матеріалу для інсценізації керівник зупинився на трьох оповіданнях автора.

«Анна-Марія» – це не подвійне жіноче ім'я, а два ймення персонажів, двох Гафтинякових дочок, абсолютно протилежних зовнішньо і внутрішньо. Марія Матіос зовсім неспроста дала своєму творові таку назву. «Анна-Марія» звучить як вирок хвацькому парубку Іларію (з цим образом чудово вправся Володимир Репетило) за його підступну поведінку і хитрі наміри. В ролі Анни виступила юна школярка Настя Іванюк, у ролі старого Гафтиняка – Назарій Прокопів, а слова автора майстерно читала Марія Мазовіта.

«Не плачте за мною ніколи» – таку назву носить друге інсценізоване оповідання, і саме такі слова намагається донести до глядача його героїня Юстина (Вікторія Петулина). Її діалоги з автором (Марією Мазовітою) щодо чергової підготовки до смерті, наскрізь пронизані українською

національною філософією, в устах молодих акторок звучать так переконливо, з такою незаперечною мудрістю, що змушують кожного всерйоз задуматись над вічними житейськими істинами.

«Просили тато-мама» – завершальна частина вистави, поставлена за однойменним оповіданням, в якому актори «Пілігриму» вслід за Марією Матіос у досить тонкій формі показали складні стосунки між молодими людьми часів визвольної боротьби нашого народу проти поневолювачів. На перехресті різних культур, звичаїв, трактувань цих непростих поствоєнних подій вони поставили людину – з її відчуттями, почуттями, поведінкою – в екстремальній, екзистенційній ситуації, на межі між любов'ю і ненавистю, відданістю і зрадою, життям і смертю. Відкидаючи усталені стереотипи як з однієї, так і з іншої сторони, разом із Марією Матіос актори майстерно згладжують гостроту соціально-політичних кутів у сторону людяного, особистісного, інтимного, і тим самим замість засуджування, жорстокості та помсти пропонуючи терпимість, милосердя і прощення, що неодмінно повинні дати початок душевному примиренню. Тобто наш маленький акторський колектив досить вдало долучився до вирішення глобальної суспільно-історичної проблеми. Ролі виконували: мама Корнелія – Ольга Ганулич, молода Корнелія – Марина Крупенко, Богдан – Мирослав Задорожнюк, Коляй – Андрій Дубас, Юрко – Павло Левицький, ґазда – Назар Прокопів, капітан НКВС – Антон Луб'яницький, сержант Прокопенко – Павло Старух.

Музичний супровід прем'єри здійснила Мар'яна Презлята (сопілка, най, окарина, теленка). За освітлення відповідали Олександр Ковень і Мирослав Задорожнюк. Костюми підготувала Валентина Мирогович, декорації – Віктор Маринюк і Валерій Швець. Інсценізація і постановка Василя Скоропляса. У ролі режисера виступила Марія Крупенко, а її асистентами були Марія Мазовіта і Павло Левицький.

Вистава викликала бурхливі оплески та яскраві емоції. Її переглянули більше 250

глядачів у стінах нашого навчального закладу. Проте географія виступів постійно розширюється: студентська театральна група отримала запрошення колективів Кременецького медичного училища ім. Арсена Річинського, військової частини А 1519 м.Дубна та Рівненського музучилища. Особливо приємно було чути схвальні відгуки про виставу в Рівненському музично-драматичному театрі.

НАГОРОДИ ФЕСТИВАЛЮ «ЛІХТ–АРТ»

Василь СКОРОПЛЯС

Після першого прем'єрного показу вистави «Усі відповімо перед Всевишнім...» за творами Марії Матіос пролунав телефон-

ний дзвінок від Організаційного комітету IX Міжнародного юнацько-молодіжного театрального фестивалю аматорських театрів у м.Рівне.

В екстреному випадку колектив студентського експериментального театру «Пілігри» запросили для участі у фестивалі, що стало для нас приємною несподіванкою.

Організаційні питання поїздки взяли на себе первинні профспілкові організації академії, очолювані Василем Трифонюком та Андрієм Заблоцьким.

Для показу вистави нам запропонували малу сцену Рівненського обласного академічного драмтеатру. Завдяки авторитету та при підтримці випускника нашої альма-матер, а нині актора цього театру, заслуженого артиста України Петра Ліснічука машиніст сцени театру допоміг з просторовим вирішенням, а художник по світлу – світловою партитурою.

Затамувавши подих, глядачі вслухалися в мелодику творів Марії Матіос і сприймали енергетику дії, яка відбувалася перед ними. По закінченні вистави вони стоячи, гучно аплодували виконавцям, тричі викликаючи їх «на біс». Опісля відбулося обгово-

рення вистави членами журі. Вони відмітили ансамблевість та зіграність колективу, глибоке проникнення в матеріал авторки, сповідальність перед глядачем, а також те, що колектив не побоявся брати такий складний матеріал, який не легко піддається сценічній версії.

І все ж таки наші актори вірно прочитали його, переклавши на мову драматургії. Особливо на цьому наголошувала режисер, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії і методики початкового навчання та кафедри театральної режисури РДГУ Зоя Захарчук.

Всі члени журі із захопленням відзначили живе музичне оформлення вистави, яке створила викладач кафедри гри на музичних інструментах нашої академії Мар'яна Томашівська, яка після вистави на їх прохання дала майстер-клас гри на сопілці, окарині, наї, теленці.

Члени журі зацікавилися історією створення колективу та поставленим репертуаром за 11 років, їх вразили наші роботи над виставами «Ромео і Джульєтта», «Сон літньої ночі» Вільяма Шекспіра, «Недоспівана пісня Івана Мазепи» за історичними романами Богдана Лепкого, «Маруся Чурай» Ліни Костенко, «В неділю рано зілля копала» за Ольгою Кобилянською, їх оригінальні постановки в історично-архітектурному ансамблі нашого ВНЗ, в музеї Юліуша Словацького і зкрема на лоні природи (на Замковій горі, на березі лісового озера).

Під час урочистого закриття фестивалю колективу нашого театру «Пілігрим» вручили Дипломи за участь у фестивалі та за краще музичне оформлення. Нагороду за кращу жіночу роль отримала актриса Марина Крупенко.

На завершення «Пілігрим» запросили для участі в наступному, ювілейному фестивалі 2017 року.

ПРАВДА І ТІЛЬКИ ПРАВДА

У Луцьку відбувся конкурс учнівських і студентських есе та наукових робіт «Тільки правда нам важлива», ініційований Волинською крайовою організацією Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім. Тараса Шевченка. Учнівська та студентська молодь активно долучилася до цього дійства та представила свої перші роздуми та наукові доробки, записані власноруч від очевидців подій на Волині у роки Другої світової війни. Конкурсанти захищали власні доробки у номінаціях «Творчі есе та нариси» і «Наукові дослідження».

Переможцями конкурсу у номінації «Наукові дослідження» стали студентки-першокурсниці спеціальності «Біологія» нашої академії Вікторія Возна (збір матеріалів, підготовка дослідження) і Тетяна Романів (представлення роботи). Їх пошуками керувала доктор історичних наук, доцент кафедри української філології та суспільних дисциплін Ірина Скакальська, яка високо оцінила організацію конкурсу і його значення для юних науковців: «Проблематика конкурсу охопила польсько-українське протистояння у роки Другої світової війни. Приємно вразили молоді дослідники, які постаралися знайти нові матеріали, поділилися своїми думками, добре орієнтувалися у проблематиці конкурсу, впевнено відповідали на запитання, дискутували. Просвітяни Волинської крайової організації ВУТ «Просвіта» імені Тараса Шевченка організували добру справу, оскільки для конкурсантів це був корисний досвід наукової змагальності та своєрідний плацдарм для подальших наукових досліджень».

ДО ЮВІЛЕЮ МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО

У виставковій залі Кременецького краєзнавчого музею відбулися наукові читання, приурочені 150-річчю від дня народження великого українця, відомого історика, громадсько-політичного діяча Михайла Грушевського. Студенти та викладачі Кременецької гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка ознайомили присутніх із різними гранями його життя і творчості.

Студентка 11-Б групи Ірина Сиса пройшлася «Сторінками життєпису Михайла Грушевського». Її одногрупниця Мальвіна Ліщинович охарактеризувала «Державотворчу діяльність Михайла Грушевського в контексті доби». Першокурсник спеціальності «Фізичне виховання» Андрій Корчинський проаналізував «Белетристику М.Грушевського».

Ґрунтовними дослідженнями доповнили доповіді студентства їх наставники, науковці кафедри української філології та суспільних дисциплін. Доктор історичних наук, доцент Ірина Скакальська зупинилася на цікавому питанні «Михайло Грушевський: громадське і приватне». А на завершення виступів кандидат історичних наук, доцент Олександр Соловей порушив актуальну тему «Еволюція державницьких поглядів Михайла Грушевського».

СТАРТ МИСТЕЦЬКИХ ВЕРНІСАЖІВ

Від початку навчального року викладач педагогічного коледжу нашої академії, майстер декоративного розпису, керівник мистецьких гуртів «Натхнення» та «Палітра» Тетяна Балбус продовжує традицію організації і проведення виставок навчально-творчих завдань студентів коледжу спеціальності «Образотворче мистецтво».

Перша виставка була присвячена Дню вчителя, Дню музики та Дню художника і представила творчі роботи нинішніх студентів та випускників навчального закладу, виконані у найрізноманітніших техніках.

Наступна експозиція демонструє творчі здобутки студентів-першокурсників з предмету «Композиція»: композиції з геометричних фігур, аплікації з кольорового паперу і тканини, графічні й абстрактні композиції Аліни Батовської, Аліни Нецюк, Соломії Соколовської, Юлії Журибіди, Марії Бак, Богдани Остапчук тощо.

У виставковій залі Обласного літературно-меморіального музею Юліуша Словацького в Кременці було представлено більше 40 різнотематичних робіт студентів ІІ – ІІІ курсів педколеджу та колишніх членів студентського мистецького гурту «Натхнення» Софії Беркити, Лізи Назарчук, Дарини Каменярської, Каті Білобровенко, Надії Мокрицької, Ольги Вілівчук, Анни Стрелець, Дарії Бекеші, Яни Ростківської та інших. Наші випускники – колишні художниці студентського «Натхнення» Катерина Скляpук, Наталія Волянюк, Людмила Вербило, Богдана Гуменюк, Іванна Погонець, Світлана Ткачук – нині належать до жіночого гурту «Палітра», вже працюють за фахом і творчо, постійно беруть участь у святкуванні Дня міста, Дня незалежності, Дня замку, де організовують колективні чи персональні виставки.

Роботи кременчанок Тетяни Балбус і Надії Волощук поповнили експонати вернісажу народних майстрів Тернопільщини, що проходив у Тернопільському художньому музеї. Ці народні майстрині також представили свої роботи на виставку «Кращий твір року - 2016» у Національну спілку майстрів народного мистецтва України, що проходить у Києві.

"ОЛІМПІЙСЬКИЙ УРОК" ДЛЯ УЧНІВ

Для популяризації фізичної культури та спорту, пропаганди здорового способу життя, поширення ідей олімпізму, формування в учнів фізичного і морального здоров'я та почуття патріотизму в Кременецькій ЗОШ №4 І-ІІІ ступенів відбулися спортивні змагання серед учнів 5-х класів, присвячені Олімпійському тижню, які провели студенти-практиканти факультету фізичного виховання та біології Кременецької гуманітарно-педагогічної академія імені Тараса Шевченка. Спортивний захід був організований викладачем кафедри теорії та методики фізичного виховання С. М. Сиротюком та вчителем фізичної культури ЗОШ №4 В. О. Синюком. Всі учасники змагань були нагороджені призами від Тернопільського об-

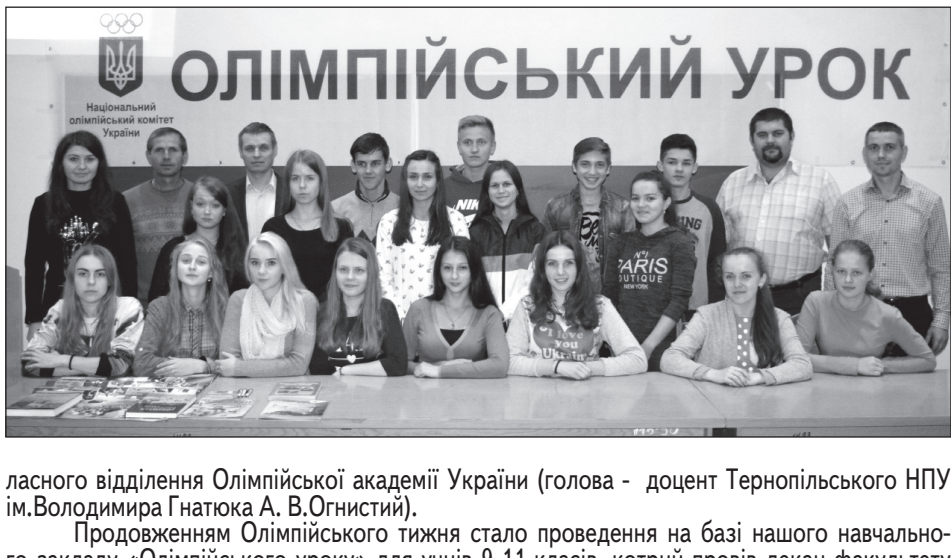

ласного відділення Олімпійської академії України (голова - доцент Тернопільського НПУ ім.Володимира Гнатюка А. В.Огнистий).

Продовженням Олімпійського тижня стало проведення на базі нашого навчального закладу «Олімпійського уроку» для учнів 9-11 класів, котрий провів декан факультету фізичного виховання та біології, кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент О. О. Бережанський. Учні отримали знання про історію виникнення та розвитку Олімпійських Ігор, про олімпійські символи, про статистику виступів українських спортсменів на Олімпійських

іграх. Особлива увага була приділена Олімпійським іграм, котрі проходили цього року в Ріо-де-Жанейро. Названі українські спортсмени, які завоювали олімпійські нагороди. Учні дізналися про спортсменів Кременеччини, котрі брали участь в Олімпійських іграх.

З привітальним словом до школярів звернулися завідувач кафедри теорії та методики фізичного виховання, кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент В. А. Голуб і керівник Кременецького регіонального відділення Олімпійської академії України, кандидат педагогічних наук М. В. Божик. Від Тернопільського обласного відділення Олімпійської академії України і факультету фізичного виховання та біології нашої академії бібліотеці ЗОШ №4 подаровано олімпійську та навчально-методичну літературу і плакати.

ФУТБОЛЬНІ ПОЄДИНКИ

Галина КЕДРИЧ

Відбувся традиційний турнір з міні-футболу серед чоловічих команд КОГПА ім. Тараса Шевченка та педагогічного коледжу. У змаганнях брали участь чотирнадцять команд, які були поділені на 3 групи і грали по коловій системі. З кожної групи до фіналу вийшло по дві команди, що провели поєдинки між собою та визначили переможців.

Третє місце посіла команда збірної 21-Ф групи, на другій сходинці 51-Ф, а переможцями турніру стали першокурсники (11-Ф).

Під час нагородження були визначені такі номінації: кращий воротар – Максим Механів (41-Ф), кращий захисник – Валерій Бадло (11-Ф), кращий бомбардир – Костянтин Пікуль (51-Ф), кращий гравець – Євгеній Щербатюк (21-Ф), гравець глядацьких симпатій – Арсен Кривобедрий (11-Ф), гравець викладацьких симпатій – Андрій Понєдєльнік (32-Ф).

До участі в організації та проведенні змагань долучилися викладачі спортивних ігор

і туризму, викладач педагогічного коледжу Тетяна Кіркова, а до суддівства – студенти випускних груп.

Команди-фіналісти та гравці різних номінацій були нагороджені Грамотами та перехідним Кубком від первинної профспілкової організації студентів КОГПА ім. Тараса Шевченка, смачними тортами від групових керівників Миколи Божика, Андрія Хмари, Віктора Слюсарчука, а також подарунками від викладачів кафедри спортивних ігор і туризму на чолі з кандидатом наук з фізичного виховання та спорту, завідувачем кафедри теорії і методики фізичного виховання Віктором Голубом.

З ТУРБОТОЮ ПРО КУЛЬТУРНУ СПАДЩИНУ

У процесі реалізації ґрантового проекту «Перлини минулого – намісто майбутнього» в рамках програми «CHOICE – Культурна спадщина: можливості підвищення громадської активності» громадською організацією «Кременецька екологічна ліга» проведено конкурс на кращу соціальну рекламу під загально темою «Відродження історії та культури мого міста». Він організований з метою:акцентування уваги громадськості, держави та підприємницьких структур до проблеми збереження та відновлення пам'яток історико-культурної та природної спадщини міста Кременця та відбору кращих робіт для їх використання при проведенні інформаційно-просвітницьких кампаній естетичного виховання природоохоронного спрямування. Конкурс проводився у номінаціях «Соціальна зовнішня реклама» та «Соціальна відеореклама».

Протягом трьох місяців (серпень - жовтень) учасники надсилали свої роботи. Дуже приємно, що за результатами конкурсу, в якому змагалися 14 авторів, роботи представників нашої академії Олени Тригуби та Сергія Колісецького посіли ІІІ місце у номінації «Соціальна відеореклама».

У приміщенні Кременецької центральної бібліотеки ім. Юліуша Словацького було проведено виставку конкурсних робіт та відзначено переможців. Всі конкурсанти нагороджені Грамотами за участь у конкурсі, автори найкращих робіт отримали грошові винагороди. Їх роботи будуть використані при розробці соціальної реклами та виготовленні продукції соціального спрямування.

Проведення конкурсів такого формату сприятиме розвитку сфери соціальної творчості, морального і громадянського виховання та популяризації інноваційної моделі поведінки екологічно дружнього споживання, а також допоможе привернути увагу громадськості до проблеми збереження й відновлення пам'яток історико-культурної та природної спадщини.

В КОЖНІМ СЛОВІ ТВОЇМ – ЦІЛИЙ СВІТ

* В області стартував VII Міжнародний мовно-літературний конкурс учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка. Урочисте відкриття конкурсу відбулося в Тернопільській загальноосвітній школі І-ІІІ ступенів № 24. Його відкрили заступник начальника управління освіти і науки ОДА Ганна Зварич, директор Тернопільського ОКІППО Олександр Петровський, представники ТОКІППО та інформаційно-методичного центру освіти м. Тернополя. На завершення заходу для вчителів української мови і літератури загальноосвітніх навчальних закладів, учнів та їх батьків учасники художньої самодіяльності школи підготували літературно-музичну композицію.

Студентам ВНЗ Тернопільської області було запропоновано створити діалог з уявним співбесідником на тему: «Чи був Тарас Шевченко бунтарем?». Завдання виявилося не з легких, та студентка 51 ДПК групи педагогічного факультету Кременецької гуманітарно-педагогічної академії ім.Тараса Шевченка Інна Ісаєнко виборола «срібло» і вкотре довела, що її місце – серед призерів. Підготувала студентку до конкурсу кандидат філологічних наук, доцент Ірина Комінярська.

* В Тернопільській ЗОШ І-ІІІ ст.№16 ім. В. Левицького відбувся обласний етап XVII Міжнародного конкурсу з української мови ім. Петра Яцика. В урочистому відкритті конкурсу брали участь представники управління освіти і науки Тернопільської ОДА, ТОКІППО, науково-педагогічні працівники, учні та їх батьки. Усіх присутніх щирим художнім словом і проникливою ліричною піснею гостинно привітали учасники художньої самодіяльності школи-господаря. У заході брали участь 188 учнів ЗНЗ, ПТНЗ і 54 студенти ВНЗ. Учасники конкурсу, представники вищих закладів освіти, виконували 7 завдань, із яких – 2 творчі («Лиш боротись значить жить» та «Народ, який не знає своєї історії, є народ сліпців») і тим самим засвідчили рівень володіння українською мовою.

Як результат успішної тьохгодинної боротьби за звання кращого знавця рідної мови, серед переможців назвали третьокурсницю філологічного факультету нашої академії Ольгу Дудечко. Вона посіла ІІ місце і тепер разом зі своїм керівником, кандидатом філологічних наук, доцентом Інною Волянюк готується до республіканського етапу цього конкурсу.

Успіхів вам, конкурсанти та наставники, знавці та шанувальники рідного українського.

САМОВРЯДУВАННЯ ОЧИМА СТУДЕНТА

Марія ПАСЕВИЧ

Студентські роки більшість вважає чи не найкращими роками у своєму житті. Саме за студентства кожний починає ставати по-справжньому дорослою людиною, вчиться самостійно приймати рішення, справлятись із власними проблемами, значна частина яких – суто студентські, внутрішні проблеми в навчальному закладі. Чекати на те, що хтось зробить це за нас – доволі наївна думка. Утім, самому вирішувати всі проблеми важко. Необхідно об'єднуватися. А для цього й існує студентське самоврядування, де студенти спільно вирішують свої проблеми.

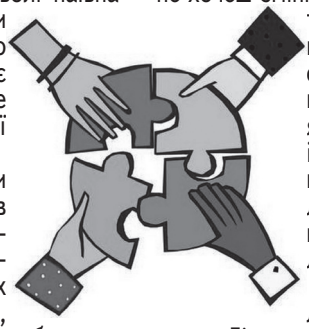

Важливо підвищувати рівень зацікавленості студентів суспільним життям власного вищого навчального закладу за допомогою організації відповідних майстер-класів, тренінгів, курсів, видання регулярних студентських брошур, створення відповідних веб-сайтів тощо. Ефективним, на мою думку, є створення сприятливого соціально-психологічного мікроклімату в колективах, атмосфери довіри студентів до викладачів і керівництва, належних матеріально-технічних умов для вільного самовиявлення студентів.

Активна участь у студентському самоврядуванні сприяє формуванню у майбутніх фахівців лідерських якостей, що надто важливо для подолання негативних стереотипів, які склалися в суспільстві. Прагнення студентів академічної групи бути єдиним цілісним колективом, мати високі морально-правові норми та цінності — це головний шлях до розвитку креативних, ініціативних та творчих фахівців-лідерів. Такі студенти беруть на себе відповідальність за свої дії, задовольняють свої потреби без збитків для інших людей. Вони самостійні у прийнятті рішень, і, як правило, мають високий рівень професійної та правової культури.

Самоврядування ВНЗ – реальна можливість показати себе, проявити свою ініціативність, креативність, дипломатичність, адже вищий навчальний заклад – це особливий світ, окрема держава зі своєю політикою. Це важливий фактор розвитку і модернізації суспільства, виявлення потенційних лідерів, вироблення в них навичок управлінської та організаторської роботи з колективом, формування майбутньої еліти нації. А це означає, що ти виховуєш в собі організованість, вчишся відповідати за свої дії перед собою, перед людьми, перед державою. Якості лідера формуються в освітньо-виховному просторі ВНЗ через усвідомлене включення студентів у різноманітну діяльність органів студентського самоврядування.

Твоє особисте лідерство бере початок з того, що одного дня ти починаєш прагнути певних змін у власному житті. Якщо можеш змінити щось самостійно і робиш це, то це ще не лідерство. Якщо ж не можеш або не хочеш змінити сам, і прохаєш це зробити когось за гроші, то це теж не лідерство, а феодалізм – експлуатація людини людиною. Якщо знаходиш людей, які прагнуть того ж, чого й ти, і вони згоджуються на твою пропозицію об'єднати зусилля для досягнення змін, – то це вже початок справжнього лідерства.

Ти не можеш бути лідером постійно і в усіх процесах. Лідер – це не «крутий перець» , який береться за всі починання й має бути усюди головним і завжди першим. Найліпший лідер той, хто допомагає стати самостійним лідером людям зі свого оточення. Сьогодні ти ініціюєш пересування ліжок, а завтра твій сусіда по кімнаті ініціює щось інше. Дозволь йому бути лідером у цій ситуації. І якщо він каже діло, стань членом його команди аж до завершення його проекту.

Справжній лідер той, хто щирий. Той, хто бореться за речі, які для нього важливі. Повір, оточуючі тебе люди завжди підсвідомо відчувають, наскільки ти щирий. І якщо щирий, то з легким серцем ітимуть за тобою.

Для цієї роботи обов'язково необхідна команда. Про самостійну роботу без команди годі вести мову. Хоч як би добре й самовіддано ти працював, однак сам не здолаєш того, що зробить команда. Ти просто фізично не встигнеш виконати всіх справ, зі всіма поспілкуватися. Команда – найцінніше, що в тебе може бути. Якщо ти лідер команди, то ти її створюєш і несеш відповідальність за неї.

Як же створити команду? Стань лідером, відшукай людей, які не тільки поділяють твої ідеї, а й мають бажання щось робити. Згуртуй їх і створи команду.

Нерідко виникає запитання: як мотивувати студентів?

Мотивуючи до якоїсь діяльності, слід пам'ятати, що людина робитиме тільки те, що їй цікаво; не можна змушувати людину робити те, чого вона не хоче; не можна давати вказівки: це не робота, де платять зарплатню і де працюють за гроші.

Вкрай важливо, щоб людина працювала заради ідеї, а не заради заохочення. Ніхто не стверджує, ніби заохочень не повинно бути. Заохочення мають бути обов'язково, але вони мають стати вторинними, а первинним має бути ідея. Людина повинна працювати заради справи.

Важливим є й створення системи залучення активістів. Система залучення активістів має функціонувати постійно. Вишукування активістів – одне з найголовніших завдань лідерів. Весь час спілкуючись зі студентами, необхідно думати, кого з них можна долучити до активної роботи. Найпростіше знайти активних людей і допомогти їм робити те, чого вони прагнуть або направити їхню активність у необхідне русло. Підтримуй завжди їхню ініціативу й поважай їх. Стався до них, як до колег, а не як до підлеглих: не давай їм вказівок. Найкращий керівник той, хто керує так, що люди цього не відчувають. Не забувай і того, що стосунки в команді спираються на «особисті» зв'язки. Для команди вкрай важливі неформальні стосунки. Організовуй спільні святкування, корпоративні вечірки, сходіть разом на шашлики чи відвідайте вихідними інше місто. А

найкраще з'їздити разом на відпочинок або на тиждень піти в гори.

Дуже важливо, щоб студенти знали про вашу діяльність. Ви можете працювати добре й оперативно, так що більшість проблем студентів вирішуватимуться ще до того, як про них дізнаватимуться самі студенти. Але як тоді студенти оцінять вашу роботу? Не соромтесь рекламувати свою діяльність. Якщо ви маєте якісь досягнення, якими слід пишатися, хай про них дізнаються студенти. Але не оберніть свою роботу на саморекламу. Рекламувати варто те, що зроблено, якісь реальні досягнення, а також сам ОСС.

Популяризація ОСС – важливий елемент вашої роботи. Необхідно створити такий імідж ОСС, щоб він став популярною й шанованою організацію між студентами.

Ви маєте бути відкритими, а інформація про вашу діяльність має буди відкрита й доступна. Обов'язково зробіть стенд для ОСС і регулярно розміщуйте на ньому інформацію про вашу діяльність чи просто корисну й цікаву інформацію.

Зробіть звіт по роботі ОСС за певний період. Звіт зробіть у цікавій формі, ілюстрований фотографіями, і роздайте його студентам. Пишіть про вашу діяльність у студентських газетах чи на Інтернет-сайтах, розповідайте про ОСС та його діяльність на зустрічах зі студентами, абітурієнтами.

Але пам'ятайте, що найкраща реклама – ваша робота.

Ні в кого не викликає сумнівну, що саме студентське самоврядування покликане захищати права студентів і бути їхнім представником в адміністрації ВНЗ. Щоб це сталося, студентам потрібно самоорганізуватися й створити потужний, незалежний і дієвий орган студентського самоврядування. Такої мети досягти буде вкрай нелегко. Безумовно, що, крім самих студентів, ніхто не створить потужного студентського самоврядування.

Саме від таких структур залежить плідний діалог між студентами і керівництвом вищого навчального закладу. Їх діяльність сприяє гармонізації відносин між студентами і викладачами на всіх рівнях.

Насправді, як буде діяти студентське самоврядування у твоїй альма-матер, залежить від тебе. Бо ти – частка студентської громади, головна частка, яка зветься студент і яка є рушійною силою всього життя ВНЗ.

Тому, студенте, вперед!

НА ВШАНУВАННЯ ВЧЕНОГО-БІОЛОГА

Науково-педагогічні працівники та студенти спеціальності «Біологія» урочисто вшанували пам'ять відомого українського вченого-біолога, доктора біологічних наук, академіка Академії наук вищої школи України, завідувача кафедри екології та фізіології рослин Кременецької гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка, професора Володимира Івановича Чопика. Зусиллями науковців кафедри біології, екології та методики їх викладання проведено вечір його пам'яті, під час якого встановлена іменна табличка на кабінеті ботаніки, екології та фізіології рослин, що засвідчила про присвоєння цій аудиторії імені професора В.І.Чопика, і відкрита експозиція речей, документів, нагород і книг з бібліотеки вченого, переданих на збереження нашій академії.

На пропозицію ведучих вечора, акторів студентського театру «Пілігрим» Марини Крупенко й Андрія Дубаса, колишній аспірант професора В.Чопика, а нині кандидат біологічних наук, доцент Оксана Галаган здійснила презентацію життєвого і науково-творчого шляху вченого. Студент біологічного факультету Ужгородського університету, аспірант Інституту ботаніки АН УРСР; захист дисертацій на здобуття наукових ступенів кандидата (1958) і доктора (1973) біологічних наук; науковий співробітник Центрального республіканського ботанічного саду АН УРСР; старший науковий співробітник, завідувач відділу, заступник директора Інституту ботаніки АН УРСР, завідувач кафедри вищих рослин КДУ ім. Т.Г.Шевченка, Головний вчений секретар і член Президії АН ВШ України, завідувач кафедри екології та фізіології рослин біологічного факультету Кременецької гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка – такий багатогранний творчий шлях Володимира Чопика як вченого-практика й організатора наукової роботи.

Дисертаційні роботи «Флора й рослинність західної частини Українських Карпат» і «Аналіз високогірної флори Українських Карпат», монографія «Високогірна флора Українських Карпат», фундаментальні праці «Визначник рослин Українських Карпат» і «Флора Українських Карпат», співавторство в багатотомному всеєвропейському виданні «Атлас флори Європи», в «Червоній книзі УРСР» і «Красной книге СССР» та більше 600 інших наукових праць, опублікованих в Україні та за рубежем, робота в редколегіях багатьох наукових часописів і збірників – такий багатий творчий доробок Володимира Чопика як вченого-теоретика й автора наукових праць.

Створення ботаніко-географічної ділянки «Українські Карпати» в Національному ботанічному саду ім.М.М.Гришка НАН України, 11 наукових експедицій в Карпати, оформлення Гербарію Карпат обсягом понад 2500 аркушів, заснування наукової школи фітохорологів (картування судинних рослин сітковим методом), обґрунтування двох напрямів досліджень у фітосозології (охорона окремих видів рослин і охорона фітоценозів), перехід від антропоцентризму до біоцентризму в парадигмі збереження біорізноманіття, організація науково-дослідної лабораторії «Екологічний моніторинг і експериментальна біологія» та відкриття магістратури зі спеціальності «Біологія» в нашій академії, започаткування Гербарію рослин Західного Поділля – такий внесок вченого-біолога Володимира Чопика в скарбницю інновацій біологічної науки.

Тисячі прочитаних лекцій у студентських аудиторіях України та зарубіжжя, сотні виступів на наукових форумах національного та міжнародного форматів, підготовка трьох докторів і 19 кандидатів біологічних наук – така конкретна статистика участі науковця-педагога Володимира Чопика у підготовці фахівців природознавчого профілю та формуванні нового покоління науковців-дослідників природничо-наукових проблем.

Слово про колегу, академіка Володимира Чопика сказали доктор біологічних наук, завідувач кафедри біології, екології та методики їх викладання, професор Микола Ільєнко і доктор медичних наук, професор Василь Василюк. Спогадами про спілкування з професором В.Чопиком поділилися доктор педагогічних наук, професор Валентина Бенера, кандидат психологічних наук, доцент Марія Боднар і його молодші колеги, кандидати біологічних наук Ольга Дух, Неля Цицюра, Ілона Михалюк та інші. Вони пригадали улюблені афоризми академіка: «Природу люблю дику, а людей – культурних» і «Життя – це не ті дні, що минули, а ті, що запам'яталися». З огляду на останній афоризм майже кожен присутній на вечорі пам'яті пригадав день, коли вирішував якусь зі своїх проблем з участю або за допомогою професора В.Чопика.

Любов академіка до України, до народної пісні спонукала квартет викладачів у складі Володимира Дзюми, Володимира Іванюка, Ярослава Міщени і Петра Клака під керівництвом Валерія Яскевича виконати його улюблені пісні «Долиною туман тече» та «Явір і яворина».

Таким світлим акордом завершився вечір пам'яті академіка Володимира Чопика в навчальному кабінеті його імені.

У НАШИХ СЕРЦЯХ ЗВУЧАТЬ ЇХНІ ПІСНІ ТА МУЗИКА

Валентина ШПАК

Говорити чи навіть думати про Пашу Іванівну чи Миколу Карповича Сапіг окремо одне від одного – неможливо. Вони були гарною парою і в молодості, і в солідному віці. Їх завжди можна було бачити поряд: у праці, на святах, на сценічних виступах... І нині вони згадуються нам не поодинці, а в парі. Так вони прожили життя, такими й залишилися для всіх, хто їх знав.

Парасковія Іванівна народилася 1 жовтня 1947 року в селі Шупарка Борщівського району в сім'ї колгоспників. Уже під час навчання в середній школі в неї проявилися музичні здібності: вона з радістю співала, мала сильний голос, брала участь у всіх концертах, які готувалися в школі. На музичний розвиток доньки великий вплив мав батько, який з дитинства грав на гармошці, згодом на баяні, вдосконалював техніку гри, і люди села запрошували Івана грати на весіллях. Крім того, він гарно співав, знав багато пісень.

В 1968 році Паша закінчила Чортківське педагогічне училище за спеціальністю «Хорове диригування» й отримала кваліфікацію вчителя співів і музики середньої школи.

Ще під час навчання в музичному училищі у Паші Іванівни з'явився однодумець, рідна душа, також залюблений у музику, – Микола Карпович, який став не лише колегою, але й коханим чоловіком.

Микола Сапіга народився 22 травня 1944 року в селі Шпиколоси Кременецького району. Навчався у восьмирічній сільській та Кременецькій середній школі №3. Мав нахил до музики, любив співати, мав сильний голос, чуття мелодії. Згодом поступив на музичний відділ Чортківського педагогічного училища. І далі співав, грав на баяні, в училищному духовому оркестрі. Два роки довелося відслужити в армії, де був активним учасником солдатської художньої самодіяльності, за що неодноразово отримував нагороди. Після служби в армії повернувся до педагогічного училища і знову – теоретичні заняття, практика диригування, оволодіння технікою гри на музичних інструментах і постійна участь у художній самодіяльності.

Після зустрічі з Пашею вони вдвох, закохані й віддані одне одному, пройшли все життя, обоє вродливі і згуртовані музикою та піснею. У них народилася донечка Наталя, яку обожнювали, леліяли. Вони підтримували батьківські традиції, щиро шанували народні звичаї, поважали й піклувалися про членів своїх родин, писали історію своєї сім'ї.

До приходу в Кременецьке педагогічне училище Парасковія Іванівна та Микола Карпович мали деякий стаж музично-педагогічної діяльності. Після закінчення Чортківського педагогічного училища, вони, уже одруженою парою, приїхали до родинної оселі Миколи Карповича й влаштувалися на роботу: Парасковія Іванівна – вчителем музики та співів у Підлісецьку (поблизу Кременця) школу, а Микола Карпович – акомпаніатором у Кременецьку дитячо-юнацьку спортивну школу. Через три роки обоє стали викладачами Кременецького педагогічного училища по класу баяна.

Одночасно Сапіги отримали повну вищу музичну освіту в Дрогобицькому ДПІ ім. І.Франка. Згодом Парасковія Іванівна викладала співи на дошкільному відділі, тоді у неї виникло бажання створити народний хор. На відділі вчилися співочі, голосисті дівчата, але для яскравого звучання хору потрібні були чоловічі голоси. Тому Паша Іванівна залучила до хору викладачів педагогічного училища. Богдан Романюк, Василь Рудзінський, Олександр Мальченюк, Юрій Маринюк, Олександр Соловей та інші багато років співали в мішаному загальноучилищному хорі.

Паша Іванівна (так ніжно називали її) володіла винятковим даром відчуття хорового звучання. Вона рідко користувалася готовими авторськими партитурами для хору. Переважно завжди самостійно робила аранжування й обробку народних пісень, пристосовувала кожен музичний твір до специфіки звучання свого хорового колективу. Народний хор, яким керувала Парасковія Іванівна більше 30 років, був гордістю навчального закладу – спочатку педучилища, згодом коледжу, інституту. Виступали й на сцені районного будинку культури, в Тернополі, брали участь у Всеукраїнському телевізійному конкурсі «Сонячні кларнети», неодноразово були учасниками творчих звітів майстрів мистецтв та народних художніх колективів закладів освіти тощо, отримували грамоти, дипломи. Донині згадуються своєрідні візитівки колективу – пісні «Степом, степом», «Хліб – усьому голова», «Волинь моя».

Парасковію Іванівну цінували за високопрофесійну роботу викладача музики та співів, за керівництво народним хором: вона – старший викладач, мала нагороди, була «Відмінником народної освіти України».

Микола Сапіга в той час, окрім індивідуальних занять з музичного інструменту, організував духовий оркестр, що було престижним у 70-80 роках. У педагогічному училищі теж були придбані духові інструменти, і Микола Карпович почав навчати студентів грати. Студенти в переважній більшості не вміли грати, ніколи й не пробували, хоч декілька оркестрантів таки вчилися в музичних школах, володіли умінням грати. В таких умовах педагогу-музикантові доводилося прикладати силу-силенну зусиль, затрачати багато часу на репетиції, на навчання.

Вихований на народних звичаях та традиціях, на народній пісні ще з дитячих років, Микола Карпович був патріотом, уболівав за свій народ, ніс людям свою творчість, залучав молодь до історичних та народних джерел. До душі йому було те національне піднесення наприкінці 80-х років, коли формувалася у людей національна свідомість, коли на подвір'ї училища було відкрито перший у Кременці пам'ятник Тарасові Шевченку, а його ім'я присвоєно навчальному закладу.

1991 року викладач музики та керівник духового оркестру Микола Карпович Сапіга проявив громадянську та професійну мужність. У той час, коли ніхто не знав, яка «музика» звучатиме завтра, і чи не доведеться відповідати за свою оркестрову крамолу, він із властивим йому спокоєм, зі своїм оркестром розучував колись заборонені, а тому й забуті козацькі марші та священну мелодію національного Гімну (тоді ще не державного) «Ще не вмерла Україна». Микола Карпович готував своїх духовиків до участі в небувалій до того часу події, яка відбулася в червні: перший в Україні коледж вручав дипломи своїм випускникам, і вперше – в Районному будинку культури, на сцені, прикрашеній Тризубом і синьо-жовтим Прапором, під звуки національного Гімну. Випускники урочистим маршем з національним Прапором та під супровід мелодій козацьких маршів у виконанні духового оркестру під орудою Миколи Сапіги пройшли центральною вулицею міста. На них дивилися не лише кременчани, але й з вікон кременецького «Білого дому», де тоді ще засідали райком та райвиконком. Це був виклик режимові, який уже конав, але не мав наміру відступати і здатний був на жорсткі дії...

Миколу Карповича шанували за його професійну діяльність. Духовий оркестр, який був гордістю навчального закладу впродовж кількох десятиліть, брав участь в оглядах художньої самодіяльності та займав чільні місця. Він мав високі нагороди; з 1984 року – відмінник народної освіти.

Однак людина не вічна: 2006 року Микола Карпович перейшов в інший світ. Парасковія Іванівна залишилася сама. Донечка Наталя з сім'єю жила в Запорізькій області. Паша Іванівна ще декілька років працювала в гуманітарно-педагогічному інституті, а 2009 року виїхала до дітей та внучок. Допомагала у їх вихованні, навчанні. Її як досвідченого фахівця запросили педагогом у місцеву музичну школу. Крім того, вона вела хор у сільському будинку культури. І знову звучала народна пісня, розливалася багатоголосими акордами в серцях вдячних слухачів.

У грудні 2014 року Парасковії Іванівни не стало. Вона доспівала своє соло, свою пісню, залишила нас і пішла у Вічність,

... Але музика звучить далі. І не завершиться та мелодія, допоки житиме пам'ять про чудове подружжя Парасковію Іванівну та Миколу Карповича Сапіг.

ЙОМУ ЦЬОГОРІЧ БУЛО Б ДЕВ'ЯНОСТО...

Ніна БАГНЮК

ДО 90-РІЧЧЯ С.У.КОРОЛЮКА

Бачу вкотре знайомі двері я,
Де вчуваються Ваші слова.
Той уривок з «Миколи Джері»
В моїй пам'яті знов ожива...
Та студентські роки чудесні
Облетіли, як весен цвіт...
І я нині вже — Ваша ровесниця
З тих далеких-далеких літ...
Може, й старшою стану за Вас,
Хоч не все в нашім світі так просто...
Сріблить інеєм скроні час...
Вам цьогоріч було б дев'яносто...

Ця похмура, холодна осіння пора не зуміла вплинути на щиру і теплу зустріч людей, небайдужих до світлої пам'яті Сергія Уліановича Королюка. Його дружина Надія Григорівна, дочка Алла Сергіївна зі своєю колегою Євдокією Шиманською приїхали з Києва, щоб вшанувати 90-річчя від дня народження дорогої людини. У затишній невимушеній обстановці академії його згадували «старожили» навчального закладу Юрій Чеболда, Лілія Следзінська, Валентина Шпак, Світлана Вайсман, Анатолій Багнюк, Катерина Єрусалимець, Лариса Батаніна, випускниця і кременецька сусідка Королюків Надія Гіпська.

Продовжилась зустріч у затишному приміщенні бібліотеки рідного села Дунаїв. Тематичну виставку і програму урочистостей підготувала директор Дунаївського Будинку культури Оксана Кушнір і завідувач місцевої бібліотеки Марія Сикліцька.

На зустріч прибули колишні вихованці Сергія Уліановича і нинішні педагоги та працівники академії: директор Дунаївської ЗОШ Микола Чуповський, Валентина Шпак, Анатолій Багнюк, Лариса Батаніна, Василь та Марія Райчуки, Надія Гіпська та Ніна Багнюк, науковий працівник Кременецького краєзнавчого музею Ольга Данилюк, однокласниця Алли Сергіївни Ніна Бойко, а також представники родини Сергія Уліановича та Надії Григорівни, серед яких — Іван Королюк, Олександр Оксентюк із дочками, Тетяна Пасіула, Світлана Башняк та інші, хто виявив данину пам'яті та шани близькій людині, односельцю, вчителю.

Зі спогадами про батька — патріота України й рідного слова — до присутніх звернулася дочка Сергія Уліановича. Щирі, душевно трепетні почуття любові маленької дівчинки переплітались з безмежною вдячністю дорослої жінки за мудрість, за неоціненну життєву науку, якої не почерпнеш із жодної книжки, а лише з батьківського серця, за ту гордість, яка й донині наперекір невідворотним сюрпризам долі допомагає підтримувати з ним вічний духовний зв'язок.

Теплі слова спогадів, цікаві факти, пов'язані з життям і педагогічною діяльністю доповнювалися чудовими пісенними виступами (окремі з них — на слова Сергія Королюка) у виконанні солістки Софії Борак і фольклорного ансамблю «Родина» с.Куликів під керівництвом Миколи Каняєва та авторськими поезіями-посвятами Ніни Багнюк — улюбленої студентки С.У.Королюка. Незрівнянною вела урочистостей і їх душевним натхненником була керівник художньої самодіяльності Дунаївського Будинку культури Богдана Голуб.

Зустріч виявилася цікавою, зворушливою і щирою, а тому й по-особливому приємною для Надії Григорівни й Алли Сергіївни, котрі не лише висловили свою безмежну вдячність усім присутнім, а й переконалися, що Сергій Уліанович Королюк живе у вдячній пам'яті кожного, хто поряд із ним працював, знав, поважав його і любив.

Сергій КОРОЛЮК

МОЄ СЕЛО

Моє село зріднилося з рікою,
Що плине попід Гострою горою,
Зі шляхом, що в Почаїв направляє
Усіх людей, хто в серці Бога має.
В моє село вривалися татари,
Не знаючи іще людської кари,
Аж поки гнів людей бурлив і ріс
Та покосив усіх їх, як покіс...
Старезний ліс спасав людей, худобу.
Він тягся вгору, аж до небозводу...
А потім, розділившися надвоє,
Став ворогам фортецею-грозою.
Як тільки в ліс заходили татари,
Він перетворювався їм у пекло кари,
Бив ворога затято та нещадно,
Спасав народ від ворога завзято...
Мій Дунаїв у серці завжди ношу,
В моїх селян я вірю й завжди прошу:
«Любіть усе, пов'язане з землею,
І вашою й навік моєю...».

УЧИТЕЛЬ І ЙОГО СЛОВО ЖИВУТЬ, ДОПОКИ ЖИВА ПАМ'ЯТЬ ПРО НЬОГО

Валентина ШПАК

Сергій Уліанович Королюк — один із тих викладачів Кременецького педагогічного училища, котрі склали ядро цього колективу. До них рівнялися й ми, молоді, прагнули бути поряд, слухати їх, спілкуватися з ними; разом брали участь у якихось заходах — і це була для нас велика честь. Ми отримали неоціненний досвід стосунків зі старшими колегами, який допомагав нам у подальшому житті.

Сергій Уліанович належав до циклової комісії викладачів української та російської філології. Це були викладачі від 35 до 55 років, значно старші від нас за віком, поважні, статечні, помірковані, знали собі ціну. Вони завжди були в гарному настрої, з посмішкою на обличчі, розмовляли, зацікавлено слухали одне одного. У них не було нервозності, метушні, поспіху. Вони мали досвід життя і педагогічної праці, спільні інтереси, розуміли одне одного з півслова та підтримували в усіх ініціативах, планах, практичних справах. Приємно було бачити їх разом на перервах в учительській, коли щось жваво обговорювали, при проведенні свят, зустрічей, вечорів. І не дивно, що ми їх поважали, цінували, прагнули бути ближчими до них, і вони нас приймали...

С.Королюк був невисокого зросту, в той час ще достатньо молодий на вигляд, у чорній шевелюрі ще не з'явилися срібні нитки сивини, глибоко посаджені очі вміли посміхатися з радістю, а часом іронічно. Найчастіше — гордо, з гідністю піднята голова. Ходив неспішним кроком, вбираючи в себе все, що бачив — студентів, їх зовнішній вигляд, культуру поведінки...

С.У.Королюк народився 1 листопада 1926 року в селі Дунаїв, що неподалік Кременця. Батьки його — селяни-бідняки, котрі обробляли свій шматок землі, виховували трьох дітей: доньку Віру та синів Сергія і Василя. Сергій учився в польській, а згодом в радянській школі. Неповну середню школу він закінчив 1941 року. З початком німецько-радянської війни п'ятнадцятирічний юнак допомагав батькам у господарстві, а з 1943 року разом зі своїми односельцями пішов до повстанців, які воювали за незалежну Україну. Коли 1944 року вояки українського підпілля та УПА отримали вказівку від керівництва про можливість легалізації, С.Королюк повернувся до мирного життя. У квітні цього ж року його було мобілізовано до радянської армії. У складі військ Третього Українського фронту він з боями пройшов дорогами Румунії, Болгарії, Угорщини, Югославії, Австрії, звільняючи їх від коричневої чуми.

У березні 1946 року він демобілізувався, повернувся додому, став студентом-заочником Кременецького педагогічного училища, яке готувало вчителів початкової школи. Його призначили завідувачем Підлісецької початкової школи. Згодом, у серпні цього ж року, двадцятирічного юнака із семирічною освітою та майже дворічною участю у воєнних діях було переведено на посаду завідувача Куликівської початкової школи, де він працював до серпня 1951 року. А з початку навчального року він став учителем української мови та літератури Дунаївської середньої школи, де працював упродовж десяти років.

У повоєнний час на території західних областей України створювалася українська школа, яка була майже повністю, за невеликим виключенням, відсутня за часів польського панування. Відкривалися школи, всіх неосвічених дітей залучали до навчання. Не вистачало українських учителів. У квітні 1940 року відкрито Кременецький учительський інститут, який готував учителів неповної школи. Наступного року його реорганізовано в педагогічний, де отримували освіту вчителі середніх шкіл. У 1944—1955 роках у Кременці працювало ще й педагогічне училище, яке готувало вчителів початкової школи. А до цього часу в 40-х роках у школи направляли молодих хлопців і дівчат, лояльних до радянської влади, які хотіли стати вчителями і мали семирічну, а часом і початкову освіту.

Таким чином став учителем і Сергій Королюк, який навчався, здобував педагогічну освіту впродовж багатьох років. Він прагнув отримати повну педагогічну освіту, якої не вистачало в повсякденній педагогічній праці. У 1954 році вступив до Кременецького учительського інституту, після трьох курсів перейшов до Рівненського педагогічного за фахом «Українська мова та література», і 1959 року йому присвоєно кваліфікацію та звання вчителя середньої школи. У вересні 1961 року С.У.Королюка переведено на роботу вихователя і вчителя співів Кременецької школи-інтернату.

У сім'ї Сергія та Надії Королюків підростала донька та син. Подружжя отримало під забудову земельну ділянку в Кременці і почали зводити будинок. Нелегко було без підтримки, а лише на дві зарплатні утримувати сім'ю та ще й відкладати на будівництво. Але через декілька років перейшли у власний дім. Згодом облаштували подвір'я, навели порядок, Надія Григорівна висадила квіти, і обійстя потопало в яскравих барвах...

Однак на роботу С.У. Королюку доводилося добиратися до Почаївської середньої школи, де він працював на посаді вчителя російської мови та літератури аж до 1970 року. Зрозуміло, що Сергій Уліанович прагнув знайти педагогічну роботу в Кременці. І вже на початку навчального року його прийняли завідувачем практики в педагогічне училище.

На той час йому було 44 роки, мав 24 роки педагогічної праці в закладах освіти різного типу, обізнаний був із особливостями та змістом їх роботи. Єдиним закладом, з роботою якого він не знайомий, був дитячий садок. Сергій Уліанович ходив до дитячих закладів, знайомився з їх керівництвом, педагогами, умовами організації життя і виховання дітей дошкільного віку. Окрім того, педагогічне училище було новоствореною освітньою установою, ніяких попередніх матеріалів і документів практики не було, тому доводилося готувати все самому. Він їздив у сусідні училища, вивчав досвід їх роботи і формував матеріальне забезпеченням практики. Крім того, він співпрацював, радився з викладачами педагогіки та спеціальних методик обох відділів, прислухався до їх думки, складав розклад практики у школах, дошкільних закладах, дбав про дисципліну, стимулював творчий підхід до педагогічної роботи методистів практики — викладачів навчальних предметів практичної підготовки майбутніх фахівців. Організацію та керівництво педагогічною практикою студентів С.У. Королюк здійснював з 1970 до 1982 року.

Окрім того, Сергій Уліанович викладав українську, а якийсь час і російську мову та літературу. Він був гарним викладачем, уроки були чітко спланованні, продумані, насичені різноманітною активною роботою студентів. Він здійснював індивідуальний підхід до них, добивався свідомого та ґрунтовного засвоєння знань. Сергій Уліанович умів цікаво розповідати, захоплювати своїх слухачів емоційно та інтонаційно виразним мовленням. Студенти любили навчальні предмети, які він читав, і поважали викладача.

Інколи на свої уроки літератури Сергій Уліанович брав скрипку і виконував музику до поетичних творів народних чи авторських. Звучала ніжна, задушевна мелодія, яка торкалася найглибших почуттів кожного студента, доносила до серця та розуму текст, творила на занятті особливий настрій. Ці заняття з душевним трепетом згадують і нині колишні студенти, незважаючи на те, що минуло так багато літ.

— Сергій Уліянович іде до нас зі скрипкою! — і світліли очі, теплішим ставав погляд у передчутті тих дивовижних хвилин на занятті від поєднання двох нерозривно пов'язаних видів мистецтва — і слова, й музики. Майстерність педагога, його захоплення та залюбленість у рідну мову та літературу, вміння передати свої почуття, донести до юних сердець красу рідного слова у народній творчості, поетичних і прозових творах поетів і письменників минулого й сучасного залишили глибокий слід у душах його випускників, і нині вони згадують гарного педагога добрим словом та вдячними почуттями.

С.У.Королюк був працьовитий, дисциплінований, уважний до людей, готовий допомагати колегам і студентам, активний у громадському житті, брав участь у святах, вечорах. Він був товариський, умів серйозним тоном щось говорити, бентежачи молодих колежанок, коли його очі сміялися. Любив жартувати з незворушним виглядом, розумів гумор. З ним було легко в будь-якому товаристві. Тому його поважали й цінували колеги та студенти.

1986 року С.У. Королюк досяг пенсійного віку, хоч іще продовжував викладати. У віці 63 років його провели на заслужений відпочинок. Ми зустрічалися з ним у місті, він був життєрадісний, енергійний.

В останні роки в нього піднімався тиск, сталося гостре порушення мозкового кровообігу. Його лікували в Кременці, однак не змогли нічого вдіяти — хвороба прикувала до ліжка. Вирішили перевезти в Боярку, де мешкав його син, хороший лікар. Але й він у своїй лікарні не зміг допомогти. Більше семи років Сергій Уліанович провів прикутим до ліжка. Він помер і похований там же, в Боярці, що на Київщині. Важко звикати з думкою, що його вже немає і ми ніколи його не побачимо. Та залишається вічною наша пам'ять про хорошу людину і педагога.

«ALMA-MATER»: ДАНИНА ПОШАНИ І ПАМ'ЯТІ

Ніна БАГНЮК

Чудовий передноворічний подарунок зробила своїм колегам Валентина Шпак: у читальному залі бібліотеки відбулась презентація V – VII випусків публіцистичного видання «Alma-mater в іменах». На це воістину святкове літературне дійство зібралися викладачі кількох поколінь, що працювали чи продовжують працювати у педагогічному училищі, коледжі, інституті, в нинішній гуманітарно-педагогічній академії та коледжі.

Насамперед необхідно відмітити гігантську працю, здійснену автором упродовж всього двох років: вона підготувала до друку сім книг, що зафіксували на своїх сторінках історію навчального закладу, написану долями людей. Адже, як пише Валентина Шпак, історія навчального закладу – це історія його викладачів і, зрозуміло, студентів. Скільки їх, наших вихованців, було впродовж років від 1969 до 2002! І в кожного наші викладачі вклали часточку своєї душі, передавали власний досвід, розвивали здібності, формували впевненість у власних силах і можливостях, готували до самостійної педагогічної праці... Такими різними були наші викладачі впродовж тих тридцяти років. І це було закономірним явищем, робило педагогічний колектив похорошому строкатим, цікавим, адже пізнавати своїх колег, відкривати в них те, чого не видно ззовні, дуже цікаво. У цій дивовижній кольоровій гамі загальної картини життя навчального закладу кожен із персоналій виступає як самобутня особистість, перш за все людина з її цікавими житейськими нюансами, а тоді вже педагог, сім'янин, громадський діяч тощо. Багато з них викликають приємне здивування своїми захопленнями, «неозвученими» талантами, які, на превеликий жаль, іноді ставали відомими вже після їхнього відходу з нашого світу.

Але ці книги писані не для глибокого жалю чи смутку, а ради прижиттєвої пошани і світлої пам'яті, заради чистої душевної радості. Тому й не випадково кожне видання ділиться на два розділи: «Здоров'я, щастя вам, дорогі колеги» та «Із пам'яті – образи наших колег».

Калейдоскоп першого розділу презентованих книг містить оповіді про ректора нашої академії, професора Афанасія Ломаковича, про чудових фахівців своєї справи Ольгу Яловську і Світлану Мулик, Олега Слободенюка та Надію Найчук, Олександра Мальченюка, Марію Боднар і Валентина Величка, Марію та Василя Райчуків, Людмилу Янчук, Василя Сиротюка та Людмилу Ростківську, Анатолія Багнюка, Василя та Надію Рудзінських, Людмилу Вотко, Анатолія та Неллі Галішевських, Михайла Ніколайчука і Валентину Мацкову.

А чистий вогонь свічки запалили як символ світлої пам'яті про людей, яким присвячено другий розділ: Генріха Стиранкевича, Зінаїду Комар і Георгія Сукенника, Сергія Королюка, Івана Тарнавського й Олексія Сороку, Дмитра Мельника, Василя Конашевського та Євгена Лірського, Василя Метельського і Фелікса Ростківського, Юлію Редько, Анатолія Пуховського та Любов Буняк...

Цікавими спогадами про колег, про свою «освітянську епоху» та роздумами про цінність презентованих книг поділилися

Анатолій Багнюк, Любов Кравець та Олександр Соловей. Вони, крім того, гідно оцінили високий рівень загальних і професійних знань, як поданих у минулий період нашими педагогами, так і засвоєний нашим студентством у той час, коли не було ні комп'ютерів, ні Інтернету, коли найглибша пошана була до книги, а всі конспекти писалися вручну, коли до питання освіти ставились дещо по-іншому. Про це, до речі, постійно говорять під час конференцій, семінарів чи просто зустрічей старші покоління наших випускників. Хай не всі стали на педагогічну стежину, проте досить багато з них досягли певних успіхів у тій чи іншій сфері діяльності. Головне, що потужні основи знань були закладені в нашій альма-матер і нашими педагогами-наставниками, про яких так щиро і душевно описує у своїх книгах Валентина Шпак. Саме про них сказано у передслові автора видання: «Мені хочеться якщо не про всіх, то хоча б про більшість колег згадати, сказати тепле слово, відзначити їх працю, адже вони того варті.

Окрім того, життя таке коротке, а час швидкоплинний... Скількох колег уже немає з нами, ми зустрічаємося лише зі світлинами... випускних альбомів та на цвинтарних пам'ятниках.

Більшість із тих, з ким разом працювали в педагогічному училищі, коледжі, вже досягли пенсійного віку і перебувають на заслуженому відпочинку. І зовсім небагато тих, які ще сповнені сил, енергії, і можливостей дбати про професійну підготовку нинішніх студентів...

Про кожного викладача хотілося б сказати вдячне, шанобливе слово, бо вони всі цього заслужили своїм життям, діяльністю, творчістю... ».

Низький уклін Вам, Валентино Іванівно,

від вдячних читачів, їхніх дітей і внуків, які продовжують поповнювати ряди нашого студентства, за той безцінний дарунок у передень Світлих Новорічних Свят! Здоров'я Вам, сердечної радості, ентузіазму та нових творчих досягнень!

Фото Дарини КАМІНЯРСЬКОЇ

«ПРИЙДИ Ж, ГАРМОНІЄ, В СТРИВОЖЕНІСТЬ МОЮ...»

(до 80-річчя від дня народження Миколи Вінграновського)

Ольга СТАВІНСЬКА, бібліотекар

Микола Вінграновський — поет, прозаїк, сценарист, кінорежисер, кіноактор. В його творчості поєдналися героїчна етика рідного народу і рідкісне відчуття прекрасного, якими повниться світ навколо нас. Саме в особливому ставленні до навколишнього світу і полягає неповторність М.Вінграновського. Говорячи про його поезію, треба сказати, що це поезія серця і водночас поезія думки. В ній домінують почуття та настрої душі. Своєрідність і принадність поетичного словника М.Вінграновського визначає щедрість філологічної культури, глибокий інтерес поета до народної мови. Він творить свій особливий колорит, у якому читається багатство проявів життя, багатобарвність і багатозвучність світу.

Микола Вінграновський народився в селі Богопіль Миколаївської обл. Тоді, як згадував пізніше, він ще не знав, крім степу, нічого: ні Дніпра, ні лісів, ні Десни, ні Довженка, «...скрізь, куди не глянь, – степ, степ і степ». Далі була війна. Поневіряння, голод, холод, втрата близьких і рідних. Враження про воєнне лихоліття-розруху, очікування батька з фронту розкриті у повісті «Первінка». Це твір про покоління, через душі якого чи не найболючіше пройшла війна, покоління, яке тепер називають «діти війни». Не сліпий випадок, а велика потреба нашого народу в духовному відродженні, в припливі нових творчих сил стояла за долею кожного з отих «дітей війни» і вела їх життєвими дорогами... Так і Миколу Вінграновського привела вона до Київського театрального інституту, «вивела» на Олександра Петровича Довженка, непомильне око якого зразу ж вирізнило обдарованого юнака, а щаслива рука «коронувала» на долю артиста, кінорежисера й поета, на болісну й щасливу причетність до вічного творення духовності свого народу. Після закінчення інституту (1960) працює на Київській кіностудії імені О. Довженка як кіносценарист, режисер, актор. Зіграв головну роль рядового солдата Івана Орлюка у довженківському фільмі «Повість полум'яних літ» (1961). За краще виконання чоловічої ролі Микола Вінграновський отримав золоту медаль кінофестивалю в Лос-Анджелесі.

Перші вірші поета почали друкуватися ще в 1957 р. у «Літературній газеті». А в 1962 році він видав першу збірку віршів «Атомні прелюдії». Книжка вражала масштабністю поетичної думки і бентежною силою уяви. У віршах вмістилися космос, людство, земля, народ, доба, Україна. Микола Вінграновський у літературі вмів усе. Талант його – це щось незбагнене, як таємниця, як чародійство. Він один з небагатьох ліриків, які володіють рідкісним даром поетичної гармонії. Всі його твори сповненні такої великої любові, що іноді неможливо відрізнити, де йдеться про почуття хай прекрасної, але цілком конкретної земної жінки, а де це почуття сягає високих символів і стоїть в одному ряду з такими одвічними поняттями, як Земля – Україна – Любов... У збірці «Цю жінку я люблю» знайшла місце поезія, яку не називають ні сексуальною, ні еротичною, але в якій поетично одухотворені ці людські почуття. Саме одухотвореність і робить земні почуття поетичними, небесними. Головна і домінантна ознака лірики Миколи Вінграновського – оптимістичність і емоційність світобачення ліричного героя. Його поетична фраза – це зафіксований і перелитий у слово стан людської душі. В цьому виданні читачі знайдуть репродукції з картин видатного українського художника Федора Кричевського (1879 – 1947).

«Поет абсолютного слуху», – сказав про нього Григір Тютюнник. Бо йому вдавалося все: великі епічні полотна, кіносценарії, дитячі оповідання... Але в усьому він залишався насамперед ліриком і навіть у прозі – поетом. Його слово не повідомляє, не змальовує, а творить неповторну мить переживання світу. Особливість мислення М.Вінграновського полягає у поєднанні чуттєвості поета, масштабного мислення прозаїка та майстерного режисерського зображення дійсності. Збірка прозових творів «В глибині дощів» відзначається свіжістю сприйняття світу, любов'ю до рідної землі, переконливістю характерів, новизною ситуацій, точністю художніх деталей.

Вінграновський повернув нашій літературі важливу якість і цінність — людську душу. Дивна річ: лауреат Державної премії ім. Т. Г. Шевченка, один із найбільших сучасних українських поетів, досягши, здається, всіх мислимих ліричних вершин, входить у творчу зрілість з епічним романом про історичну постать Северина Наливайка... Легендарний селянський гетьман, випускник Острозької Академії, богослов, який у квітні 1594 р. підняв повстання проти наймогутнішої на той час в Європі Речі Посполитої і два роки разом зі своєю сіромою протистояв немислимим військовим силам. А за рік після повстання він як князів сотник у складі польського війська воював проти запорізьких козаків. Така неперсічна особистість і така складна епоха постають з роману М.Вінграновського «Северин Наливайко». Ціль автора тут, як і всюди, — малювання людської душі в її поривах, пристрастях, змаганнях, тріумфах і падіннях. Поринаючи у світ цього роману, ми неначе потрапляємо на перегляд стереометричного кіно: знаходимося у самому епіцентрі подій, історія відбувається тут, перед нашими очима. Герої твору стають ніби нашими сучасниками й у той же час є яскравими представниками своєї доби, мало того, вони її творять. Іван Дзюба назвав твір «історичним міфом Миколи Вінграновського», де відбувається саморозкриття минувшини і якому Вінграновський «...віддає свою нестримну і невичерпну життєрадісну уяву». І.Дзюба недаремно говорить про «Северина Наливайка» як про новий історичний роман в українській літературі («...на грані дитячої наївності і чаклунської метафоричності»), бачить у ньому народження нового стилю і мови. В 1993 р. за роман «Северин Наливайко» автор отримав премію Фундації Антоновичів (США).

У творчості Миколи Вінграновського немає поділу на велике й мале. Є безмежність, переживання, в якому все постає з повнотою космічного буття. Поет веде розмову з епохою, з народом, з життям. Він з великою радістю (це відчувається!) писав для дітей і про дітей. Діти для Вінграновського – не просто тема. Це й особливе ставлення до життя, внутрішньо близького йому. І, можливо, саме в них він найбільше був собою. Бо сягав тієї свободи самовираження, яка є тільки в дитинстві і яку згодом людина неминуче втрачає. Його «дитячі» вірші – принципово новаторські тим, що співмірні з дитячою уявою, з поетичністю дитячої душі. І проливали нове світло на природу всієї поезії Вінграновського, в якій жила дарована людям у дитинстві безпосередність сприйняття світу, парадоксальність фантазії і душевна чистота. Зрештою, його «дитячі» твори — не лише для дітей: вони для всіх і про всіх. За збірки творів для дітей «Літній ранок», «Літній вечір», «Ластівка біля вікна», «На добраніч» поет удостоєний Державної премії України імені Тараса Шевченка (1984).

Пам'ять про Поета живе не лише на сторінках його творів, але й у працях істориків літератури Тараса Салиги, Леоніда Талалая, Світлани Єрмоленко.

ПОГРАНИЧЧЯ ТЕХНОЛОГІЙ І МИСТЕЦТВА

Основний науковий інтерес доктора педагогічних наук Миколи Курача проліг через площину, де пересікаються технічна і художня творчість. Це в повній мірі підтверджує його монографія «Художньо-проектна підготовка майбутніх учителів технологій», опублікована у видавництві НПУ ім. М.П.Драгоманова. Книгу рецензували доктори педагогічних наук, професори А.І.Терещук (Уманський ДПУ ім. Павла Тичини), Л.М.Оршанський (Дрогобицький ДПУ ім. Івана Франка), О.М.Торубара (Чернігівський НПУ ім. Т.Г.Шевченка). У монографії на основі проведених досліджень і багаторічного педагогічного досвіду розглядаються теоретико-методологічні, організаційні та методологічні засади художньо-проектної підготовки вчителів технологій.

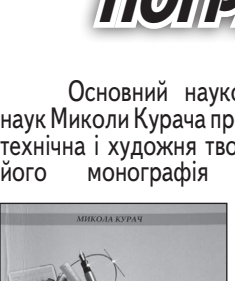

Автор проаналізував стан дослідження проблеми в педагогічній теорії та практиці, обґрунтував структуру і зміст концепції та розробив модель методичної системи формування у студентів художньо-проектних знань і вмінь, визначив організаційно-педагогічні умови, сформулював зміст і запровадив у навчальний процес методичну систему формування художньо-проектних знань і вмінь у майбутніх учителів технологій.

На основі комплексного аналізу науково-педагогічних джерел у монографії стверджується, що фах учителя технологій є складною багатофункціональною структурою, основним складником якої виступає особистість вчителя, його здатність і готовність здійснювати творчу продуктивну діяльність, де синтезуються технічна і художня творчість. У цьому аспекті необхідною є підготовка вчителя-предметника з широким світоглядом і глибокими професійними знаннями, вчителя-творця зі сформованою системою художньо-проектних і техніко-технологічних знань і вмінь та вчителя-методиста, озброєного навиками самостійного пошуку в розробці та використанні як традиційних, так й інноваційних методів навчальної роботи.

Наш науковець чітко окреслює складники методичної системи навчання художньому проектуванню вчителів технологій: цільовий, змістово-процесуальний, організаційно-управлінський і результативно-оціночний, які екстраполюються на мету, зміст, умови, організаційні форми, методи, технології, засоби творчого освітнього процесу для формування у студентів художньо-проектних знань і вмінь. Обґрунтовуючи психолого-педагогічні основи навчання учителів технологій художньому проектуванню, автор наголошує на необхідності вивчення спецрисунка у контексті пропедевтичної підготовки студентів до художньо-проектної діяльності. Наголошується, що для фахівців такої діяльності характерні специфічні вимоги, як вимоги до професій типу «людина – художній образ»: наочно-образна пам'ять, просторова і творча уява, наочно-образне мислення, художні здібності, естетичний смак, креативність і т. п. Такому підходу відповідає запропонована дефініція художньо-проектної діяльності як процесу самостійного творення (від виникнення ідеї до її практичного втілення у матеріалі) предметів духовно-матеріального світу з урахуванням усіх основних вимог та етапів художнього проектування, наближених до реальних умов діяльності професійного дизайнера.

Значна увага приділена використанню можливостей комп'ютерної графіки у процесі розв'язання студентами художньо-проектних завдань. Автор здійснив дидактичний відбір графічних редакторів, призначених для вирішення таких завдань, і запропонував методику навчання студентів реалізації художньо-проектних завдань із використанням засобів комп'ютерної графіки. Наголошується, що в умовах інформатизації суспільства, в тому числі й освітніх процесів, відбуваються зміни у підходах до фахової підготовки, зокрема актуалізуються вимоги до оволодіння вчителями комп'ютерними технологіями та сучасним програмним забезпеченням. Провідна роль при цьому відводиться комп'ютерній графіці як спеціальній галузі інформатики, що вивчає сукупність методів створення, обробки та відображення художньо-графічної інформації засобами комп'ютерної техніки.

Автор зазначає, що педагогічна практика і динамічні зміни у сучасній вищій школі породжують нові проблеми у професійній підготовці вчителів технологій загальноосвітніх і позашкільних навчальних закладів, що вимагає новітніх стратегій, які розроблятимуться спільними зусиллями науковців і практиків.

НАВЧАННЯ ЯК СТИМУЛ ДО ПОДАЛЬШИХ ДІЙ

Сергій Колісецький, член НСЖУ

У Кременці пройшов тренінг під назвою «Проектний менеджмент: інструменти моделювання та розробка успішних проектів НУО», організатором якого виступила громадська організація «Кременецька екологічна ліга» в ході реалізації грантового проекту «Перлини минулого – намисто майбутнього» програми Європейського союзу «CHOICE: Культурна спадщина: можливості підвищення громадської активності» від Асоціації агентств місцевої демократії (ALDA).

Метою проведення тренінгу було навчити членів ГО «Кременецька екологічна ліга» розробляти пілотні проекти для подальшої участі у грантових програмах.

Даний захід розпочала зі знайомства тренер Юлія Голоднікова. Учасниками тренінгу стали 25 «агентів змін», які представляли ГО «Кременецька екологічна ліга», Національний парк «Кременецькі гори», Кременецький ботанічний сад, Кременецьку бібліотеку ім. Юліуша Словацького, Кременецький музей ім. Юліуша Словацького, Кременецький ДІАЗ, Кременецьку школумистецтвім. М.Вериківського, Кременецький краєзнавчий музей, Бродівський краєзнавчий музей, Кременецьку гуманітарно-педагогічну академію ім. Тараса Шевченка, Кременецький лісотехнічний коледж, Кременецьке медичне училище імені Арсена Річинського, Кременецьку міську раду, ГО «Княгиня», ГО «Молодіжний рух «За майбутнє», ГО «Фонд розвитку та інтеграцій», ГО «Товариство батьків дітей-інвалідів та їх друзі» – «Зоря надії», ГО «Волинська школа лицарів», Студентське наукове товариство КОГПА ім. Тараса Шевченка.

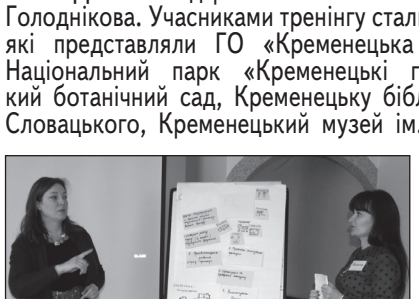

Під час навчання ми розглядали, як необхідно писати грантові проекти, заповнювати аплікаційну форму, розраховувати бюджет проекту. Крім того, ми визначали мету, місію, ідею, цільові аудиторії, ризики, результати та план реалізації проектів.

Працюючи та уважно слухаючи тренера, ми отримали досвід пошуку грантових проектів на сайтах: Громадський простір, Ресурсний центр «Гурт», Фонд розвитку ЗМІ, Культура і креативність, Креативна Європа. Також розглянули сайт під назвою «Спільнокошт», що дає змогу зібрати кошти для реалізації цікавих проектів. До збору коштів може долучитися будь-хто і стати меценатом – це і є особливістю сайту.

На завершення тренінгу тренер побажала всім учасникам творчого натхнення для написання проектів та вдалих стартів на розробку та реалізацію кожного проекту, над яким будуть працювати кременчани.

Щиро дякуємо Громадській організації «Кременецька екологічна ліга» та її голові Оксані Тимошенко за такий чудовий захід, який сповнює енергією, знаннями та надією на отримання гранту кожного, хто до нього долучився.

НОВА ЗУСТРІЧ ІЗ ХУДОЖНИКОМ

Це вже другий творчий десант тернопільського фотохудожника В'ячеслава Костюкова до головної Виставкової зали нашого навчального закладу. Його творчість – це гімн Жінці як найвищому втіленню земної і неземної краси, навічно вплетеної Господом у Природу. Тому домінуючим образом його художніх світлин була і залишається Її Величність Жінка в її духовно-естетичному і тілесно-чуттєвому єднанні з Матінкою-Природою. Не дивно і навіть закономірно, що його творчий доробок, представлений у Виставковій залі академії, надихнули, збагатили і доповнили своїми фотохудожніми роботами киянка Світлана Савельєва, тернополянка Тетяна Костюкова, фотомитець з Канади Леся Непийвода.

Майстер народився 75 років тому у Києві, що дає підстави вважати нинішню виставку ювілейною. Його дитинство пройшло в Україні, а юність – в Росії. З фотоапаратом він зустрівся в 12-річному віці й не розлучається з ним донині: саме через цей диво-витвір людського розуму і рук пізнає красу світу і передає іншим побачену ним неповторну сутність прекрасного. Він переконаний, що мінлива і минуща, на перший погляд, краса фіксується через об'єктив навічно і зберігається для наступних поколінь.

Вектор творчості В'ячеслава Костюкова визначила жіноча краса, а захоплення поезією і спортом спонукали фіксувати її на світлинах і демонструвати на фотовернісажах. Він – член Національної спілки фотохудожників України та Міжнародної спілки літераторів і журналістів.

Важливі деталі: його перша персональна фотовиставка відбулась у Збаражі (1969), а перші еротичні фото експонувалися у Тернополі (1971). Тобто творчий старт художника розпочався на тернопільських теренах. А потім були успішні тематичні фотовиставки "Моя любов – Жінка" у Москві (1989), "...і Бог створив Жінку" в Києві (1990) та у Верховній Раді України (2004), "Моя любов – Жінка: світ очима фотомоделі" у Запоріжжі (2004). Зарубіжна виставкова одіссея фотохудожника Костюкова пролягла через Москву, Санкт-Петербург, Уфу, Томськ, Барнаул, Новосибірськ у Росії, Мінськ і Гомель в Білорусі, через столицю Великої Британії – Лондон.

Свій творчий автопортрет митець малює такими словами: "Подумки ставлю кадр, потім даю назву і тільки тоді переношу сюжет на плівку. Стиль – режисерський. Люблю комбінувати жіночу красу з природою. Тут необхідна особлива постановка світла і кольору". А про свої естетичні уподобання додає: "Улюблений колір – білий, квіти – хризантеми, пора року – осінь. Зачарований класичною поезією. Ідеал художника – Франсиско Гойя, скульптора – Огюст Роден".

Наочним підтвердженням такої автохарактеристики стали художні світлини "Щасливе материнство", "Світ енергетики", "Світло в кінці тунелю", "Назустріч літу", "Ніч на Івана Купала", "Шахерезада", "Сонях" та багато інших, або навіть усі інші, що експонувалися у Виставковій залі академії.

Вернісаж, який зачарував не лише працівників і студентів академії, а й гостей навчального закладу, жителів міста, художнику допомагали готувати мистецькі побратими Ігор Науменко, Володимир Найдух, Тетяна Притула, Тетяна Костюкова, Марія Веснярська.

Організаційно-технічне забезпечення фотовернісажу В'ячеслава Костюкова здійснив старший викладач кафедри викладання мистецьких дисциплін нашої академії Дмитро Синенький.

МИСТЕЦЬКІ БЕСІДИ POST SKRIPTUM

На церемонію закриття персональної тематичної виставкиз заслуженого художника України, члена Національної спілки художників України Миколи Пазізіна, яка експонувалася протягом кількох тижнів у Музеї довоєнної фотографії нашої академії, завітало чимало охочих особисто поспілкуватись із відомим художником. Після офіційної частини митець погодився зустрітися зі студентами спеціальності «Образотворче мистецтво» денної форми навчання II – IV курсів та викладачами кафедри методики викладання мистецьких дисциплін. Відбулася кількагодинна бесіда, впродовж якої Микола Пазізін продемонстрував роботи, присвячені нашому місту, у різних живописних техніках, які не увійшли до експозиції, каталоги численних виставок. Студенти жваво обговорювали з майстром свої враження від побаченого, підтримували дискусію.

БУТИ ЖІНКОЮ – БУТИ КРАСИВОЮ...

Марія ІВАЩУК, власкор «Замку»

«Краса не вимагає жертв. Краса вимагає уваги». Цього гасла вже протягом кількох років поспіль дотримується Кременецька гуманітарно-педагогічна академія ім. Тараса Шевченка, організовуючи щорічний конкурс «Міс Академії» для молодих і талановитих красунь-студенток. Тому районний Будинок культури знову став місцем проведення цього феєричного шоу, в якому за першість змагалися вісім неперевершених представниць слабкої, але чарівної половини людства, які прикрашають собою світ і зокрема наш ВНЗ.

Продемонструвати свою вроду й обдарованість, позмагатися за право стати справжньою королевою вечора – бути кращою серед кращих – проявили ініціативу активні, талановиті, граціозні, яскраві, унікальні Олена Драган (11-Мк), Валентина Жомирук (11-Ф), Аліна Демчук (11-А), Марія Посух (12-Мс), Ольга Гуменюк (21-М), Вікторія Білан (21-Р), Наталія Фурсик (41-А), Марина Крупенко (41-Б).

Склад журі представляли Василь Трифонюк – голова журі, голова первинної профспілкової організації працівників КОГПА ім. Тараса Шевченка; Аліна Твердохліб – директор Кременецького районного Будинку культури; Андрій Гулійчук – «І Віце-Містер 2014 року», випускник КОГПІ ім. Тараса Шевченка; Іван Білосевич – викладач кафедри теорії та методики технологічної освіти та інформатики; Андрій Медецький – викладач кафедри методики викладання мистецьких дисциплін, член Національної спілки хореографів України; Сергій Шегера – асистент кафедри гри на музичних інструментах та вокально-хорових дисциплін.

Стартовим конкурсом стало «Дефіле у діловому стилі», де дівчата у діловому одязі мали змогу познайомитись зі всіма присутніми у залі та продемонструвати свої вміння триматися на сцені.

Біографічні цікавинки з життя наших конкурсанток розкрив другий конкурс – «Представлення». Кожна з них розповідала про себе таким чином, як їй дозволяла фантазія та вміння: хтось читав вірші, прозу; одні презентували відео, інші – театральні постановки, музичні номери. Учасниці залучали до своїх представлень і друзів, і знайомих, щоб передати тонкощі своєї індивідуальності. Всі зуміли коротко повідати глядачам про свої щоденні турботи й особливі життєві стежинки.

Конкурсну програму продовжило «Дефіле у вишиванках», де дівчата, як справжні українки з Батьківщиною в серці, демонстрували красу національного вбрання. Яскраві кольорові сукні, сорочки, спідниці, стрічки, квіти, бісер, прикраси, віночки – весь цей декор став обрамленням краси та витонченості учасниць. Сюди ж приєднались мужні хлопці, що допомагали дівчатам демонструвати всю національну красу гармонійного українського орнаменту під ритми мажорних мелодій.

«В кожній людині є сонце. Тільки дайте йому світити», – відзначав давньогрецький філософ Сократ. У четвертому конкурсі «Мій талант», кожна з красунь мала можливість яскраво «осяяти» та «засліпити» зал однією із граней своїх здібностей, показати свій особливий дар і довести те, що він вартий уваги, поваги та гідної оцінки. Які ж талановиті наші дівчата! Вони співачки і танцівниці, поети і коміки, актриси і кулінари. Тут видно, що краса – це гармонійне поєднання зовнішнього і внутрішнього багатства особистості.

Атмосфера літа запанувала в залі, коли розпочався конкурс «Дефіле в купальниках». Конкурсантки красувались яскравим пляжним вбранням і затримували погляди усіх присутніх.

Завершальним стало «Дефіле у вечірньому» – оздоба святкової імпрези. Дівчата зуміли вразити кожну пару очей, що застигла в очікуванні дивовижної кульмінації.

Варто сказати, що в кожному конкурсі учасниці проявили себе надзвичайно яскраво і дуже талановито. Зал був переповнений оваціями і посмішками глядачів, які з неймовірною цікавістю спостерігали за чудовим шоу, що відбувалося на сцені.

За рішенням конкурсного журі, Олена Драган (11-Мк) отримала звання «Міс Чарівність», Валентина Жомирук (11-Ф) – «Міс Посмішка», Аліна Демчук (11-А) – «Міс Ніжність», Наталія Фурсик (41-А) – «Міс Елегантність», Вікторія Білан (21-Р) – «Міс Артистичність». Та трійкою учасниць, що найбільше зачарували журі та зал, стали Ольга Гуменюк (21-М), відзначена титулом «ІІ Віце-міс Академії», Марія Посух (12-Мс) – «І Віце-міс Академії» (вона полонила працівників студентського банку і в номінації «Міс ПриватБанк»). І абсолютною переможницею конкурсу стала Марина Крупенко (41-Б), котра своїми акторськими здібностями, креативом, магічним талантом і вродою зуміла полонити як присутніх, що віддали їй свої голоси, так і журі. Тому Марина отримала одразу ж два найвищі титули: «Міс Глядацьких симпатій» та «Міс Академії 2016».

Впродовж вечора свої творчі дарунки та щиру підтримку чарівним конкурсанткам дарували вокально-інструментальний музичний гурт «Королівський міст», молоді зірки, що почали крокувати пісенним шляхом, – студент нашого навчального закладу В'ячеслав Семенюк (11-Мк) та учениця Кременецької ЗОШ І-ІІІ ст. №4 Наталія Дзяд, а також танцювальний колектив «Орієнталь».

Ініціаторами й організаторами конкурсу «Міс Академії 2016» виступили первинна профспілкова організація студентів (голова Андрій Заблоцький) і громадська організація «Молодіжний рух «За майбутнє» (голова Сергій Колісецький) за активного сприяння Студентського наукового товариства і ректорату КОГПА ім. Тараса Шевченка, Кременецької районної державної адміністрації, Тернопільської обласної організації профспілки працівників освіти і науки України, газети «Замок» КОГПА ім.Тараса Шевченка, районної газети «Діалог», незалежної громадсько-політичної газети Тернопілля «Вільне життя», магазину жіночого одягу «Молодіжний GARDEROB», магазину цифрової техніки «DiMARK», магазину побутової та цифрової техніки «Дім техніки», українського банку «ПриватБанк», маркету побутової хімії та косметики «Plus», магазину квітів «Ікебана від Оксани», молодіжного кафе «Bravo», студії розваг «Смайлик», мережевої спільноти «Типовий Кременець» соцмережі «VKontakte», диско-клубу «ART HALL DEL KASTA», салонів краси «Крем», «Стиль» (підготовка зачісок учасниць конкурсу), «Vita» та студії краси «Bellissimo» (професійний макіяж для наших красунь).

До безпосереднього проведення шоу доклали максимум часу, творчих зусиль і любові хореограф-постановник Євген Найчук, незмінний ведучий програми Ігор Ленчук, заступник голови ППО студентів КОГПА ім. Тараса Шевченка, студентка 12-Мс групи Софія Горобець, звукорежисер Роман Харамбура, світлооператори Сергій Русаков та Михайло Соляр, відеооператор Віталій Чумакевич, фотооператор Марія Іващук, комп'ютерний редактор Олександр Ковень.

Вечір, наповнений шаленими емоціями та драйвом, подарував кожному присутньому у залі незабутні відчуття та море позитиву. Тепер у житті дівчат з'явиться ще одна цікава сторінка. Ми раді, що у нашому закладі навчаються студентки, здатні гідно представити прекрасну половину людства. Бо, як влучно зауважив фінський письменник і журналіст М.Ларні, «бути людиною – це багато, але бути жінкою – ще більше».

СХОДИНКИ ВОКАЛЬНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

Викладачі музичних спеціальностей нашого ВНЗ живуть і працюють у досить цікавому творчому ритмі. Щоразу з їх ініціативи проводяться все нові мистецькі заходи, що несуть у собі не лише естетичне задоволення глядацькій аудиторії, а й насамперед стають своєрідним виконавським екзаменом для студентів, які потребують неупередженої оцінки глядача.

Одним із таких музичних заходів став концерт студентів-вокалістів педагогічного коледжу «Сходинки вокальної майстерності», що традиційно відбувся у залі Гуго Коллонтая. Його організували і провели разом зі своїми вихованцями викладачі Неллі Галішевська, Олена Новик і ведуча – акторка студентського експериментального театру «Пілігрим» Марія Міньковська.

Вокальний вечір розпочав художній народний вокальний ансамбль «Калина» твором Ігора Поклада і Дмитра Луценка «Як я люблю тебе» (керівник Олена Новик, концертмейстер Валерія Сазанська). Українську народну пісню в обробці Миколи Колесси «Ой є в лузі калина» виконала студентка другого курсу Ірина Софіянчук (концертмейстер Анастасія Дубчак).

Кантата «Stabat Mater» була написана італійським композитором Джованні Баттістом Перголезі на спомин про кохану Луїзу, яка з відчаю про заборону шлюбу з Перголезі прийняла постриг (стала черницею) і з великої туги відійшла у вічність у молодому віці. «Арію» із кантати «Stabat Mater» запропонувала студентка четвертого курсу Юлія Гусарук, (концертмейстер Любава Головінська).

Юний скрипаль Леонід Дацюк доповнив вокальні виступи свої старших колег інструментальними творами Йогана Себастьяна Баха «Бурре та дубль» з партіти № 1 сі мінор для скрипки соло та Ніколо Паганіні «Каприс № 22 фа мажор».

Вся школа італійського бельканто сконцентрована в неаполітанських романсах. Чуттєвість, гра динаміки, широта діапазону – все, що присутнє італійському романсу, передала студентка другого курсу Ілона Данилюк у «Місячній серенаді» на музику Чезаре Андреа Біксіо. Студент другого курсу Ярослав Домбровський вшанував день пам'яті легендарної християнської святої Катерини чарівним неаполітанський романсом «Catari» на музику Сальваторе Карділло.

У стихію українського романсу авторського колективу Наталії Шаварської та Ольги Янушкевич невимушено запросили присутніх другокурсниця Ірина Софіянчук («Є лиш ви») і студентка третього курсу Лариса Вельотнік («Благослови мене, любове»).

Четвертокурсник Віталій Бойко представив увазі глядачів твір знаменитого буковинського композитора Степана Сабадаша на вірші Анатолія Драгомирецького «Очі волошкові» і мексиканську народну мелодію в обробці Себастьяна Ірадьє на вірші Самуїла Болотіна «Голубка», а завдяки хореографії Юлії Панкової дав змогу подумки побувати на березі сонячної Біскайської затоки. Його однокурсниця Юлія Гусарук майстерно презентувала три різножанрових твори: «І снилося з ночі дівчині» (слова народні, муз. Анатолія Кос-Анатольського), «Колискова Клари» з опери Джорджа Гершвіна «Порґі і Бесс» у супроводі ансамблю «Калина» (соло на скрипці – Олег Дацюк) та українську народну пісню в обробці Михайла Стецюка «Ой я знаю, що гріх маю».

Свої яскраві пісенні дарунки зробили Наталія Попілевич (вірші Михайла Ткача, муз. Олександра Білаша «Сніговиця»), у дуеті з Ілоною Данилюк (вірші Андрія Малишка, музика Платона Майбороди «Колискова», партія скрипки – Софія Вересюк та Ярослав Домбровський). До творчості класиків української літератури звернулась Оксана Шнайдер (вірші Лесі Українки, музика Богдани Фільц «Вишеньки-черешеньки» та вірші Тараса Шевченка, музика Анатолія Штогаренка «Якби мені черевики»), а твори сучасного українського композитора Едуарда Бриліна «Спомин» на слова Олександра Кравченка та «Летіли гусоньки» на вірші Любові Забашти прозвучали у виконанні студентки третього курсу Лариси Вельотнік.

2016 рік – рік святкування 160-ї річниці від дня народження великого українського поета, знаменитого філософа, громадського діяча, інтелектуала Івана Франка. Цикл його поезій «Зів'яле листя», за версією ЮНЕСКО, відноситься до нематеріальної спадщини всього людства Його немеркнучий твір «Чого являєшся мені у сні» на музику Богдана Шиптура виконав Ярослав Домбровський.

І на завершення музичного свята художній народний вокальний ансамбль «Калина» запросив глядачів провести пісенну «Ніч у Карпатах» (вірші Раїси Тарнавської, муз. Михайла Золотухи).

Практично в унісон зі своїми колегами з педагогічного коледжу готувалися до виступів студенти академії разом з педагогами-наставниками. Результатом їхніх репетицій став черговий концерт вокального мистецтва.

Юні вокалісти класу старшого викладача Алли Афанасенко з концертмейстером Аллою Савчук включили до програми українські народні пісні «Ой на гору козак воду носить» в обробці Миколи Лисенка (дует Марія Прокопчук і Мирослава Красевич) та «Зелененький барвіночку» в обробці П.Бойченка у виконанні Марії Прокопчук. Марія продовжила свої виступи піснями Андрія Малишка та Платона Майбороди «Запливай же, роженько весела» і Степана Писаревського в обробці Марка Кропивницького на музику Владислава Заремби «Де ти бродиш, моя доле» – у дуеті з Павлом Левицьким. А Мирослава долучилася до виконання творів «Дівчино, хмелю» авторського колективу Богдана-Ігоря Антонича й Ігоря Гайденка та «Три смерічки» Степана Жупанина й Анатолія Кос-Анатольського – у складі тріо з Юлією Куртіш та Анастасією Колошвою.

Віктор Бондар зачарував зал ніжною мелодією пісні Петра Карманського та Ярослава Лопатинського «Як тиха ніч спов'є долину», а Юлія Куртіш запросила у дивовижний світ музики Семена Гулака-Артемовського: у її виконанні прозвучав романс Оксани з опери «Запорожець за Дунаєм».

Свої мистецькі таланти розкрили й вокалісти класу доцента Миколи Швидківа та концертмейстера Інни Чорноокої-Омельчук. Світлана Кічата і Юрій Хільчук представили музичну перлину «Як надійшла любов» українських пісенних класиків Олександра Білаша та Дмитра Павличка; Оксана Б'ялковська та Сергій Паланюк змусили глядачів завмерти під час виконання твору Миколи Лисенка та Генріха Гейне «Коли розлучаються двоє», а сольний виступ Сергія з арією Карася «Ой щось дуже загулявся» з опери Семена Гулака-Артемовського «Запорожець за Дунаєм» миттєво підняв усім настрій.

Однак основне наповнення виступів цього колективу склали українські народні пісні. Ніжні ліричні почуття вклали у виконання дивовижних зразків національного музичного мистецтва Юрій Хільчук («Чорнії брови, карії очі») та дует Ірина Галабурда й Оксана Б'ялковська («Місяць на небі»). Два твори написані в обробці Федора Наденка.

Глибоким ліричним смутком овіяли душу Юрій Хільчук і Микола Комінярський («Ой у полі вітер віє») та Оксана Б'ялковська («Ой не світи, місяченьку»), та, безперечно, піднесений настрій глядачам був забезпечений дивовижним виконанням жартівливої української пісні «Та куди ідеш, Явтуше?» заслуженими артистом України Миколою Швидківим та його ученицею Софією Горобець.

Такі презентації приносять подвійну користь: глядачі знайомляться з новими виконавцями й отримують позитивні емоції, а студенти поступово піднімаються вгору по сходинках вокального мистецтва та презентують роботу своїх наставників. Цілком можливо, що про окремих з них згодом почують і за межами нашого ВНЗ, міста і регіону.

ДУШЕЮ СКРИПКИ

У рамках творчих контактів між мистецькими колективами до нашої академії прибули студенти-скрипалі Рівненського музичного училища РДГУ Аліна Джерук, Дарина Рогоза й Ірина Волощук.

У їх виконанні звучали твори «Концерт ля-мінор для 2 скрипок. І частина» Антоніо Вівальді, «Алегро» П'єтро Антоніо Фіокко, «Концерт мімінор» Йоганна Себастьяна Баха, «Концерт №22» Джованні Батіста Віотті, «Танцююча лялька» Еде Польдіні, «Шепарівська полька для 2 скрипок» Петра Терпелюка, «Серенада» Франтішека Алоїса Дрдля.

Готували своїх вихованців до концерту викладачі Рівненського музичного училища Лариса Єрусалимець (випускниця Петрозаводської консерваторії і дочка постійного ініціатора творчих зустрічей, викладача Кременецького педагогічного коледжу Катерини Єрусалимець) і концертмейстер Аліна Федорова.

Окремо необхідно сказати про ведучу концертної програми Оксану Любарську – завідувача відділу «Оркестрові струнні інструменти» музучилища. Вона давала інформацію не лише про виконуваний твір, а й досить цікаві відомості про авторів-композиторів. Концерт справив дуже гарне враження і залишив незабутні естетичні спогади.

Кременецька обласна гуманітарно-педагогічна академія ім. Тараса Шевченка

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ на 2017-2018 навчальний рік

Ступінь бакалавра на основі повної загальної середньої освіти (11 кл) за спеціальностями:

01 Освіта 014.11 Середня освіта (Фізична культура)
01 Освіта 014.12 Середня освіта (Образотворче мистецтво)
01 Освіта 014.13 Середня освіта (Музичне мистецтво)
01 Освіта 012 Дошкільна освіта
23 Соціальна робота 231 Соціальна робота
01 Освіта 014.05 Середня освіта (Біологія)
01 Освіта 014.02 Середня освіта (Мова і література (англійська мова))
01 Освіта 014.02 Середня освіта (Мова і література (німецька мова))
01 Освіта 014.01 Середня освіта (Українська мова і література)
01 Освіта 014.10 Середня освіта (Трудове навчання та технології)

Ступінь бакалавра на базі молодшого спеціаліста за спеціальностями:

01 Освіта 014.11 Середня освіта (Фізична культура)
01 Освіта 014.12 Середня освіта (Образотворче мистецтво)
01 Освіта 014.13 Середня освіта (Музичне мистецтво)
01 Освіта 012 Дошкільна освіта
23 Соціальна робота 231 Соціальна робота
01 Освіта 014.10 Середня освіта (Трудове навчання та технології)

Ступінь магістра на основі ступення бакалавра або ОКР спеціаліста за спеціальностями:

01 Освіта 014.13 Середня освіта (Музичне мистецтво)
01 Освіта 014.10 Середня освіта (Трудове навчання та технології)
01 Освіта 014.05 Середня освіта (Біологія)

Кременецький педагогічний коледж КОГПА ім. Тараса Шевченка

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ на 2017-2018 навчальний рік

На основі базової загальної середньої освіти (9 кл) за спеціальностями:

01 Освіта 014.11 Середня освіта (Фізична культура)

Кваліфікація: Вчитель фізичної культури, організатор туристичної роботи.

01 Освіта 014.12 Середня освіта (Образотворче мистецтво)

Кваліфікація: Вчитель образотворчого мистецтва, керівник гуртка художніх промислів.

01 Освіта 014.13 Середня освіта (Музичне мистецтво)

Кваліфікація: Вчитель музичного мистецтва, керівник хореографічного колективу.

01 Освіта 012 Дошкільна освіта

Кваліфікація: Вихователь дітей дошкільного віку, вчитель іноземної мови у дошкільних закладах або інструктор з фізичного виховання дітей дошкільного віку.

01 Освіта 014.10 Середня освіта (Трудове навчання та технології)

Кваліфікація: Вчитель технологій і креслення, вчитель інформатики в початкових класах.

Телефони для довідок:
(03546) 2-27-07, (03546) 2-24-89
(03546) 2-19-91

Адреса академії:
47003 Вул. Ліцейна,1
м. Кременець, Тернопільської обл.
www. kogpi.edu.te.ua

До заяви поданої в паперовій формі на ім'я ректора необхідно додати:
- копію документа державного зразка про раніше здобутий освітній (освітньо-кваліфікаційний рівень), на основі якого здійснюється вступ, та додаток до нього;
- копію сертифіката відповідного рівня зовнішнього незалежного оцінювання (для вступників на основі повної загальної середньої освіти);
- копію документа, що засвідчує особу та громадянство;
- копії документів, що підтверджують право вступників на участь у конкурсі за результатами вступних екзаменів на основі повної загальної середньої освіти, зарахування за співбесідою, зарахування поза конкурсом (за наявності);
- копію медичної довідки за формою 086/о (для вступу на спеціальності 014.11 Середня освіта (Фізична культура) та 014.10 Середня освіта (Трудове навчання та технології);
- чотири кольорові фотокартки розміром 3х4 см.

Свідоцтво про народження, паспорт, військовий квиток вступник пред'являє особисто.

"Замок" - газета КОГПА ім.Тараса Шевченка
Видається українською мовою.
Свідоцтво **ТР №422-22Р**, 05.12. 2006 р.
Індекс **96492**
Засновник і видавець: трудовий колектив КОГПА ім. Тараса Шевченка

Наш розрахунковий рахунок:
35427008001808
МФО 838012
УДК в Тернопільській області
ЗКПО 02125556

Головний редактор
Анатолій БАГНЮК
Літературний редактор, відповідальний секретар
Ніна БАГНЮК

Редактор-дизайнер
Сергій ЮРЧУК
Художньо-технічний редактор
Валентина КАЩУК
Фотохудожник
Петро ДАНИЛЮК

Видрукувано у друкарні "Від і до" м.Чернівці, вул. Заводська, 37в
Наклад 1000 прим.

Наша адреса: 47003, вул. Ліцейна, 1, м.Кременець, Тернопільська обл.